

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

21 december 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

DECREET AMATEURKUNSTEN

DECREET WIJZIGING DECREET ERKENNING EN SUBSIDIËRING VAN HET LANDELIJK GEORGANISEERD JEUGDWERK

DECREET WIJZIGING DECREET SUBSIDIËRING VAN PROVINCIEBESTUREN INZAKE HET VOEREN VAN EEN JEUGDWERKBELEID

DECREET WIJZIGING DECREET ERKENNING EN SUBSIDIËRING VAN DE NEDERLANDSTALIGE CULTURELE CENTRA

BENOEMING COMMISSIE AD HOC THEMADEBAT OVER MILIEU EN GEZONDHEID

WERKINGSBEGROTING 2001

DECREET TOEKENNING VAN EEN KORTING OP DE PERSONENBELASTING

DECREET OPRICHTING VAN EEN FINANCIERINGSFONDS VOOR SCHULDAFBOUW EN EEN-
MALIGE INVESTERINGSUITGAVEN

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

EINDEJAARSWENSEN

Inhoud

Nr. 20

Donderdag 21 december 2000

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet betreffende de amateurkunsten – 482 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	1
Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Marino Keulen, Julien Librecht, Jos Stassen en Dany Vandebossche en minister Bert Anciaux	
Artikelsgewijze bespreking	6
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk – 487 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	14
Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Miel Verrijken, Jos Stassen, Dirk De Cock en Felix Strackx en minister Bert Anciaux	
Artikelsgewijze bespreking	19
Voorstel van decreet van de heren Dany Vandebossche, Jos Stassen, Herman Lauwers en Marino Keulen houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid – 484 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	20
Spreker : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever	
Artikelsgewijze bespreking	21
Voorstel van decreet van de heren Dany Vandebossche, Marino Keulen, Jos Stassen en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen – 485 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	21
Spreker : Mieke Van Hecke, verslaggever	
Artikelsgewijze bespreking	22
Regeling van de werkzaamheden	23
Themadebat over milieu en gezondheid	
Benoeming van een commissie ad hoc	23
Werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2001	
Bespreking en stemming	24
Spreker : de heer Jan Loones	
Regeling van de werkzaamheden	25

Moties van orde

Voorstel tot spoedbehandeling	25
Spreker : de heer Francis Vermeiren	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	25

Ontwerp van decreet houdende toekenning van een korting op de personenbelasting

– 489 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking	25
---------------------	----

Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Dirk Holemans, Mathieu Boutsen, Etienne Van Vaerenbergh en Joachim Coens, mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Marc van den Abeelen en Roland Van Goethem en minister-president Patrick Dewael

Artikelsgewijze bespreking	33
----------------------------	----

Voorstel van decreet van de heren Francis Vermeiren, Gilbert Bossuyt, Ludo Sannen en Paul Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven

– 512 (2000-2001) – Nr. 1

Intrekking	34
------------	----

Voorstel van decreet van de heren Francis Vermeiren, Gilbert Bossuyt, Ludo Sannen en Paul Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven

– 519 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot spoedbehandeling	34
-------------------------------	----

Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, André Denys, Herman de Reuse en mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Jos De Meyer

Algemene bespreking	36
---------------------	----

Sprekers : mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Norbert De Batselier, Stefaan Plateau, Joachim Coens, André Denys, Eric Van Rompuy, Gilbert Bossuyt en Ludo Sannen, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Herman De Reuse, mevrouw Brigitte Grouwels en minister-president Patrick Dewael

Artikelsgewijze bespreking	46
----------------------------	----

Hoofdelijke stemming	50
----------------------	----

Motie van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sonja Becq en mevrouw Brigitte Grouwels betreffende een belangenconflict

– 520 (2000-2001) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda	51
---------------------------------------	----

Bespreking	51
------------	----

Sprekers : de heren Ludwig Caluwé, Etienne Van Vaerenbergh, Herman De Reuse, Francis Vermeiren, Patrick Lachaert, Joris Van Hauthem en Karel De Gucht

Hoofdelijke stemming	56
----------------------	----

Spreker : de heer Joris Van Hauthem

Ontwerp van decreet betreffende de amateurkunsten

– 482 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen	57
------------------------	----

Hoofdelijke stemming	59
----------------------	----

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk

– 487 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming	60
----------------------	----

Ontwerp van decreet houdende toekenning van een korting op de personenbelasting

– 489 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen	61
Hoofdelijke stemming	65
Voorstel van decreet van de heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen, Herman Lauwers en Marino Keulen houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid – 484 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	66
Voorstel van decreet van de heren Dany Vandenbossche, Marino Keulen, Jos Stassen en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen – 485 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	68
Eindejaarswensen	69
Sprekers : de heer Paul Van Grembergen en minister-president Patrick Dewael	
Regeling van de werkzaamheden	71

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.43 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaes, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Lisette Croes, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Johan De Roo, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Simonne Janssens-Vanoppen, André Kenzeler, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Chris Vandenbroeke, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijk, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Paul Van Grembergen, Joris Van Hautem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Luk Van Nieuwenhuisen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Tuur Van Wallendael, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert

Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Claudine De Schepper, Freddy Feytons, John Taylor, Riet Van Cleuvenbergen, Christian Verougstraete : gezondheidsredenen ;

Wilfried Aers : ambtsverplichtingen ;

Jean Geraerts, Jan Penris : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Marc Cordeel, Johan Demol, Sven Gatz, Rufin Grijp, Dominiek Lootens-Stael.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de amateurkunsten

– 482 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de amateurkunsten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vandenbossche, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er werd in de commissie overeengekomen geen mondeling verslag te brengen. Daarom zal ik in de loop van mijn uiteenzetting pogen om de collega's die geen deel uitmaken van de commissie voor Cultuur en toch de moeite hebben genomen om

Van Hecke

hier aanwezig te zijn, wegwijs te maken in het voorliggend ontwerp van decreet.

Dit ontwerp van decreet biedt de sector van amateurkunsten een unieke kans om een volwassen plaats in te nemen in het sociaal-cultureel werkveld. Mijnheer de minister, dat is niet alleen de mening van de directeur van het Vlaams Centrum voor Amateurkunsten, maar ook van de mensen uit de sector zelf. Van die sector kent iedereen wel de plaatselijke harmonie en de lokale toneelvereniging, maar daar houdt onze kennis terzake echter mee op.

Eenzijds zijn het allemaal entiteiten van kunstbeoefening, waarvan inzake kwaliteit niet altijd kan worden gezegd dat ze amateuristisch is ; anderzijds zijn het allemaal ook kernen van ontmoeting, elementen van het sociaal weefsel die, na professor Elchardus, nu ook door iedereen erkend worden als onmisbaar in onze moderne geïndividualiseerde leefgemeenschap.

De hoorzitting van de commissie was op zijn zachtst gezegd verhelderend te noemen. Ze bracht duidelijkheid in het netwerk van amateurkunstbeoefening in Vlaanderen. Niet minder dan 3.800 erkende lokale verenigingen groeperen amateurkunstbeoefenaars in de verschillende sectoren, en niet minder dan 23 verenigingen voor amateurkunsten waren in het verleden erkend. Naast de waardering die men moet opbrengen voor de inzet en de werking van al deze verenigingen en organisaties, kan men echter niet anders dan ook de nadelen van deze enorme versnippering inzien.

Zoals de minister in zijn toelichting bij het decreet stelde, moet het ontwerp met de middelen die momenteel ter beschikking staan van de amateurkunsten – zelfs indien ze stijgen – een volwaardige, professioneel georganiseerde en kwaliteitsbevorderende ondersteuning bieden, door een bundeling van de krachten per kunstdiscipline. De lijst van de kunstdisciplines werd nominatief in het decreet opgenomen. We onderschrijven dit uitgangspunt volmondig. Het is met name onmogelijk om de noodzakelijke deskundige en kwaliteitsvolle ondersteuning te bieden met bijvoorbeeld, zoals vandaag vaak het geval is, een personeelslid dat een derde van een fulltime job presteert voor de ondersteuning van een ganse organisatie.

Om misverstanden te voorkomen willen we de instemming verduidelijken van onze fractie met de groepering van middelen en krachten in unieke

pluralistische organisaties van verenigingen per kunstdiscipline. Mijn fractie aanvaardt deze organisatievorm in de sector van de amateurkunsten. Voor sommige mensen is dit ontwerp van decreet echter een poging van de paars-groene coalitie om eindelijk eens werk te maken van haar doelstellingen betreffende ontzuiling. Zij stellen dat de minister geld neemt of geeft om de ontzuiling te verwezenlijken.

Dit ontwerp van decreet staat echter los van het principiële ontzuilingsverhaal. Het verslag van de commissievergadering en de verklaringen van de minister en van de verschillende fracties zijn verhelderend voor al diegenen die weigeren op een correcte manier over ontzuiling in de sociaal-culturele sector te spreken.

De reden die aan de grondslag van 'het zich verenigen' ligt, is en blijft volledig vrij. Dit geldt ook voor mensen die gezamenlijk een kunstvorm willen beoefenen. Indien ze zich verenigen vanuit een waardengebonden overtuiging, zou dit de verenigingen een meerwaarde moeten geven. Deze verscheidenheid zit vervat in het grondwettelijk beginsel van de vrijheid van vereniging. Hieraan kan en mag niet getornd worden.

Indien de overheid middelen ter beschikking stelt om deze verenigingen de noodzakelijke kwalitatieve ondersteuning te bieden, mag ze om beleidsmatige redenen de voorwaarde stellen dat ze enkel die organisaties zal ondersteunen die inzake schaalgrootte en deskundigheid een bepaalde kwaliteit kunnen garanderen. Waardengebondenheid is in dit verband irrelevant. Dat enkel open, pluralistische organisaties aan deze voorwaarde kunnen voldoen, doet niets af aan de inzet voor de waardengebonden verenigingen en aan de waarde en het belang dat onze fractie aan deze verenigingen wil hechten.

Naast deze principiële gedachtewisseling is in de commissie tevens een uitgebreide en meer formele technisch-juridische discussie gevoerd over artikel 5 van het ontwerp van decreet. Dit artikel stelt dat per kunstdiscipline slechts één organisatie kan worden erkend en gesubsidieerd en dat aan deze erkenning geen voorwaarden waren verbonden. Dit betekende dat de minister zelf kan beslissen over de erkenning van een organisatie.

De Raad van State heeft in zijn verslag vrij omstandig aangegeven dat het voorliggende artikel een schending van het grondwettelijk beginsel van de vrijheid van vereniging inhoudt. Deze grondwettelijke vrijheid kan volgens de Raad van State

Van Hecke

enkel worden ingeperkt door een motivering die een afweging maakt tussen het behoud enerzijds en de inperking anderzijds van deze vrijheid.

De minister en de meerderheidsfracties waren aanvankelijk van oordeel dat deze afweging in de memorie van toelichting was gebeurd. Onze fractie heeft echter duidelijk gesteld dat de loutere inschrijving van de afweging in de toelichting door de Raad van State is afgewezen. Ik verheug me dan ook dat vandaag een voorstel van amendement voorligt dat, mijns inziens, rekening houdt met de bemerkingen en de vragen van de Raad van State.

Het criterium van de representativiteit voor de hele beoogde kunstdiscipline verantwoordt de erkenning als enige organisatie en de daaropvolgende monopoliepositie. Dit criterium wordt trouwens ook in de overgangsbepalingen van het voorstel van decreet gehanteerd.

Om te voorkomen dat deze monopoliepositie afbreuk zou doen aan de kwalitatieve invulling van de opdrachten van de organisatie, is het instrument van de beleidsplannen naar voren geschoven. Deze beleidsplannen zullen aan de hand van bepaalde criteria worden beoordeeld. De goedkeuring van de beleidsplannen geeft de organisatie recht op subsidiëring.

De beoordelingscriteria evolueren van een kwantitatieve controle naar een kwalitatieve beoordeling. Hoewel dit een goede evolutie is, blijven we bezorgd. We hebben deze bezorgdheid ook tijdens de begrotingsbesprekingen verwoord. Bij het beoordelen op basis van kwalitatieve criteria moet men subjectiviteit vermijden. Dit betekent dat men concrete meetinstrumenten en parameters moet hanteren.

Om vanuit de huidige situatie van versnippering aan deze nieuwe structuur te voldoen, kunnen de organisaties per discipline kiezen voor een gedeeltelijk samenwerkingsverband, het totaal samenwerkingsverband of de fusie. De ter beschikking gestelde middelen in de vorm van subsidie-enveloppen variëren naargelang de samenwerkingsvorm, en is steeds de som van de huidige subsidiebedragen, verhoogd met bedragen die recht evenredig zijn met de graad van intensiteit van samenwerking. De associatiedwang in het oorspronkelijk voorontwerp die werd aangeklaagd door de Raad van State, werd in de nieuwe tekst van het ontwerp terecht geschrapt. Dat samenwerking een terechte voorwaarde tot subsidiëring is, hebben we reeds uitvoerig toegelicht.

Het ontwerp van decreet voorziet niet alleen in de enveloppefinanciering, maar ook in projectsubsidies die betrekking hebben op ofwel nieuwe kunstdisciplines, ofwel vernieuwend en verbredend zijn ofwel aansluiten aan de door de Vlaamse regering gestelde prioriteiten. We verheugen ons in deze projectsubsidies omdat ze ruimte bieden aan de dynamiek in de sector en beantwoorden aan de vernieuwende elementen die zich daar aandienen.

Het derde hoofdstuk van het ontwerp van decreet installeert het steunpunt voor amateurkunsten, waarvan de opdrachten duidelijk omschreven zijn : stimulering en begeleiding van de sector, uitbouw van een documentatie- en kenniscentrum.

Onze fractie vindt het een gemiste kans dat in dit globaal ontwerp van decreet voor één bepaalde sector naast de terechte opdrachtsomschrijving van het noodzakelijke steunpunt geen aandacht werd geschonken aan de belangenbehartiging. Een duidelijke opdrachtsomschrijving en een financieringssysteem van deze belangrijke en ook noodzakelijke actor in elk sociaal-cultureel werkveld zijn een must.

Tot slot wens ik nog het volgende te benadrukken. Dat een dergelijke grondige herschikking van deze sector in de aanvangsfase onzekerheid op het terrein verwekte, ligt voor de hand. Schrik voor verlies van eigenheid, opgebouwd vanuit doorheen de jaren verankerde tradities, zijn menselijk en verdienen ons begrip.

Ondanks de concrete hindernissen die nog moeten worden genomen, eindig ik waar ik begon. Dit ontwerp van decreet biedt de sector een unieke kans om een volwassen plaats in te nemen in het sociaal-cultureel werkveld. Om deze reden steunen wij dit ontwerp van decreet en keuren wij het met overtuiging goed. (*Applaus bij de CVP, VU&ID en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit ontwerp van decreet is eigenlijk reeds voor een deel besproken in het kader van de algemene begrotingsbespreking. Ikzelf en andere collega's hebben toen uitvoerig bij dit ontwerp van decreet stilgestaan. Ik heb het toen zelfs als kapstok gebruikt bij mijn betoog over de begroting. Ik heb toen ook uitdrukkelijk gewezen op het belang van dit ontwerp van decreet met betrekking tot de amateurkunsten.

Keulen

Dit is belangrijk, omdat dit precies de manier is waarop cultuur – en zeker het onderdeel kunst – vaak bij de mensen concreet gestalte krijgt, waardoor een en ander aan de basis wordt veruitwendigd. Het is ook het verhaal waaronder heel wat kwaliteit schuilgaat, al doet het woord amateurkunsten misschien precies het tegendeel vermoeden. We staan helaas vaak onvoldoende stil bij de enorme inspanningen die de mensen uit het verenigingsleven aan de basis leveren. Denk maar aan mijn voorbeeld, bij de begrotingsbesprekingen, van de fanfares en harmonies. Die mensen worden professioneel opgeleid om het brede publiek een professionele uitvoering ten gehore te brengen. Velen van ons zouden daarbij wel eens grote ogen kunnen opzetten.

We zijn dan ook heel erg blij met de achterliggende idee van de schaalvergroting die professionalisme in de amateurkunsten zal brengen. Het lijkt een contradictio in terminis, maar professionalisme is nu eenmaal eigen aan een gezonde evolutie, aan een gezonde groei binnen een bepaalde sector. Zonder schaalvergroting krijgen ambitie en dynamiek minder kansen. In de betrokken sectoren is de motivatie van de mensen om goed te presteren, heel sterk aanwezig.

Ik vind het heel belangrijk dat mevrouw Van Hecke uit naam van de CVP-fractie zei dat ze achter het idee van het pluralisme staat dat uitgaat van de filosofie van het actief waarderen van verscheidenheid. Gelukkig is er geen sprake van een anti-houding waarmee gekleurde of waardegebonden initiatieven worden gefnuikt. Ik ben blij dat iedereen achter die positieve instelling staat.

Bij de bespreking van dit ontwerp van decreet in de commissie heb ik reeds gezegd dat het past in een ruimer geheel. Het sluit immers aan bij de pogingen om een statuut van de vrijwilliger op te stellen en bij het integraal gemeentelijk cultuurbeleid, en bij het ontwerp van decreet over de bibliotheekwerking en het ontwerp van decreet over de culturele centra. Aan die laatste ontwerpen wordt momenteel hard gewerkt. Al dit beleidswerk toont het belang van het lokaal niveau aan. Op lokaal niveau kan het cultureel leven daardoor immers gedijen en kan het verenigingsleven worden versterkt.

Mevrouw Van Hecke verwees reeds naar de beharzenswaardige studie van professor Elchardus. Hij stelt dat de slagkracht van de democratie samenhangt met de sterkte van het culturele leven en het verenigingsleven in een gemeenschap. In feite gaat

het over de vraag hoe we van een gemeenschap opnieuw een samenleving kunnen maken. Dit ontwerp van decreet is belangrijk omdat het daarvoor een aantal heel belangrijke impulsen biedt.

Professor Elchardus schrijft tussen de regels dat meer geld moet worden vrijgemaakt voor het cultuurbeleid en zeker voor het verenigingsleven, omdat dit mogelijkwijze tot gevolg kan hebben dat minder geld moet worden besteed aan buurt- en straathoekwerkers, en op termijn ook aan de politie. Het toont aan hoe maatschappelijk relevant cultuur is voor de samenlevingsopbouw.

Mijnheer de minister, we staan achter dit ontwerp van decreet. Het is goed voor de dynamiek van de sector en bijgevolg ook voor de gemeenschap. Het inspireert ons allemaal om van de gemeenschap opnieuw een samenleving te maken. Onze fractie zal dit ontwerp van decreet steunen. (*Applaus bij de VLD, de SP, VU&ID en de CVP*)

De voorzitter : De heer Librecht heeft het woord.

De heer Julien Librecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in de commissie heb ik reeds gesteld dat bepaalde zaken uit dit ontwerp van decreet ons verheugen. Ik geef dit eerlijk toe en blijf bij mijn standpunt.

Positief is dat het cultuurbeleid ernstig werk wil maken van het bijzonder rijke amateurkunstenleven op meerdere kunstvlakken in Vlaanderen, dat de totnogtoe gehanteerde kwantitatieve normen voor de werking en de representativiteit worden genuanceerd, dat ruimte wordt geboden aan vernieuwing en dat in deze materie een eenvoudig en helder beleidskader wordt nagestreefd. Dit zijn allemaal hoopvolle en toekomstgerichte perspectieven.

Ik heb ook geïnformeerd naar de inhoud van gebruikte woorden en termen. Ik begrijp ze wel, maar er wordt dikwijls zo selectief gepraat, geluisterd en gedacht, en er worden zoveel woorden en termen gebruikt in zoveel verschillende – en vaak egocentrische – betekenissen. Wat me in de eerste plaats interesseert is wat de persoon of instantie in kwestie met deze woorden en termen bedoelt. Zo heb ik geïnformeerd naar de termen ‘vernieuwing’, ‘multidisciplinaire initiatieven’, ‘integrale kwaliteitszorg’ en ‘projectsubsidieering’. U hebt me daar deels bevredigende, deels onbevredigende antwoorden op gegeven. We hebben akte genomen van die antwoorden en aanvaardden ze mits een eerlijk maar uitgesproken voorbehoud voor de toekomst.

Librecht

Wat me vooral heeft getroffen, is de dualiteit tussen uw visie en die van de Raad van State. Bij de uiteindelijke redactie van het ontwerp van decreet is met dit advies nauwelijks rekening gehouden. U hebt het over een helder en eenvoudig beleidskader, een open netwerk, maximale participatie, optimale invulling, grotere autonomie en inhoudelijke verantwoordelijkheid en dwarsverbindingen en afspraken. De Raad van State daarentegen heeft het over associatiedwang en over het feit dat de in dit ontwerp van decreet opgelegde verplichtingen aan de verenigingen moeten worden afgewogen tegen vrijheid van vereniging. Artikel 27 van de Grondwet bepaalt dat de Belgen het recht van vereniging hebben. Dit wil zeggen het recht om zich te verenigen, alsook het recht om zich niet te verenigen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Librecht, misschien hebt u het nog niet gezien, maar een aantal leden hebben een amendement ingediend. Die komt naar mijn mening tegemoet aan uw opmerkingen. Bijgevolg doen die dus eigenlijk niet meer ter zake.

De heer Julien Librecht : Ik wilde daar net toe komen. Niettegenstaande dit amendement vindt mijn fractie dit een wankel fundament voor het ontwerp van decreet. Dat is ook ons enige bezwaar.

Gezien – naar mijn bescheiden mening – het gelijkheidsbeginsel indruist tegen welke monopolievorming ook en vrijheid van vereniging indruist tegen een verplicht lidmaatschap van een overkoepelende organisatie zal mijn fractie zich bij de stemming onthouden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Ik deel aan de vergadering mee dat de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting nog steeds bezig is met haar werkzaamheden. Ik neem aan dat er geen bezwaar is dat de plenaire vergadering tegelijkertijd wordt voortgezet. (*Instemming*)

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal kort zijn. Ik sluit me grotendeels aan bij de betogen van mevrouw Van Hecke en de heer Keulen. Er bestaat over dit ontwerp van decreet consensus, niet alleen binnen de sector, maar ook binnen de politiek. Dit ontwerp van decreet plaatst de amateurkunsten eindelijk waar ze moeten staan. Er wordt een nieuwe dynamiek ontwikkeld, ener-

zijds door de structuren, anderzijds door het optrekken van de middelen en de uitbouw van een professioneel steunpunt.

Ik wil het nog even hebben over het ontzuilingsdebat. Met betrekking tot de amateurkunsten hebben we naar mijn mening geen ontzuilingsdiscussie gevoerd. In dat artikel 'Ontzuilen in ruil voor meer geld' zegt de heer Verscheuren, directeur van het steunpunt : 'Het nieuwe decreet biedt meer voordan nadelen. Het is een unieke kans om de sector, die overigens niet zo verzuild is als men denkt, te dynamiseren.'

Ik ben het daar volmondig mee eens. Het ontzuilingsdebat situeert zich op andere vlakken binnen het sociaal-cultureel werk. Deze discussie zullen we in de komende maanden ongetwijfeld nog voeren.

Het siert de minister dat hij in het ontwerp van decreet voor de muziek oog heeft voor de professionele sector én voor de amateurkunsten. Er wordt naar samenwerking gestreefd tussen Poppunt, Popadvies en Jazz Vlaanderen die voor de sector van de lichte muziek zullen instaan. De ondersteuning van de lichte muziek kan een opstap betekenen naar professionalisme. Mijnheer de minister, collega's, u zult het wel al begrepen hebben : we zullen dit ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus bij de SP, de VLD, AGALEV, VU&ID en de CVP*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit ontwerp van decreet verdient het spreekwoord : goede wijn behoeft geen krans. De voorgaande sprekers hebben dat al duidelijk gemaakt.

Het parlement en de commissie voor Cultuur hebben hun rol gespeeld door hun opmerkingen in amendementen om te zetten en zo de tekst te verbeteren. De minister krijgt de mogelijkheid om de sector volwaardig uit te bouwen. (*Applaus bij de CVP, de VLD, de SP, VU&ID en AGALEV*).

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is het eerste grote ontwerp van decreet dat ik als minister aan het parlement voorleg. Ik raakte er, samen met velen van u, na 8 oktober nog meer dan vroeger van overtuigd dat het sociale netwerk tussen de mensen immens belangrijk is om meer openheid, verdraagzaamheid, samenhang en samen leven mogelijk te

Anciaux

maken. Ik wil de cultuur dichter bij de mensen brengen. Ik wil cultuur decentraliseren. Cultuur is een aangelegenheid van alle gemeenten, van heel de bevolking.

Ik ben blij met de opwaardering van de amateurkunsten. Ik hoop dat dit ontwerp van decreet een prominente plaats krijgt in het culturele en sociaal-culturele landschap, en zelfs in de kunstwereld. Het gaat om samenwerking, om de bundeling van krachten, om kwaliteitsondersteuning, om een betere decretale regeling. Het gaat om het actief waarderen van verscheidenheid. De waardengebonden overtuiging, mevrouw Van Hecke, betekent ook op dit terrein een meerwaarde. Dit ontwerp van decreet doet daar op geen enkele wijze afbreuk aan, maar wil dat ondersteunen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, wij hebben in de begroting 2001 een eerste financiële aanzet gegeven voor de uitvoering van dit decreet, waardoor de middelen van 103,7 miljoen frank stijgen tot 196,6 miljoen frank. Dat is bijna een verdubbeling van de middelen.

Ook het amendement dat wordt ingediend is volgens mij een goed amendement. Het komt tegemoet aan een aantal terechte opmerkingen. Ik weet dat ik in de commissie hevige pogingen heb ondernomen om duidelijk te maken dat het amendement eigenlijk niet nodig is, maar ik ben er nu van overtuigd dat het een verbetering is. Het geeft een antwoord op alle opmerkingen van de Raad van State.

Mijnheer de voorzitter, het is in dit parlement misschien niet de gewoonte, maar toch wil ik als minister het parlement danken voor de samenwerking bij het tot stand komen van dit decreet. Het is het resultaat van een samenspel en van overleg met de sector, de commissie, de parlementsleden, het kabinet en de administratie. Ik hoop dan ook dat de sector er wel bij zal varen. Nogmaals bedankt voor de samenwerking. (*Applaus bij de CVP, de SP, de VLD, AGALEV en VU&ID*).

De voorzitter : Mijnheer de minister, wij hopen dat het een voorbeeld is voor al uw collega's.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de amateurkunsten.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° amateurkunsten : elke kunstvorm die in het kader van het sociaal-culturele gebeuren aan iedere burger de kans biedt om zich via kunstbeoefening en -beleving te ontplooiën en zijn potentiële creatieve vermogens te ontwikkelen op vrijwillige basis en zonder beroepsmatige doeleinden ;
- 2° kunstdiscipline : een tak van de kunsten of een organisatorisch samenhangend geheel van verwante kunsttakken, waarvan het hoofdbestanddeel betrekking heeft op één van de volgende uitdrukkingsvormen en voornamelijk beoefend wordt in groepsverband :
 - a) theater : alle activiteiten op het vlak van de dramatische kunst ;
 - b) dans : alle activiteiten op het vlak van de kunstvorm waarbij het bewegen van het menselijk lichaam de belangrijkste uiting is ;
 - c) beeldcultuur en beeldende kunst : alle activiteiten op het vlak van de kunsten waarbij het creëren van beelden of vormen de belangrijkste uiting is, met als deeldisciplines :

Voorzitter

- beeldcultuur : alle activiteiten op het vlak van film, fotografie, video en andere media ;
- beeldende kunst : alle activiteiten op het vlak van schilderkunst, beeldhouwkunst en aanverwante creatieve activiteiten ;

d) muziek : alle activiteiten op het vlak van de muzikale kunsten met als deeldisciplines :

- instrumentale muziek : alle activiteiten op het vlak van de muzikale kunsten waarbij hoofdzakelijk gebruik gemaakt wordt van instrumenten ;
- vocale muziek : alle activiteiten op het vlak van de muzikale kunsten, hoofdzakelijk de menselijke stem ;
- lichte muziek : alle activiteiten op het vlak van de muzikale kunsten, met betrekking tot rock, pop, elektronische muziek, jazz, blues, chanson, kleinkunst en aanverwant genres ;
- volksmuziek : alle activiteiten op het vlak van de muzikale kunsten, gebaseerd op traditionele muziek die kenmerkend is voor een bepaald volk, een bepaald volksdeel of een bepaalde streek ;

e) letteren : alle activiteiten op het vlak van de literaire kunsten ;

3° federatie : een vereniging, erkend krachtens het decreet van 24 juli 1991 houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk, hierna het decreet van 24 juli 1991 te noemen ;

4° project : een activiteit op het vlak van de amateurkunsten, die zowel in opzet of doelstelling als in tijd kan worden afgebakend ;

5° landelijk karakter : ofwel activiteiten ontplooiën in minstens vier Vlaamse provincies ofwel een publieksbereik aantonen in minstens vier Vlaamse provincies. Voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad beschouwd als een Vlaamse provincie ;

6° steunpunt : het landelijk steunpunt voor amateurkunsten ;

7° administratie : de afdeling in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die bevoegd is voor de amateurkunsten.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De Vlaamse Gemeenschap streeft via een ondersteuningsbeleid de totstandkoming na van een netwerk van organisaties voor amateurkunsten, ten einde de artistieke en sociale component van de amateurkunstbeoefening en -beleving bij elke burger te valoriseren.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Organisaties voor amateurkunsten

AFDELING 1

Erkenning

Artikel 4

Een organisatie voor amateurkunsten, hierna organisatie te noemen, ontstaat uit één of meer federaties en verenigingen met landelijk karakter en is werkzaam binnen één van de volgende kunstdisciplines en deeldisciplines vermeld in artikel 2, 2°.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

§ 1. Een organisatie wordt door de Vlaamse regering erkend als een fusie of een totaal samenwerkingsverband.

§ 2. In afwijking van § 1 kan een organisatie erkend worden als een gedeeltelijk samenwerkingsverband voor een periode die loopt tot uiterlijk 31 december 2005.

Voorzitter

§ 3. Voor elke in artikel 2, 2°, vermelde kunstdiscipline of voor een deeldiscipline ervan, kan slechts één organisatie voor amateurkunsten erkend worden. Ze stelt zich dienstverlenend op tegenover haar aangesloten groepen en tegenover alle andere belangstellenden en dit zonder onderscheid op grond van ideologische of filosofische levensbeschouwing. Ze heeft aandacht voor de verschillende artistieke expressievormen binnen de kunstdiscipline of deeldisciplines.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 2

voorgesteld door de heer Dany Vandenbossche, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Jos Stassen en Herman Lauwers

Artikel 5

Paragraaf 3 vervangen door wat volgt :

"§ 3. Voor elke in artikel 2, 2°, vermelde kunstdiscipline of voor een deeldiscipline ervan, kan slechts één organisatie voor amateurkunsten erkend worden, die representatief is voor de desbetreffende kunstdiscipline of deeldiscipline. Ze stelt zich dienstverlenend op tegenover haar aangesloten groepen en tegenover alle andere belangstellenden. Ze heeft aandacht voor de verschillende artistieke expressievormen binnen de kunstdiscipline of deeldiscipline ervan."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 6

§ 1. Om door de Vlaamse regering als een fusie of een totaal samenwerkingsverband erkend te worden moet de organisatie aan volgende erkenningsvoorwaarden voldoen :

- 1° een werking hebben met een landelijk karakter ;
- 2° een vereniging zonder winstoogmerk zijn met een werkterrein dat duidelijk in een van de

kunstdisciplines of deeldisciplines ligt van artikel 2, 2°, en waarbij alle federaties en verenigingen met landelijk karakter toegang moeten hebben tot de fusie of het totaal samenwerkingsverband ;

3° over één centraal secretariaat beschikken ;

4° over slechts één personeelskader beschikken, waarbij de organisatie de juridische werkgever is ;

5° bij de aanvraag tot erkenning aantonen hoe ze :

a) een open documentatiecentrum zal realiseren in relatie tot de verzamelfunctie van het steunpunt ;

b) een communicatieplan zal realiseren ten behoeve van de beoefenaars van de kunstdiscipline of deeldiscipline ervan met het oog op de uitstraling en de kwaliteitsverbetering van de kunstdiscipline ;

c) ondersteuning zal bieden door het ontwikkelen van documentatie- en werkmaterialen, het organiseren van opleidingscursussen en van publieksgerichte evenementen ;

d) in samenwerking met het steunpunt overleg zal plegen en afspraken zal maken met belendende sectoren ;

e) artistieke, organisatorische en technische begeleidingen zal geven aan groepen ;

f) in overleg met het steunpunt een kwaliteitsbeleid zal uitbouwen dat erop gericht is op een systematische wijze de kwaliteit van de aangeboden dienstverlening en ook van haar werking te bepalen, te plannen, te verbeteren en te controleren.

§ 2. Om door de Vlaamse regering als een gedeeltelijk samenwerkingsverband erkend te kunnen worden, moet de organisatie voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° een werking hebben met een landelijk karakter ;

2° een vereniging zonder winstoogmerk zijn met een werkterrein dat duidelijk in één van de kunstdisciplines of deeldisciplines ervan ligt zoals vermeld in artikel 2, 2°, en waarbij alle verenigingen met landelijk karakter of de fede-

Voorzitter

raties toegang moeten hebben tot het samenwerkingsverband ;

3° bij de aanvraag tot erkenning aantonen hoe de organisatie :

- a) een open documentatiecentrum zal realiseren in relatie tot de verzamelfunctie van het steunpunt ;
- b) vorming en opleiding zal organiseren ;
- c) een publicatie ten behoeve van de beoefenaars van de kunstdiscipline zal uitgeven ;
- d) in samenwerking met het steunpunt overleg zal plegen en afspraken zal maken met de belendende sectoren ;
- e) in overleg met het steunpunt een kwaliteitsbeleid zal uitbouwen dat erop gericht is op een systematische wijze de kwaliteit van de aangeboden dienstverlening en ook van haar werking te bepalen, te plannen, te verbeteren en te controleren ;

4° bij de aanvraag tot erkenning aantonen hoe de organisatie aan haar groepen :

- a) ondersteuning zal bieden door het ontwikkelen van materialen en het organiseren van publieksgerichte activiteiten ;
- b) organisatorische, technische en artistieke begeleidingen zal organiseren.

§ 3. Indien voor een kunstdiscipline slechts één vereniging of federatie bestaat op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet kan deze erkend worden als organisatie.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

§ 1. Om de vijf jaar, kan de decreetgever, de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding gehoord, overgaan tot een aanpassing van de in artikel 2, 2°, vermelde kunstdisciplines.

§ 2. De aanvraag tot erkenning van een nieuwe organisatie met betrekking tot een nieuwe kunstdis-

cipline moet bij de administratie ingediend worden in de loop van januari.

§ 3. De erkenningsprocedure, met inbegrip van de eventuele beroepsprocedure, wordt vóór 15 oktober van het kalenderjaar van de aanvraag afgesloten met de betekening van de beslissing betreffende de erkenning of de niet-erkenning.

§ 4. De eerste toepassing van de vermelde procedure, vermeld in § 1 tot en met § 3, gebeurt in het kalenderjaar 2005.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. Tegen het voornemen van de beslissing van niet-erkenning kan beroep aangetekend worden bij de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden.

§ 2. Na verloop van de procedure, vermeld in artikel 7, gaat de erkenning in op 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op de betekening van de erkenningsbeslissing.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels betreffende de aanvraag voor erkenning.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2**Subsidiëring****Artikel 9**

§ 1. De Vlaamse regering subsidieert via jaarlijkse subsidie-enveloppen de erkende organisaties telkens voor een periode van vijf jaar.

§ 2. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen stelt de erkende organisatie om de vijf jaar een beleidsplan op over de activiteiten, vermeld in artikel 6, rekening houdend met de toegekende subsidie-enveloppe en voorzover het mogelijk is onderbouwd met kwantitatieve gegevens. Het beleidsplan bevat tevens een financieel plan en een personeelsplan.

Voorzitter

§ 3. Daarenboven moet de organisatie in haar werking rekening houden met de principes van de integrale kwaliteitszorg.

§ 4. Wanneer de organisatie een totaal samenwerkingsverband is, kan zij via de federaties of via de verenigingen met een landelijk karakter, maximaal vijftien procent van de totale enveloppe besteden aan activiteiten die verband houden met het geven van artistieke, organisatorische en technische begeleidingen aan groepen.

§ 5. Elke organisatie heeft de verplichting om op verzoek van de administratie, alle nuttige en noodzakelijke gegevens inzake haar discipline te verstrekken, en dit in de gevraagde vorm.

§ 6. Na onderzoek brengt de administratie de organisatie schriftelijk op de hoogte van de evaluatie en de goedkeuring van het beleidsplan.

§ 7. De Vlaamse regering kan accenten leggen in het kader van haar prioriteitenbeleid met betrekking tot de amateurkunsten zoals geformuleerd in haar beleidsnota.

§ 8. De Vlaamse regering kan de verdere regels met betrekking tot het beleidsplan en de uitkering van de subsidie bepalen.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 3

voorgesteld door de heer Dany Vandebossche, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Jos Stassen en Herman Lauwers

Artikel 9

Paragraaf 8 vervangen door wat volgt :

"§ 8. De Vlaamse regering kan de verdere regels met betrekking tot het beleidsplan, het prioriteitenbeleid zoals vermeld in § 7 en de uitkering van de subsidie bepalen."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 10

De subsidie-enveloppe bevat de nodige middelen voor de ondersteuning van de jaarlijkse personeels- en werkingskosten van de organisatie.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De grootte van de in artikel 19 vermelde kredieten wordt na het verstrijken van de periode van vijf jaar door de Vlaamse regering opnieuw bepaald op grond van door de administratie geaggregeerde gegevens uit de jaarlijkse rapporteringen enerzijds en uit de beleidsintenties van de minister, bevoegd voor de cultuur, anderzijds.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

§ 1. Onder voorbehoud dat de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, worden voor het begrotingsjaar waarvoor ze werden ingeschreven en goedgekeurd, vier driemaandelijke voorschotten uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 procent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarbasis.

Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald vóór 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde werkingsjaar, na goedkeuring door de Vlaamse regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de voorgelegde betalingsbewijzen.

Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht van de voorschotten van het werkingsjaar dat volgt op het jaar waarop de subsidie betrekking heeft.

§ 2. Wat betreft de personeelsuitgaven worden de subsidie-enveloppen vanaf 1 januari 2001 gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het rijk worden gekoppeld. Voor de overige uitgaven, vermeld in artikel 10,

Voorzitter

kunnen de bedragen aangepast worden aan het indexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen.

§ 3. Organisaties voor amateurkunsten moeten bovendien :

- 1° een boekhouding voeren volgens het genormaliseerd boekhoudkundig stelsel en die zo organiseren dat de financiële controle op de aanwending van de subsidies mogelijk is. De Vlaamse regering kan een specifiek boekhoudkundig plan en bijzondere regelingen betreffende de boekhouding opleggen ;
- 2° jaarlijks de rekeningen van het vorige jaar met de nodige bewijsstukken voorleggen, alsmede een door de algemene vergadering goedgekeurde sluitende begroting ; uit de afrekening moet blijken dat de organisatie, rekening houdende met de eigen middelen, sluitend of batig kan werken. Een batig saldo in de resultatenrekening verplicht de organisatie tot het opbouwen van een financiële reserve. Deze reserve moet worden aangewend ter financiering van uitgaven die bijdragen tot de realisatie van de doelstellingen van de organisatie ;
- 3° een werkingsverslag van het vorige jaar en een jaarplanning voor het volgende jaar voorleggen ;
- 4° aanvaarden dat de administratie de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoekt ;
- 5° hun bestuurders en hun medewerkers verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid van de organisatie.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**Het steunpunt****Artikel 13**

Aan het steunpunt voor amateurkunsten worden de volgende functies toevertrouwd :

- 1° een verzamelfunctie : het verzamelen, ontsluiten en aanbieden van documentatie over de werksoort en de kunstdisciplines ;
- 2° een stimulerende functie : het bevorderen van activiteiten en initiatieven die de kennis van de werksoort of de kunstdiscipline verhogen, met bijzondere aandacht voor vorming in en door de kunstbeoefening ;
- 3° een begeleidende functie : de dienstverlening en ondersteuning in het veld verzorgen en de deskundigheid bevorderen ;
- 4° een onderzoeksfunctie : een kenniscentrum ontwikkelen met de klemtoon op onderzoek en analyse van de werksoort, alsmede de ontwikkeling van kortetermijnprojecten in relatie tot het professionele kunstenveld.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. De concrete invulling van de in artikel 13 vermelde functies wordt gespecificeerd in een beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het steunpunt.

§ 2. Voor het uitoefenen van de in artikel 13 vermelde functies, ontvangt het erkende steunpunt, voor de eerste periode van de toepassing van dit decreet, die loopt tot en met 31 december 2005, een jaarlijkse subsidie-enveloppe die gelijk is aan het bedrag dat zij ontving voor het laatste werkjaar dat voorafgaat aan de inwerkingtreding van dit decreet, vermeerderd met tien procent.

§ 3. De grootte van het in § 2 vermelde krediet wordt na het verstrijken van de periode van vijf jaar door de Vlaamse regering opnieuw bepaald op grond van door de administratie geaggregeerde gegevens uit de jaarlijkse rapporteringen enerzijds en uit de beleidsintenties van de minister, bevoegd voor de cultuur, voor de komende periode van vijf jaar anderzijds.

§ 4. Het steunpunt legt om de vijf jaar een beleidsplan voor aan de Vlaamse regering. Dit beleidsplan bevat een financieel plan en een personeelsplan. De bepalingen van artikel 12, § 3, 1° tot en met 5°, zijn ook van toepassing.

§ 5. Het steunpunt houdt in haar werking rekening met de principes van de integrale kwaliteitszorg.

Voorzitter

§ 6. De subsidie-enveloppe van § 2 wordt gekoppeld aan het prijsindexcijfer zoals bepaald in artikel 12, § 2. De voorschottenregeling van artikel 12, § 1, is eveneens van toepassing.

§ 7. De Vlaamse Gemeenschap erkent het Vlaams Centrum voor Amateurkunsten, afgekort VCA, opgericht krachtens artikel 75 van het decreet van 29 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, als het steunpunt voor amateurkunsten.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Projectsubsiëring

Artikel 15

§ 1. Jaarlijks is een krediet van minimum 25 miljoen frank ter beschikking voor de financiële ondersteuning van projecten.

§ 2. Voor projectsubsiëring komen in aanmerking :

- 1° projecten die betrekking hebben op een kunstdiscipline of deeldisciplines ervan die niet gesubsidieerd worden binnen dit decreet ;
- 2° projecten die product- en/of procesgerichte vernieuwing en/of verbreding beogen ;
- 3° projecten die aansluiten bij het prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering op het vlak van doelgroepen en/of thema's.

§ 3. Met uitzondering van de projecten, bedoeld in § 2, 1°, worden aanvragen voor projectsubsiëring ingediend door :

- 1° een vereniging of instelling in partnerschap met een organisatie, erkend krachtens dit decreet ;
- 2° een krachtens dit decreet erkende organisatie in partnerschap met een vereniging of instelling uit een belendende sector ;
- 3° twee of meer krachtens dit decreet erkende organisaties ;

4° een vereniging of instelling in partnerschap met het steunpunt, indien er geen krachtens dit decreet erkende organisatie als partner gevonden wordt.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor het indienen en afhandelen van projecten.

§ 5. De projectsubsiëring kan nooit de periode, bedoeld in artikel 9, overschrijden.

§ 6. De grootte van het in § 1 vermelde krediet wordt na het verstrijken van de periode van vijf jaar door de Vlaamse regering opnieuw bepaald op grond van door de administratie geaggregeerde gegevens uit de jaarlijkse rapporteringen enerzijds en uit de beleidsintenties van de minister, bevoegd voor de cultuur, anderzijds.

§ 7. De toegekende projectsubsidie wordt beschikbaar gesteld in de vorm van een voorschot van 90 procent. Het saldo wordt uitbetaald nadat door de administratie vastgesteld werd dat de voorwaarden waaronder de projectsubsidie toegekend werd, nageleefd werden en dat de subsidie feitelijk aangewend werd om het gesubsidieerde project te realiseren.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 16

§ 1. Alle federaties en initiatieven met een werkingsgebied binnen het domein van de amateurkunsten, die een subsidie ontvingen van de Afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheekwerk en van de Afdeling Jeugd en Sport krijgen toegang tot dit decreet.

§ 2. Deze federaties en initiatieven hebben de verplichting om op verzoek van de administratie, alle nuttige gegevens te verstrekken in het kader van de samenwerking.

§ 3. Alle federaties of initiatieven zoals bepaald in § 1 behouden het eerste jaar van toepassing van dit decreet hun subsidie indien zij niet tot een samenwerking zijn gekomen. Zij moeten alsdan bewijzen dat zij minimaal eenzelfde werking hebben ontplooid zoals ter verantwoording van de subsidie van het jaar 2000.

Voorzitter

Vanaf het tweede jaar van toepassing van dit decreet vermindert de subsidie jaarlijks met 25 procent.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

§ 1. Om voor erkenning in aanmerking te komen moet de keuze van het soort organisatie gemaakt worden door een representatieve vertegenwoordiging van de desbetreffende kunstdiscipline. Alle aan het samenwerkingsverband deelnemende federaties en verenigingen met landelijk karakter moeten op een representatieve wijze vertegenwoordigd zijn in de beheersorganen van de organisatie.

§ 2. Indien verenigingen en/of federaties uit de vermelde kunstdisciplines er niet in slagen om per kunstdiscipline tot één organisatie voor amateurkunsten te komen, beslist de Vlaamse regering, op verzoek van één of meerdere federaties of verenigingen met landelijk karakter, binnen drie maanden na de aanvraag voor erkenning, en nadat de bevoegde minister alle partijen in kwestie die daartoe bereid zijn gehoord heeft, over de erkenning.

Tegen het voornemen van beslissing kunnen de verenigingen of federaties beroep aantekenen bij de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Vanaf het ogenblik dat een organisatie wordt erkend bedraagt de subsidie-enveloppe minimaal de optelsom die de toetredende federaties of initiatieven vermeld in artikel 16, § 1, ontvingen tijdens hun laatste werkjaar verhoogd met tien procent.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

§ 1. Wanneer een organisatie een fusie is, bedraagt de volledige subsidie-enveloppe jaarlijks het bedrag, vermeld in artikel 18, aangevuld met een forfaitair bedrag van 5.000.000 frank.

§ 2. Wanneer een organisatie een totaal samenwerkingsverband is, bedraagt de subsidie-enveloppe jaarlijks het bedrag, vermeld in artikel 18, aangevuld met een forfaitair bedrag van 3.000.000 frank.

§ 3. Wanneer een organisatie een gedeeltelijk samenwerkingsverband is, bedraagt de subsidie-enveloppe jaarlijks het bedrag, vermeld in artikel 18. De organisatie moet minimaal vijfenveertig procent van de totale enveloppe besteden aan activiteiten die verband houden met de voorwaarden, vermeld in artikel 6, § 2, 3°. Het gedeeltelijk samenwerkingsverband treedt op als werkgever van de personeelsleden, die voor de invulling van de in artikel 6, § 2, 3° activiteiten, ingezet worden.

§ 4. Wanneer een organisatie bestaat uit één federatie of één vereniging met landelijk karakter wordt het bedrag, vermeld in artikel 18, toegekend.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

§ 1. Een aanvraag tot erkenning kan op elk ogenblik worden ingediend. Samen met de aanvraag voor erkenning wordt het beleidsplan ingediend. De eerste erkenning gebeurt binnen drie maanden na indiening van de aanvraag.

§ 2. Als refertedatum voor het in voege treden van de nieuwe subsidieregeling geldt de datum van de aanvraag voor erkenning.

§ 3. Een organisatie in de vorm van een gedeeltelijk samenwerkingsverband kan te allen tijde een aanvraag indienen om over te gaan naar een totaal samenwerkingsverband of een fusie. Een organisatie in de vorm van een totaal samenwerkingsverband kan te allen tijde een aanvraag indienen om over te gaan tot een fusie.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

Het decreet van 24 juli 1991 houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 22

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2001.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk
– 487 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Mahassine, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (*Op de tribune*) : In de vorige legislatuur kwam een decreet landelijk jeugdwerk tot stand met criteria voor erkenning en subsidiëring van jeugdorganisaties. Op 31 december 2000 verloopt de overgangsperiode, waarbinnen voorheen erkende organisaties zich in regel kunnen stellen met de regelgeving van het nieuwe decreet.

Een twintigtal voorheen erkende organisaties zijn niet in staat aan de nieuwe criteria te beantwoorden en dreigen daardoor hun erkenning en subsidiëring te verliezen. Omdat thans reeds in overleg met de sector wordt gewerkt aan bijsturing en zelfs aan een volledige herwerking van de erkennings- en subsidiëringnormen, beoogt dit ontwerp van decreet onder bepaalde voorwaarden de verlenging van de bestaande erkenningen en de daarmee gepaard gaande subsidiëring van deze landelijke

jeugdorganisaties. Die verlenging is terecht en loopt tot eind 2002. Op voorwaarde dat zij over een autonome beheerstructuur beschikken en geen incorrecte informatie aan de administratie hebben verstrekt, wordt hun basissubsidie herleid van 250.000 frank tot 10.000 frank, maar behouden ze, bij dezelfde manier van werken, hun huidige personeels- en werkingsmiddelen.

Uiteraard steunen wij de doelstelling van dit ontwerp van decreet om in het vooruitzicht van nieuwe spelregels geen sancties op basis van te wijzigen regels op te leggen. Toch voelen wij ons verplicht enkele kanttekeningen te maken bij de omstandigheden die de huidige ingreep nodig maken.

Het veld van het jeugdwerk is zo dispaaraat, dat het steeds moeilijk zal blijven om criteria uit te werken die voor alle werkvormen gelden. Zoals ook blijkt uit het uitgebreide en gefundeerde advies van de Vlaamse Jeugdraad, werd niet voldaan aan de door de overheid gemaakte afspraak voor het geven van duidelijke richtlijnen met betrekking tot de manier waarop organisaties beoordeeld zouden worden en duidelijke instructies over hoe de invulling van de gestelde criteria gecontroleerd zou worden. Wegens de onderbezetting van de dienst Jeugd, die wij wel erkennen binnen de administratie, was er totaal geen sprake van de noodzakelijke en beloofde begeleiding. Niet alle, maar vele van de huidige probleemsituaties hadden bij een betere begeleiding vermeden kunnen worden.

Ook twee andere inhoudelijk opmerkingen van de Vlaamse Jeugdraad op de decretale oplossing die voorligt, wil ik onderschrijven. Om te beginnen deel ik de bezorgdheid over de uitsluitingsgrond 'het geven van correcte informatie'. Mijnheer de minister, rekening houdend met de zeer zware gevolgen voor de organisatie, hoop ik dat u enkel streng zult sanctioneren bij kwade trouw en het met opzet verstrekken van onjuiste informatie.

Ten slotte deel ik de bekommernis van de Vlaamse Jeugdraad, wanneer deze stelt dat in de tekst zelf een risico vervat zit. Het feit dat de bedoelde organisaties in de nieuwe overgangsregeling alleen hun middelen behouden op voorwaarde dat zij ook hun werking op peil houden, houdt risico's in. Om een zichtbaar onderscheid te maken tussen organisaties die wel erkend zijn volgens het decreet van 1998 en de organisaties die worden bedoeld in voorliggend decreet, wordt de basissubsidie herleid van 250.000 frank naar 10.000 frank. Mijnheer de minister, men kan zich dan de vraag stellen of deze organisaties wel in staat zullen zijn hun werking op peil te houden. Zoniet worden ook de personeels- en wer-

Van Hecke

kingsmiddelen procentueel verminderd, wat opnieuw een geringere werking met zich meebrengt, enzovoort. Het risico van een neerwaartse spiraal is dan ook terecht en niet denkbeeldig.

Mijnheer de minister, naast deze bedenkingen, waarvan ik hoop dat u ze meeneemt bij de toepassing van dit decreet, ondersteunen wij de doelstellingen en zullen wij dit ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus bij de CVP, de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : (*Op de tribune*) Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het gaat hier inderdaad om een soort overbruggingskrediet, zoals men dat in de zakenwereld zou noemen. Men kan echt niet wachten op het volgende decreet, en het is ook duidelijk dat dit tussendecreet, dit scharnierdecreeet, in het voordeel is van moeilijk herkenbare of onherkenbare jeugdwerkingen, die zich meestal situeren bij de niet-Europese vreemdelingen. U beslist daarover op een nogal ouderwetse wijze. Een aantal groepen, die meestal partijgebonden zijn, worden erkend en de centen staan eraan, en enkele van die groepen intrigeren mij.

Ik neem graag aan dat volgens een oude en zeer voorbijgestreefde werkwijze elke partij een jeugd-afdeling heeft, misschien zelfs een kinderafdeling, zodat ze hun leden uit de kindertuin kunnen halen en hen in een bepaalde richting kunnen drijven. Dat was het oude systeem, maar ik vermoed dat het nog veel gevolgd wordt.

Wat mij een beetje intrigeert, is de subsidie voor de Oxfam-wereldwinkels. Het gaat hier om een reeks winkels met een politieke bedoeling, links gesitueerd. Wilt u nu echt een reeks jongeren subsidiëren die bepaalde winkels frequenteren ? Ik begrijp het niet goed. Zult u binnenkort dan ook de Delhaize-jeugd helpen, of de Grand Bazar-jeugd ? Wij weten dat dat geld onder meer gediend heeft om een paar rabauwen te financieren om zeer luxueus naar Seattle te vliegen, waar ze dan de boel kort en klein geslagen hebben.

Ik merk ook op dat België nog steeds lid is van de World Bank en het Internationaal Monetair Fonds. We doen daar veel goed werk voor de derde wereld. Het is absurd dat de Vlaamse belastingbetaler vliegtuigtickets moet betalen voor een stelletje rabauwen, terwijl de Belgische officiële delegatie met stenen wordt bekogeld. Dit ontwerp van decreet is

een weerspiegeling van één van de absurditeiten van dit regime.

De derde partij van Vlaanderen wordt elke betoelaging geweigerd, ook voor een studieafdeling. Dit gebeurt op een subjectieve, onobjectieve en zelfs onrechtvaardige wijze. De Volksuniejongeren, Vlaamsgezinde belgicisten, krijgen 4,8 miljoen frank. Die partij haalt in Antwerpen nog 1 zetel tegenover de 20 van mijn partij. Dat stuit toch tegen de borst. Dat moet toch vreemd zijn voor iemand als u die het steeds heeft over democratie.

Mijnheer de minister, als men volwassen mensen aanvalt en onrechtvaardig behandelt dan krijgt men reactie.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, tijdens de begrotingsbesprekingen in de commissie heeft het Vlaams Blok drie keer het woord genomen. Het Vlaams Blok had het over de afschaffing van de programma's voor politieke derden en de gevolgen daarvan voor het Vlaams Blok. Daarna ging het over de berichtgeving van de VRT en het feit dat het Vlaams Blok te weinig aan bod zou komen. Ten slotte stelde het Vlaams Blok bij de bespreking van de tekst over de jeugdafdeling dat de Vlaams-Blokjongeren niet worden erkend door het landelijk jeugdwerk.

Mijnheer Verrijken, wanneer stopt u eindelijk met over uzelf te praten ?

De heer Miel Verrijken : We hebben onze mond niet opengedaan. U weet zelf niet wat er in uw commissie gebeurt. Ik heb toen bewust het woord niet genomen.

De heer Jos Stassen : De heer Strackx heeft toen het woord genomen.

De heer Miel Verrijken : Ik heb daar niet gesproken. Ik weet wat ik doe. U maakt een totaal idiote opmerking. U weet niet wanneer een commissielid iets al dan niet zegt. Als u het dan nodig vindt me te onderbreken, dan saboteert u mijn democratisch recht om nu te zeggen wat ik te zeggen heb.

Ik wil even terugkomen om het sympathiekste deel van heel die reeks, namelijk over de Volksuniejongeren. Vroeg of laat kunnen we met hen praten. Ze krijgen 4,8 miljoen frank. Ze hebben 1 vertegenwoordiger in de grootste stad van Vlaanderen, wij hebben er 20. Dit is één grote samenzwering tegen de meest elementaire democratische rechten.

Verrijken

U loopt de geschiedenis achterna. Men zegt dat statistieken liegen. Dat klopt. Ze kunnen echter ook mokerslagen uitdelen. Met die subsidiebedragen bereikt men enkele tienduizenden, die dan nog bij die groepen zijn omdat ze gelden krijgen toegestopt. Met dat geld bereikt u hoe dan ook niet veel mensen.

Er bestaat een statistiek over Belgische jongeren. Mijnheer de minister, 500.000 Belgische jongeren, studenten of scholieren, doen vakantiewerk, ook tijdens het schooljaar. Een half miljoen jongeren van dit kleine land vinden in zekere zin uw benadering voorbijgestreefd. Men kan daar kritiek op hebben. De vaststelling blijft dat ze heel vroeg – misschien te vroeg – hun vrije tijd opofferen om voor zichzelf een klein budget te vergaren en om die dingen te kunnen doen waar anderen in het kader van een lage politiek geld voor krijgen. Het is een massaverschijnsel. De meesten geloven in de vrijemarkteconomie. Ze beginnen jong en werken hard voor zichzelf. Tezelfdertijd ontlasten ze hun ouders enigszins.

Men ziet die jongeren van 15 à 16 jaar soms rondlopen met een gsm of op hun 18 jaar rondrijden met hun eerste tweedehandswagen. Velen hebben daar zelf voor gewerkt. Dit staat volledig in tegenstelling met de kinderen-profiteurs die u kweekt door ze in partijgebonden organisaties van jongsaf te leren dat ze moeten leven van de subsidies van de Belgische staat. U zult niet veel zetels halen bij deze mensen. De meeste onder hen, of hun ouders, zijn vooral geïnteresseerd om zich later in de politiek te lanceren. Ze staan volledig buiten de economische werkelijkheid. Men kan zo links zijn als men wil, deze economie is een vrije markteconomie in een vrije wereld, die steeds vrijer zal zijn. Dit overtuigt de jeugd om vroeg aan de slag te gaan. Zij wil vooral op zichzelf rekenen, minder op de ouders en zeker niet op de staat. Dit is het soort mensen dat u kweekt.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Als ik zie in welke mate jongeren zich binnen georganiseerd jeugdwerk en erbuiten inzetten en zich engageren voor anderen, verzet ik mij hier met klem tegen de stelling van de heer Verrijken. Ik hoop dat we nog lang het kader mogen scheppen waarin jongeren hun verantwoordelijkheid voor zichzelf en voor de samenleving opnemen. (*Applaus bij de CVP, de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, het stelsel zoals het nu is uitgewerkt zorgt ervoor

dat de jongeren niet in handen van malafide praktijken of subsidiëring door bedrijven vallen. Op die manier worden ze niet afhankelijk van sectoren die niet objectief met jongeren omgaan. Ik denk hier bijvoorbeeld aan de tabaksindustrie. Het voorliggende systeem is veel beter en ik steun de minister volledig.

De heer Miel Verrijken : Persoonlijk heb ik nog nooit gehoord van een 'Boule d'Or' of een 'Belga'-jeugdvereniging. De jonge generatie moet vroeg uit het nest worden gehaald om later tot in de politiek te kunnen geraken. Daarmee worden waarschijnlijk kaders gevormd, maar of dit een vrije keuze is betwijfel ik.

Ik bereik nu pas het punt van mijn ultieme verontwaardiging. Er zijn namelijk aanvragen voor experimenteel jeugdwerk. Als vooraanstaande, combatief-christelijke persoonlijkheid zou u toch ook struikelen bij het lezen van deze aanvragen, wegens de ongehoordheid waarmee men hier te werk is gegaan. De voorlaatste post, waarmee een bedrag van 1,5 miljoen frank is gemoeid dat wordt betaald door onze Vlaamse belastingbetaler, dient om een cel 'holebi-benjamins' te financieren. We komen hier in de buurt van het strafrecht. Het zal de wereldpers interesseren, want Dutroux wordt een wat versleten item. Nu komt iets nieuws aan bod. Als de Belgische staat die in Amerika de 'pervert Dutroux-state' wordt genoemd, 1,5 miljoen frank investeert in een holebi-benjaminscel, zijn we zo dicht bij het strafrecht aanbeland dat ik me afvraag wat u zult antwoorden.

Het gaat om een cel voor benjamins, kleine kinderen dus. Zij worden door uw systeem ingelijfd in een holebiciel en worden door pederasten, lesbiennes en biseksuelen opgevangen. (*Rumoer*)

De heer Jos Stassen : Wat u zegt druist in tegen de mensenrechten.

De heer Miel Verrijken : U weet niet waarover ik spreek.

De voorzitter : Mijnheer Verrijken, ik zou willen vragen om de meest elementaire punten van beleefdheid te respecteren. U kunt hier zeggen wat u wilt, dat is het voorrecht van een volksvertegenwoordiger, maar ik vraag toch enige vorm van wellevendheid.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik me aan de vormelijkheden hou. Een betoog inzake misbruik van kleine kinderen is geen aanval op seksuele geaardheden. Ik heb me daar

Verrijken

nog nooit mee beziggehouden en wil er ook niet mee beginnen.

Als ik een 'cel Benjamin-Holebi's' aanval, dan is dit geen bestrijding van de homoseksualiteit. Ik eis echter van de minister dat hij precies omschrijft wat met deze cel van kleine kinderen die aan homoseksualiteit worden onderworpen, wordt bedoeld. Als een klein kind wordt aanzien als biseksueel, dan moet het zeker niet worden geleid door andere biseksuelen. Dat zou elke psychiater verklaren. Ik veronderstel echter dat het gaat over jongeren die ouder zijn dan 16 jaar, dat hoop ik althans.

Deze niet-heterojongeren, adolescenten neem ik aan, moeten niet te veel door homoseksuelen worden opgeleid. Ze moeten de wereld leren kennen zoals die is, met biseksuelen, homoseksuelen en ongetwijfeld ook heteroseksuelen. Daar gaat het echter niet om. Wat doet nu die instelling, waaraan u 1,5 miljoen frank geeft, die deze kleine kinderen – deze benjamins – in de wereld van de homo's, de lesbiennes en de biseksuelen opleidt, beschermt, inlichtingen en voorbeelden geeft? Komen we daarmee niet dichtbij of zelfs helemaal in het strafrecht? Stelt u zich voor dat men een heteroseksueel clubje opricht waar vrolijke dames en heren benjamins zouden opleiden in de heteroseksualiteit, dan zou dat natuurlijk een strafrechtelijke inbreuk zijn. Ik lees hier dat kinderen niet in de eigenaardigheden van de heteroseksualiteit worden opgeleid, maar in een – figuurlijke – cel worden ondergebracht. Daar worden deze benjamins onderworpen aan de homoseksualiteit en aan lesbische en – het toppunt van raffinement – biseksuele bezigheden. Het gaat hier niet meer om een politieke betwisting, maar om het bestrijden van een hoop vuiligheid. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Ik wil graag reageren op de opmerking van de heer Stassen. Ik neem aan dat de minister niet goed weet waar die opmerking op slaat omdat ze dateert uit een vorige legislatuur. Met mijn vraag in de commissie wilde ik helemaal niet aanklagen dat de Vlaams-Blokkjongeren niet gesubsidieerd zouden worden. Het is echter wel zo dat er geen controle is op de subsidiëring van de politieke jongerenverenigingen. Ik heb dan ook aan de administratie gevraagd na te gaan hoe die controle gebeurt. Nu blijkt dat het een louter administratieve controle is. Dit betekent dat deze politieke jongerenverenigingen na afloop van hun

werkjaar een jaarverslag indienen en dat de ambtenaar daar nota van neemt.

In dat jaarverslag staat vermeld dat ze een voldoende aantal bijeenkomsten met een voldoende aantal deelnemers hebben gehouden, zoals voorgescreven in dat decreet. De ambtenaar in kwestie kan dit echter niet controleren, omdat die verenigingen niet verplicht zijn die activiteiten op voorhand mee te delen. Men moet het betoog van de heer Verrijken in dat kader zien. Die politieke jongerenbewegingen strijken wel de subsidies op, maar ze worden aan geen enkele controle onderworpen. Dat was de strekking van mijn vraag in de commissie.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, zoals sommige leden reeds opmerkten, is dit inderdaad een ontwerp van decreet dat slechts één doel heeft, namelijk het vermijden van een bloedbad binnen het jeugdwerk, gezien onze ambitie om voor 2002 een nieuw decreet houdende het landelijk jeugdwerk tot stand te brengen. Er werd hier al aangegeven dat deze sector erg divers is. Daardoor zal het zeker niet eenvoudig zijn om zomaar duidelijke regels en kwalificaties af te spreken in het nieuwe decreet. Ik heb echter de ambitie om dit te proberen. Ik wil niemand iets verwijten, maar het huidige decreet volstaat niet om de diversiteit en de rijkdom die aanwezig is binnen het jeugdwerk echt te ondersteunen en tot uiting te laten komen.

Een aantal opmerkingen over het voorliggende ontwerp die hier werden geformuleerd neem ik zeker en met plezier mee in overweging. Het is wel degelijk de bedoeling om de rol van de administratie anders in te vullen. De administratie moet meer dan vandaag de rol spelen van begeleider en minder die van controleur. Ze moet daartoe de mogelijkheden en de nodige decreten krijgen. Dat lijkt me mogelijk. We zoeken een evenwicht tussen kwantitatieve en kwalitatieve beoordelingscriteria. Vandaag gelden kwalitatieve criteria slechts voor de beoordeling. Dit leidt, om diverse redenen, vrij snel en al te vaak tot een louter controlerende functie vanwege de administratie, en te weinig tot begeleiding. Dit willen we absoluut aanpakken. Ik maak me sterk, samen met de commissie, dat we daar oog voor zullen hebben bij het uitwerken van het nieuwe ontwerp van decreet houdende het landelijke jeugdwerk. Dat geldt niet alleen voor het laatste ontwerp. Ook bij het nieuwe decreet houdende het sociaal-cultureel werk zal dit een andere ingesteldheid vereisen van de administratie. Daar-

Anciaux

mee kom ik tot een van de stokpaardjes van mevrouw van Hecke, waarmee ik het eens ben : dit vergt ook een betere aflijning of herschikking van de rol van administratie, van de steunpunten, de belangenbehartigers en de overheid, en van de adviesorganen of de beoordelingscommissie. De heren Stassen en Lauwers wezen er reeds herhaaldelijk op in de commissie : we moeten dit duidelijk uittekenen. Het is bovendien uitdrukkelijk de bedoeling om alleen bestraffend op te treden wanneer er sprake was van kwade trouw of het opzettelijk verstrekken van foutieve informatie.

Wat de problematiek van de vermindering van de basissubsidie betreft, ben ik ervan overtuigd dat dit op het terrein niet zal leiden tot een neerwaartse spiraal. Indien dat gevaar wel bestaat, zal ik opdracht geven om alles te doen opdat die spiraal niet tot stand zou komen.

Collega's, ik wil toch ook antwoorden op een aantal opmerkingen van het Vlaams Blok. Voor mij is jeugdwerk zodanig belangrijk en zodanig boeiend dat ik het misdadig vind dat het vanuit een bepaalde politieke visie voortdurend in een slecht daglicht wordt gesteld. Sommigen doen het namelijk uitschijnen dat het hier gaat om jongeren die meer problemen veroorzaken dan dat ze kleur geven aan deze samenleving. In die zin nodig ik alle collega's van het Vlaams Blok uit om toch eerst even na te denken vooraleer ze spreken. Men zou zich beter eerst toch even op de hoogte stellen van een bepaald dossier alvorens hier op de tribune klinkklare onzin te komen vertellen. (*Applaus*)

Het jeugdwerk in Vlaanderen bereikt honderdduizenden jongeren en kinderen. Dit jeugdwerk wordt in Europa en zelfs in de hele wereld gewaardeerd. Het wordt beschouwd als een van de meest intense, best uitgebouwde en dynamische jeugdwerkvelden die er bestaan. Zonder dit jeugdwerk zouden we niet meer kunnen spreken van een samenleving. We zouden niet meer kunnen spreken van jongeren die hun verantwoordelijkheid opnemen ten aanzien van andere jongeren, van ouderen en van de hele samenleving. Jongeren vormen een uitdaging en een kans. Bij het Vlaams Blok beschouwt men jongeren als een probleem. In werkelijkheid zijn de jongeren een zegen voor deze samenleving. Ik schaam mij erover dat er mensen in dit parlement zitten die op zo'n onzinnige wijze over het jeugdwerk praten. (*Applaus*)

Als u bovendien inzake het experimenteel jeugdwerk durft te zeggen dat het ondersteunen van het

project 'Cel Holebi-Benamins' te maken heeft met pedofilie en met het misbruiken van kleine kinderen, dan kan ik met evenveel recht zeggen dat u in uw politieke familie heel wat mensen hebt die blijkbaar in het verleden heel wat dichter bij pedofilie en misbruik van kinderen hebben gestaan dan de mensen die betrokken zijn bij dit project. Het gaat hier om jongeren boven de zestien jaar. (*Opmerkingen bij het VVB*)

Men mag zichzelf toch wel noemen hoe men zelf wil ? De volgende president van de Verenigde Staten noemt zichzelf ook 'Junior'. Zo 'junior' is hij wel niet meer. Een van de leiders van Israël heette 'Benjamin'. Die man was ook geen drie jaar toen hij zijn ambt opnam. Ik vraag dus echt wel een beetje gezond verstand. Hoe is het mogelijk dat men zulke onzin vertelt.

Het gaat hier over een groep mensen die ondersteuning willen geven aan jongeren die heel veel problemen ondervinden door hun seksuele geaardheid. Ik vind dit belangrijker dan weer al eens vast te stellen dat Vlaanderen er niet in slaagt om het zelfmoordpercentage bij jongeren naar beneden te halen. Als we door deze minimale ondersteuning jongeren toch een beetje levensvreugde kunnen geven, zodat ze niet afglijden naar de psychiatrie en naar zelfmoord, dan ben ik er fier op dat we dit in het experimenteel jeugdwerk ondersteunen. Ik neem het niet dat hier mensen zijn die wegens een totaal gebrek aan dossierkennis dit gaan vervlakken tot het niveau alsof het hier om ondersteuning van pedofilie zou gaan. Ik vind dit werkelijk laagbij-de-gronds en ik walg ervan. (*Applaus*)

Het andere lid van het Vlaams Blok dat zonet het woord nam, vertelde evenzeer onzin, met name over de subsidiëring van politieke jongerenverenigingen en jongerenorganisaties. Alsof een politieke jongerenorganisatie andere regels zou hebben dan andere jongerenorganisaties. Het decreet legt er dezelfde regels voor vast, legt er dezelfde controles aan op, en voorziet in dezelfde bestraffing als voor alle andere jongerenorganisaties. Het is onzin dat politieke jongerenorganisaties hun activiteiten niet zouden moeten aankondigen, zodat er nooit controles zijn. Er gebeuren daar evenzeer controles als bij alle andere organisaties.

Mijnheer de voorzitter, dit decreet heeft louter als bedoeling een bloedbad te vermijden, en tijd te gunnen aan iedereen om samen met de commissie en de mensen uit het veld tot een nog beter landelijk jeugdwerkplan te komen. (*Applaus bij de meerderheid en bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de minister, uit een, dit keer Belgische, statistiek blijkt dat een leger van 500.000 jongeren zich, niet alleen tijdens de vakantie maar ook tijdens het jaar, in de vrije markteconomie werpt, en het nodig vindt op zeer jonge leeftijd reeds voor zichzelf te zorgen en hun ouders te ontlasten. Dat is de grootste jeugdbeweging die ik ooit heb gezien, namelijk de jeugdbeweging van mensen die geloven in de vrije markteconomie. Maar dat is mijn opinie, en daarover ging het schelden niet.

Het schelden is begonnen over de cel voor holebi-benjamins. Zelfs uw meest fanatieke medestrijders vertoonden een brede glimlach toen u verkondigde dat een benjamin eenvoudig een junior kan zijn, zoals de president van de Verenigde Staten. U zou kunnen aantonen, zoals het een minister betaamt, dat de term inderdaad slaat op jongeren van meer dan 16 jaar, maar dat hebt u nog niet gedaan. In dat geval zou u hoogstens een wat ongelukkige term hebben gekozen. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux, rumoer*)

In dat geval heb ik mij enigszins vergaloppeerd.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer Verrijken, ik heb die term niet gekozen. Ik leg niet op aan iedere organisatie die een aanvraag indient, hoe ze zich moet noemen. Zo ben ik niet. Er wordt een aanvraag gedaan, en ik beoordeel de inhoud. Ik ga daarbij verder dan de titel, en ik vraag u om hetzelfde te doen.

De heer Miel Verrijken : U weet dat ik dat niet bedoel. U moet mij ter goeder trouw aanhoren. (*Rumoer*) U hebt die term inderdaad niet uitgevonden, maar hij is wel ongelukkig gekozen, want hij zaait verwarring. Als het gaat om jongeren, benjamins, vanaf 18 jaar, dan ben ik het met u eens, maar dan is de term wel ongelukkig gekozen. Als het om kleine kinderen gaat, dan komen we op het terrein van het strafrecht. Het was uw bedoeling om mij het zwijgen op te leggen ; dat is hier immers een sport. Maar wilt u me een kopie geven van het dossier ? Mag ik zien welke activiteiten de cel Holebi-Benjamins inrichten ?

Men kan ervoor zijn of ertegen, maar iedereen weet dat de bijbel het meest gelezen boek ter wereld is. Benjamin was de jongste van de kinderen van Jacob. Zijn naam wordt in alle beschaafde talen gebruikt als symbool van de jongste, een kleintje. Het is natuurlijk een joodse naam als een

andere, dus een Israëliet kan zijn kinderen Benjamin noemen, ook al worden ze 80 jaar oud.

Als in de Vlaamse omgangstaal sprake is van benjamins in verband met holebi's, dan zit u met een probleem, niet ik. U hebt de naam niet uitgevonden, maar u hebt wel de controle gedaan, en u hebt ons geld, 1,5 miljoen frank, weggegooid aan mensen die zich mogelijk strafbaar maken. Ik beweer niet dat het zo is, maar ik zou wel eens het bundel willen zien, als de parlementaire gebruiken dat toelaten.

Minister Bert Anciaux : Het zou ook kunnen dat u strafbare feiten hebt gepleegd.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de minister, u moet mij niet bedreigen.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer Verrijken, u doet net hetzelfde. U beweert dat zij zich mogelijk in het strafrecht bevinden en dat ik daardoor ook strafrechtelijke feiten pleeg. (*Opmerkingen van de heer Miel Verrijken*)

Mijnheer Verrijken, ik heb geen strafrechtelijke feiten gepleegd. Ik hoop dat u die ook niet hebt gepleegd.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de minister, de term 'benjamin' kan op kinderen slaan. Als vader en grootvader zou ik u willen vragen of u uw eigen kleine kinderen in eer en geweten naar de cel voor holebi-benjamins gaat sturen ? Wilt u dat risico lopen ?

Minister Bert Anciaux : Ik hoop dat ik mijn kinderen altijd graag zal zien, wat ze ook zijn en welke seksuele geaardheid ze ook hebben. Ik zal hen altijd blijven ondersteunen. Indien zij hier nood aan hebben, zal ik mijn kinderen met plezier naar een groep sturen die hen kan helpen. (*Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

Voorzitter

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk wordt een artikel 32bis ingevoegd dat luidt als volgt :

“Artikel 32bis

§ 1. Verenigingen die op 31 december 2000 niet erkend zijn als landelijk georganiseerd jeugdwerk op basis van dit decreet en die in 2000 gesubsidieerd worden op basis van basisallocatie 33.01 van het programma 45.1 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, komen ook in 2001 en 2002 in aanmerking voor subsidiëring, behoudens :

1. de verenigingen die in de loop van 1999 of 2000 incorrecte informatie hebben bezorgd aan de afdeling Jeugd en Sport van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;
2. de verenigingen die geen autonome werking of beheer kunnen aantonen.

§ 2. Op voorwaarde dat deze verenigingen in 2001 en 2002 voldoen aan alle vereisten van dit decreet met uitzondering van die welke bedoeld zijn in hoofdstuk II, afdeling 2, bijzondere erkenningsvoorwaarden, kunnen ze aanspraak maken op een basis-, een personeels- en een werkingssubsidie.

De basissubsidie bedraagt 10.000 frank.

De personeelssubsidie wordt vastgesteld zoals bepaald in artikel 23 en 24 van dit decreet en artikel 19 en 20 van het besluit van de Vlaamse regering van 2 juni 1998 betreffende de nadere erkenningsvoorwaarden, de erkenningsprocedure, de modaliteiten inzake inspectie en begeleiding en de wijze van subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Het aantal subsidiabele personeelsleden is gelijk aan het aantal voltijdse equivalenten dat voor 2000 voor subsidiëring in aanmerking werd genomen. Wanneer de werking van de vereni-

ging niet op het peil blijft van de werking die de vereniging in 1999 had, dan wordt dit aantal voltijdse equivalenten in evenredige mate verminderd.

De personeelssubsidies kunnen per vereniging nooit meer dan 75 procent van de totale personeels- en werkingssubsidies uitmaken.

De werkingssubsidie wordt vastgesteld zoals bepaald in artikel 25 van dit decreet en artikel 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 2 juni 1998 betreffende de nadere erkenningsvoorwaarden, de erkenningsprocedure, de modaliteiten inzake inspectie en begeleiding en de wijze van subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Ze kan in geen geval hoger zijn dan de werkingssubsidie die toegekend is voor 2000. Wanneer de werking van de vereniging niet op het peil blijft van de werking die de vereniging in 1999 had, dan wordt dit plafond in evenredige mate verminderd.

§ 3. De verenigingen komen in aanmerking voor de toepassing van de wet van 29 maart 1965 betreffende de terbeschikkingstelling van leden van het onderwijzend personeel ten behoeve van jeugdorganisaties.”

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2001.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen, Herman Lauwers en Marino Keulen houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid – 484 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Vandenbossche,

Voorzitter

Stassen, Lauwers en Keulen houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Hecke, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, omwille van de urgentie is dit voorstel van decreet geagendeerd op basis van een mondeling verslag. Volgens het decreet tot subsidiëring van het provinciaal jeugdwerk van 1997 is 2001 een planningsjaar voor de provinciebesturen. De provincies moeten hun jeugdwerkbeleid vastleggen in een beleidsplan voor de volgende zes jaar.

Omdat het overleg betreffende een wijziging of een eventuele volledige hertekening van het decreet op het provinciaal jeugdwerk thans reeds is begonnen, wil het voorliggend voorstel van decreet een overgangsregeling in het leven roepen. Volgens deze overgangsregeling moeten de provinciebesturen, in afwachting van de nieuwe regelgeving, enkel voor het jaar 2002 een beleidsplan opmaken.

Volgens alle commissieleden beantwoordt dit voorstel van decreet aan de zorgvuldigheidsregel die de overheid bij de beleidsvoering dient te respecteren. Het voorstel van decreet werd dan ook unaniem goedgekeurd. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Vandenbossche, Stassen, Lauwers en Keulen houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, wordt een artikel 9bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 9bis

In afwijking van artikel 5, eerste lid, 1°, kunnen de provinciebesturen de in artikel 3, § 1, vermelde subsidies ontvangen indien zij, in afwijking van artikel 3, § 2, eerste lid, in 2001 een voor het jaar 2002 opgemaakt jeugdwerkbeleidsplan ter subsidiëring aan de Vlaamse regering voorleggen dat de elementen van artikel 3, § 3, 3° tot en met 7°, systematisch en gemotiveerd beschrijft en toelicht, en dat overeenkomstig artikel 3, § 4, door de provincieraad wordt goedgekeurd."

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dany Vandenbossche, Marino Keulen, Jos Stassen en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen
– 485 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Vandenbossche, Keulen, Stassen en Lauwers houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de er-

Voorzitter

kenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Hecke, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, om dezelfde redenen als het daarnet behandelde voorstel van decreet is ook dit punt op basis van een mondeling verslag geagendeerd.

Het Rekenhof heeft een rechtmatigheidsonderzoek uitgevoerd naar de toepassingen van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen. Uit dit onderzoek is gebleken dat een aantal artikelen van dit decreet dringend moeten worden aangepast. Het voorliggende voorstel van decreet werd dan ook ingediend om gevolg te geven aan de opmerkingen van het Rekenhof.

De eerste aanpassing verduidelijkt dat de inrichtende overheid niet de eigenaar moet zijn van de gebouwen waarin het cultureel centrum is gevestigd. De inrichtende overheid moet wel gedurende een voldoende lange periode over de gebouwen kunnen beschikken. De tweede reeks aanpassingen betreft het regelen van de subsidiëringen. De derde reeks aanpassingen betreft de gemeenschapscentra in Brussel.

Ook hier was de commissie van oordeel dat deze aanpassingen aan de bemerkings van het Rekenhof getuigden van een zorgvuldig beleid. De tekst werd aangenomen met algemeenheid van stemmen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Vandenbossche, Keulen, Stassen en Lauwers houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 5, § 1, van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, wordt 2° vervangen door wat volgt :

"2° de inrichtende overheid moet gedurende een periode van ten minste 27 jaar exclusief kunnen beschikken over de gebouwen waarin het cultureel centrum gevestigd is ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 3

In artikel 10 van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt 1. vervangen door wat volgt :

"1. het cultureel centrum moet ten minste één gesubsidieerde cultuurfunctionaris in dienst hebben en kan subsidies ontvangen voor maximaal volgend aantal cultuurfunctionarissen :

- a) voor een centrum erkend in de basis-categorie : maximaal 1 ;
- b) voor een centrum erkend in de plus-categorie I : maximaal 3 ;
- c) voor een centrum erkend in de plus-categorie II : maximaal 5 ;

Voorzitter

Artikel 5

d) voor elk extra dorps- of wijkhuis : maximaal een halftijdse ;" ;

Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

2° § 3 wordt opgeheven ;

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

3° § 5, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, wordt opgeheven.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Artikel 13 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

" Artikel 13

De voorzitter : Dames en heren, aangezien het voorstel van decreet van de heren Vermeiren, Bos-suyt, Sannen en Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven momenteel nog in behandeling is in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting wordt de bespreking ervan nog even uitgesteld.

§ 1. Voor de gemeenschapscentra in Brussel wordt een forfaitaire subsidie toegekend van 23 miljoen frank indien er wordt voldaan aan de volgende bepalingen :

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

a) de Vlaamse Gemeenschapscommissie dient een beleidsplan in met betrekking tot de spreiding van de infrastructuur en de uitstraling van de werking, waaruit blijkt dat het netwerk van lokale gemeenschapscentra het gehele grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bedient ;

THEMADEBAT over milieu en gezondheid**Benoeming van een commissie ad hoc**

b) de Vlaamse Gemeenschapscommissie beschikt over in dienst zijnde cultuurfunctionarissen, minstens gelijk aan een equivalent van 14 voltijdse ;

De voorzitter : Dames en heren, op voorstel van de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening heeft het Uitgebreid Bureau op 18 december 2000 beslist een themadebat te houden over milieu en gezondheid.

c) de Vlaamse Gemeenschapscommissie dient jaarlijks een goedgekeurde begroting en een goedgekeurd financieel verslag in waaruit blijkt dat minimaal 5 miljoen frank wordt besteed aan de programmering van eigen culturele activiteiten.

Aan de orde is bijgevolg, conform artikel 70, punt 3 van ons Reglement, de benoeming van een commissie ad hoc.

Als naam wordt voorgesteld "Commissie ad hoc Milieu en Gezondheid" met als bevoegdheid de opstelling van een maatschappelijke beleidsnota over milieu en gezondheid.

§ 2. De Vlaamse regering past het forfaitaire bedrag vermeld in § 1 aan aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen."

Het Uitgebreid Bureau stelt voor de commissie ad hoc samen te stellen uit vijftien vaste en vijftien plaatsvervangende leden, bij voorkeur uit de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimte-

– *Aangenomen.*

Voorzitter

lijke Ordening en de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

De lijst met de door de fracties voorgedragen kandidaten werd op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand daaromtrent het woord ? (*Neen*)

Er zijn geen andere voorstellen.

Aangezien het aantal kandidaten gelijk is aan het aantal te begeven mandaten, verklaar ik benoemd tot vast lid van de Commissie ad hoc Milieu en Gezondheid :

de heer Joachim Coens, mevrouw Ingrid Van Kessel en de heren Luc Martens en Gerald Kindermans voor de CVP-fractie,

mevrouw Dominique Guns en de heren Jacques Devolder, Koen Helsen en Patrick Lachaert voor de VLD-fractie,

de heren Frans Wymeersch en Felix Strackx en mevrouw Marleen Van den Eynde voor de VB-fractie,

de heren Bruno Tobback en Jan Van Duppen voor de SP-fractie,

de heer Johan Malcorps voor de Agalev-fractie en

de heer Jos Bex voor de VU&ID-fractie

en tot plaatsvervangend lid van de Commissie ad hoc Milieu en Gezondheid

de heer Erik Matthijs, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Jef Van Looy en Bart De Smet voor de CVP-fractie,

de heren Frans De Cock en Cis Schepens, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Paul Wille voor de VLD-fractie,

de heren Julien Librecht en Jan Penris en mevrouw Niki De Gryze voor de VB-fractie,

de heren Jacques Timmermans en Guy Swennen voor de SP-fractie,

mevrouw Ann De Martelaer voor de Agalev-fractie en

mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen voor de VU&ID-fractie.

Vervolgens wordt voorgesteld dat de commissie ad hoc op haar eerste vergadering voorstellen zal doen voor de benoeming van een voorzitter en één of twee verslaggevers alsook voor een vast vergadermoment, hierbij rekening houdend met het reeds vastgesteld vergaderschema, en dat het Uitgebreid Bureau zal kennis nemen van deze voorstellen en ze ter bekrachtiging zal voorleggen aan de plenaire vergadering.

Over de eventuele externe ondersteuning zal de commissie ad hoc eveneens een voorstel voorleggen aan het Uitgebreid Bureau, dat hierover zal beraadslagen en het ter bekrachtiging aan de plenaire vergadering zal voorleggen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2001

Bespreking en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2001.

De bespreking is geopend.

De heer Loones, secretaris, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil wel even de aandacht vestigen op het feit dat dit de eerste werkingsbegroting is die als parlementair Stuk werd uitgegeven, waarmee wij meteen een nieuw onderdeel toevoegen aan de openheid van de werking van dit parlement. Ik denk dat we daardoor een voorbeeldfunctie vervullen ten aanzien van andere parlementaire instellingen.

De voorzitter : Ik was van plan net hetzelfde te zeggen en verwijs dienaangaande naar mijn beleidsbrief.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2001 eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Aangezien de vergadering van de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting nog niet afgelopen is, stel ik voor de vergadering een half uur te schorsen. (*Instemming*)

De vergadering wordt geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 12.02 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 13.07 uur.*

MOTIES VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft de heer Vermeiren bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, hierbij vraag ik de spoedbehandeling van het voorstel van decreet van de heren Vermeiren, Bossuyt, Sannen en Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven (Stuk 519).

De voorzitter : Ik stel voor om ons over dit voorstel tot spoedbehandeling uit te spreken na de behandeling van het ontwerp van decreet houdende de

toekenning van een korting op de personenbelasting.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : De heer Caluwé vraagt de motie van de heer Caluwé, mevrouw Becq en mevrouw Grouwels betreffende een belangenconflict (Stuk 520) aan de agenda toe te voegen.

Ik stel voor om ons over dit voorstel tot aanvulling van de agenda uit te spreken na de behandeling van het ontwerp van decreet houdende de toekenning van een korting op de personenbelasting.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende toekenning van een korting op de personenbelasting – 489 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende toekenning van een korting op de personenbelasting.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Denys, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, het decreet over de afcentiemen roept bij ons enkele vragen op. Het wordt voorgesteld als een vorm van fiscale autonomie, want men doet alsof we de beschikking zouden krijgen over de personenbelasting. In de middelenbegroting is echter niets terug te vinden over de afcentiemen. Dat kan ook niet, want het gaat over een toelage. Het is een toegift aan de federale schatkist om kortingen toe te staan op de personenbelasting.

Van Rompuy

Het Vlaams Parlement had ervoor gepleit om een gedeelte van de personenbelasting over te hevelen naar de deelstaten. We stelden voor om te werken met basistarieven die de deelstaten zelf zouden kunnen moduleren, bijvoorbeeld door een opslag toe te voegen. Dat is nu niet het geval. Het gaat enkel over een toelage om een korting mogelijk te maken. Er blijft trouwens een federale wet nodig voor het verrekenen van de afcentiemen. Dit ontwerp van decreet is bijgevolg afhankelijk van een ingreep van de federale wetgever. Er is dus geen sprake van fiscale autonomie : de personenbelasting blijft een federale bevoegdheid.

Van bij het begin van het debat over de afcentiemen hebben wij gezegd dat het over heel beperkte bedragen ging. Oorspronkelijk was sprake van 3,2 miljard frank. Ik heb toen uitgerekend wat dit zou betekenen op jaarbasis : in september 1999 was sprake van 1.000 frank per jaar of ongeveer 75 frank per maand. Dit wijkt af van de oorspronkelijke bedoeling van de afcentiemen, met name het bestrijden van de werkloosheidsval. Men wilde een incentive geven om harder te werken. Men heeft gelachen toen ik mijn berekening van 75 frank per maand naar voren bracht. Uiteindelijk heeft men op basis daarvan nooit een voorstel of ontwerp van decreet ingediend.

Nu is er dit ontwerp van decreet waarbij het gaat over 2.500 frank. Het blijft nog altijd om een bijzonder laag bedrag van 270 frank per maand gaan. Dat is natuurlijk niet genoeg om de mensen tot werken aan te zetten. Dit blijft een ontwerp van decreet zonder economische en sociale betekenis. Dit is een beperkt fiscaal cadeau.

Het is bovendien een onrechtvaardige maatregel. Dat is ons grote punt van kritiek. Iemand die miljoenen verdient, krijgt evenveel korting op zijn personenbelasting als iemand die 500.000 frank verdient. Het is een forfaitaire korting die geen rekening houdt met de inkomenssituatie, en dat is sociaal onrechtvaardig.

De bedoeling was ook – dat is duidelijk gezegd door de SP en Agalev – om hiermee de werkloosheidsval te bestrijden. Het ontwerp slaagt daar ook niet in : 270 frank per maand zet niemand aan om harder te werken. Deze fiscale gift is maar van weinig betekenis.

Dit ontwerp van decreet neemt de beleidsruimte wel mee in. De vraag blijft of deze belastingverlaging iets betekent. In België hebben we 1.000 mil-

jard frank personenbelasting. Deze maatregel maakt maar 10 miljard frank uit, dus maar 1 procent.

Men kiest voor deze maatregel terwijl er andere belangrijke noden zijn. Denk maar aan de onderwijsvraag. Gisteren kondigden de onderwijsvakbonden nieuwe stakingen aan. Ze vragen dat de lineaire loonsverhoging van 3 procent daadwerkelijk zou worden doorgevoerd. Dat betekent op jaarbasis 6 tot 7 miljard frank. De Vlaamse regering kiest er echter voor om de belastingverlaging door te voeren van 2500 frank. Daardoor missen de leerkrachten hun opslag en kan er niet worden geïnvesteerd in een aantal maatschappelijke noden.

We hebben vragen bij het sociale effect en bij de besteding van de middelen. Deze discussie is hier al gevoerd. Dit ontwerp van decreet heeft niets te maken met fiscale autonomie, want de personenbelasting blijft een federale bevoegdheid. Het gaat over een soort van toelage vanuit de Vlaamse Gemeenschap aan de federale schatkist. Om fiscale autonomie mogelijk te maken is er nog altijd een federale wet nodig, die door Kamer en Senaat moet worden goedgekeurd.

Ik werd hier uitgelachen toen ik zei dat men dat niet kon differentiëren op het vlak van de inkomens. Uiteindelijk heeft men toch moeten toegeven dat het een forfaitaire maatregel is. Ik heb ook altijd gezegd dat het ging om bijzonder beperkte bedragen en dat het maatschappelijk nut daarvan bijzonder laag is. Uiteindelijk zullen bepaalde leden dit met overtuiging goedkeuren. Er zijn ook de koele minnaars. De heer Holemans heeft hier gisteren nog twee andere begrippen gelanceerd : constructieve reisgezellen en het andere ben ik vergeten.

De heer Dirk Holemans : Kritisch supporter, mijnheer Van Rompuy.

De heer Eric Van Rompuy : Inderdaad, kritisch supporter, en de SP is waarschijnlijk een constructieve reisgezel.

Men moet rechtvaardigheidsaspecten inbouwen in de fiscaliteit. Volgens het regeerakkoord wil men de mensen harder doen werken. Dat kan men alleen realiseren door te differentiëren volgens het inkomen. Op die manier bouwt men een prikkel in zodat de mensen harder kunnen werken. De discussie over de afcentiemen is natuurlijk eenmalig. Dit is een ontwerp van decreet voor één jaar. Volgend jaar krijgen we een nieuw ontwerp van decreet op de afcentiemen, ofwel krijgen we de af-

Van Rompuy

schaffing van het kijk- en luistergeld. De regering en de meerderheidspartijen moeten daar nog over praten, want ze zijn het er niet over eens. We weten absoluut niet hoe de lastenverlaging in de toekomst zal evolueren.

Dit ontwerp van decreet heeft geen enkele economische betekenis, en het is sociaal onrechtvaardig. De heer Vandenbroeke zei het al, de gemiddelde Vlaming betaalt 500.000 frank belasting, de korting van 2.500 frank bedraagt dus slechts een half procent van de belastingen. Zijn commentaar was duidelijk : 'Met die bedragen wil ik de toekomst van ons onderwijs niet op de helling zetten'. Dit is een juiste interpretatie.

Inmiddels hebben we in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting die afdelingen goedgekeurd. De onderwijsmensen blijven met hun vragen zitten. Politiek is keuzes maken, heb ik geleerd van de heer Denys. Het is een spanningsveld tussen inkomsten en uitgaven. Deze keuze is niet de onze, en bijgevolg zullen we ons bij de stemming onthouden. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, toen we in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de bespreking over dit ontwerp van decreet hielden, stelden we vast dat uw coalitiepartners SP en Agalev het als koele minnaars hebben goedgekeurd. De Volksunie sprak ook wel enige woorden van troost, maar die passen beter in de soapreeks, die we liever SOB-reeks noemen, 'SOB' of 'Steun Ons Bertje'.

Mijnheer de minister-president, waarom zijn uw coalitiepartners zo weinig enthousiast ? Vlak na de verkiezingen van 13 juni 1999 heeft de VLD tijdens zijn overwinningfeest uitgeschreeuwd dat ze nu de belastingen eens zouden verlagen. Het was een slogan en hij was voor hen gereserveerd. Dit stond in hun grondwet, dus moest hun 'entrée entière' worden.

SP, Agalev en VU mochten als bij een peepshow toekijken hoe de VLD, onder eigen geliefden, de liefde bedreef. Om een uitspraak van minister-president Dewael te parafaseren : ze gingen met een onvermoeide hand onbevredigd naar huis. Mijnheer de minister-president, eigenlijk wil ik u mijn medeleven betuigen. Moest ik gedwongen worden tot een huwelijk met zulke partners, voor mij zou

ook elke gelegenheid goed zijn om hen ontrouw te zijn.

Dit ontwerp van decreet geeft een toelage van 2.500 frank aan mensen zoals de heer André Leyssen, de heer Louis Tobback, de heer Willy Claes, de heer Willy Declercq, de heer Frank Swaelen. De heer Paul Vanden Boeynants wou ik ook noemen, maar gezien zijn gezondheidstoestand zal ik dat niet doen.

Weet u dat er Vlamingen zijn die naar het OCMW moeten gaan ? Daar worden zij door allochtone OCMW-leden beoordeeld en wordt er bekeken of er eventueel nog steun van af kan. Zij krijgen niets op basis van dit ontwerp van decreet. Hoe verontschuldigt u zich daarvoor ?

Dat zij niets krijgen is een gevolg van het snel willen doorvoeren van een belastingverlaging. Er moest immers iets over in de Septemberverklaring staan. Men heeft niet de tijd genomen om er degelijk werk van te maken. De boodschap moest er zijn. Mijnheer de minister-president, met de koppigheid die eigen is aan een politicus, hebt u uw oorspronkelijk idee doorgedrukt.

Zoals in elke wedstrijd is hier slechts een winnaar, namelijk de federale schatkist. Wij Vlamingen maken bijna 10 miljard frank over aan de federale schatkist. Het mag gelukkig in schijven worden betaald. De federale overheid zal vervolgens biljetten van 2.500 frank uitdelen. U denkt toch niet dat de mensen die dat geld in handen krijgen onmiddellijk naar de bank zullen lopen om een goede belegging te zoeken ? Neen, zij zullen er enkele pintjes of een pizza mee kopen. Het geld zal dus in het consumentiecircuit terecht komen. Er mag immers wat meer worden geconsumeerd.

Op die manier zal een deel van dat geld echter via de BTW en andere federale belastingen opnieuw in de federale schatkist terecht komen. Ik ben zo vrij te beweren dat dit met 50 percent van dat geld zal gebeuren. Ik vermoed dat de federale overheid dat geld niet zal terugstorten.

Ben ik nu een pessimist of een zwartkijker ? Ik denk het niet. We kunnen maar een ding doen, namelijk pleiten voor volledige fiscale autonomie. Als we die bekomen kunnen we die afdelingen enkele keren, weliswaar in afgeslankte vorm, opnieuw in omloop brengen.

Mijnheer de minister-president, gezien het gebrek aan optimale besteding van uw middelen, willen we ons bij de stemming onthouden.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, wij hebben de twee oppositiepartijen aan het woord gehoord. Wat mij opvalt is dat zij kritiek leveren en die vervolgens afzwakken door te zeggen dat zij zich bij de stemming zullen onthouden. Dat wil zeggen dat zij enkel protesteren omdat zij oppositiepartijen zijn, maar eigenlijk vinden ze de maatregel op zich wel goed.

Mijn fractie is van oordeel dat via deze maatregel de mogelijkheden van de akkoorden die in het verleden in de context van de financieringswet zijn afgesloten, ten volle worden benut. Iedereen wist trouwens dat het niet om percenten, maar om centen zou gaan. Men moet daar dus niet tegen protesteren. Mannen, vrouwen en gezinnen krijgen nu immers de mogelijkheid hun budget op te waarderen.

Ik vind dat we alles bij elkaar nog tot een mooi resultaat komen met de federale maatregelen en de maatregelen die hier in het Vlaams Parlement voorliggen en door ons goedgekeurd zullen worden. De heer Van Rompuy zegt wel dat dit een maatregel is die zonder groot maatschappelijk effect zal blijven, maar ik betwijfel dat ten sterkste. Het gaat hier namelijk om forfaitaire bedragen, en dat wil zeggen dat degenen die het minst belastingen betalen er het meest baat bij zullen hebben. Ik denk bijvoorbeeld aan de duizenden mensen die een pensioen genieten van 35.000 à 40.000 frank per maand, en toch nog belastingen moeten betalen. Zij zullen op een bepaald ogenblik een cheque van 2.500 frank krijgen en voor die personen is dat heel belangrijk. Zo wordt namelijk hun budget verhoogd, waardoor ze op het einde van het jaar de mogelijkheid hebben om iets extra uit te geven. Is dat dan geen maatregel die een groot maatschappelijk effect heeft ? Er zijn duizenden mensen die hier belang bij hebben.

Ik denk ook aan de maatregel die de federale regering genomen heeft voor die mazoutcheque van 5.000 frank. De mensen hebben dat graag, hoor, die weten dat dat centen zijn en geen percenten, centen die effectief in hun zak terechtkomen.

De VU&ID-fractie zal de voorliggende maatregel met enthousiasme goedkeuren. Het is best mogelijk dat er volgend jaar een nieuwe maatregel komt, die met andere percenten zal werken en niet met forfaitaire bedragen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil nog even aansluiten bij de kritische bedenkingen van onze fractieleider.

Mijnheer Van Vaerenbergh, we reageren niet omdat we in de oppositie zitten, maar omdat de mogelijkheden te gebrekkig zijn om te differentiëren naar draagkracht. Het belangrijkste uitgangspunt was dat men niet naar inkomenssituaties kan differentiëren, dat weet u ook, en daarom is dat ook niet gebeurd. Wat u echter wel kunt doen, is een differentiatie naar gezinslast, en de minister-president heeft dat bevestigd in de commissie. Als u die afcentiemen toch wilt doorvoeren, dan vragen we ons af waarom u niet differentieert naar gezinslast.

Daarom wil ik twee amendementen voorstellen die wel differentiëren, en die ook een extra tewerkstellingsimpuls zullen vormen voor gezinnen met kinderen ten laste. Wij vinden het toch wel zeer onrechtvaardig dat het decreet uitsluit dat personen ten laste, ook al hebben ze belastbare inkomsten, aparte kortingen krijgen. Dat staat in artikel 2, paragraaf 1, en daarom vragen we om daarin de zevende tot negende regel te schrappen, zodat personen ten laste, als ze belasting moeten betalen, ook kunnen meegenieten van deze korting. Ik vind het echt nodig dat dit geschrapt wordt. Ik zie geen enkele reden om personen die belastbare inkomsten hebben, of ze nu ten laste zijn of niet, niet te laten genieten van die aparte korting.

In een tweede amendement willen we de korting van 2.500 frank verhogen met 750 frank per persoon ten laste, om een extra impuls te geven aan de gezinsdimensie, de enige extra dimensie die we kunnen leggen in deze korting. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, het nu voorliggende ontwerp van decreet houdende de toekenning van een korting op de personenbelasting is een gewestangelegenheid. Normaal gezien zal ik niet kunnen stemmen. Net als alle Brusselse Vlamingen zal ik de voorgestelde korting ook niet kunnen genieten. Ik wil dat toch extra benadrukken aangezien de heer Van Vaerenbergh het woord 'genieten' dikwijls in de mond heeft genomen.

Grouwels

Dit wil niet zeggen dat dit debat ons niet aangaat, wel integendeel. Gelukkig mag ik als Brusselse Vlaming hier wel het woord nemen. Mijnheer de voorzitter, gezien het belang van het debat en de weerslag die het heeft op een deel van de Vlaamse Gemeenschap, vraag ik dat de Brusselaars in dit halfroond wel zouden mogen stemmen.

Inhoudelijk beperk ik me tot twee punten, waarbij ik uiteraard geen afbreuk wil doen aan hetgeen de heer Van Rompuy en de heer Coens hebben gezegd. Deze regering heeft ervoor gekozen om de basis van de ontwikkeling van de eigen Vlaamse fiscaliteit uitsluitend te beperken tot het Vlaams Gewest. Niet alleen in dit decreet maar, en nog veel sterker, in het recente Lambermontakkoord wordt deze trend bevestigd. Het kijk- en luistergeld, een gemeenschapsbelasting, wordt gewoonweg omgevormd tot een gewestbelasting. Ongeacht het erg bescheiden karakter van de hier voorgestelde korting en de zogenaamde fiscale autonomie, gaat het om een fundamentele keuze. Ze is fundamenteel verkeerd.

Het Vlaams Parlement heeft steeds de keuze voor één Vlaamse Gemeenschap bevestigd. Deze regering kiest echter voor een Vlaamse Gemeenschap met twee snelheden, waarbij de Vlaamse Brusselaars worden uitgesloten van de meest fundamentele nieuwe initiatieven. De regering verwijt hen dan nog dat ze verbrussen. Mijnheer de minister-president, het zijn niet de Brusselse Vlamingen die Vlaanderen uitsluiten maar wel u die hen uitsluit.

De minister van Brusselse Aangelegenheden probeerde reeds de pil voor de Brusselse Vlamingen te vergulden. In zijn beleidsbrief staat zwart op wit dat de regering een creatieve oplossing zal uitwerken om de Vlaamse gemeenschap in Brussel te compenseren voor het feit dat ze geen afcentiemen krijgen.

Mijnheer de minister-president, waaruit zal deze creatieve oplossing bestaan? Wanneer mogen we ze verwachten? (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, dit is voor het Vlaams Parlement een historische dag. Na jaren van besparingen, heffingen en lasten, die Vlaanderen en België op een betreurenswaardige plaats inzake de totale

belastingdruk hadden gebracht, wordt nu een eerste initiatief genomen om ze te verlagen. Het is ook de eerste keer dat het Vlaams Gewest gebruik maakt van de eigen, tot nu toe beperkte, fiscale instrumenten om een stimulerend beleid te voeren en om de Vlaming te laten delen in de economische groei.

Reeds vorig jaar, en nog deze week tijdens de debatten in de plenaire vergadering, lachte de oppositie deze maatregel weg, wegens het beperkt karakter ervan. De Vlaming zal hier volgens de oppositie zagezegd weinig van voelen in zijn portemonnee.

Die kritiek is onjuist en ongenueanceerd. Het gaat immers om 3,2 miljard frank, en daarnaast nog eens om 6,4 miljard frank. Gespreid over de hele regeerperiode gaat het om 50 miljard frank. Bovendien kan dit niet los gezien worden van de lastenverlaging die door de federale regering wordt uitgebouwd, onder andere door middel van een indexering van de belastingsschalen, een geleidelijke afschaffing van de crisisbelasting, en een algemene fiscale hervorming. Het beeld dat de oppositie hiervan probeert op te hangen, zal dan ook smelten als sneeuw voor de zon, van zodra de maatregelen van beide beleidsniveaus op kruissnelheid zijn gekomen.

Merkwaardig is dat intussen in het federaal parlement de PSC gepoogd heeft om een belangenconflict in te roepen tegen dit Vlaams ontwerp. Al werd het verzoek dan afgewezen, toch geeft dit te denken over de argumentatie van de Vlaamse oppositie. Indien immers het effect van deze maatregel inderdaad zo onschuldig en belachelijk klein zou zijn voor de portefeuille van de Vlamingen, waarom probeert men dan in het Waals Gewest een belangenconflict in te roepen? Waarom willen zij gebruikmaken van zo een zwaar politiek instrument om het Vlaams ontwerp te blokkeren? Of voelen de Waalse christen-democraten, in tegenstelling tot hun Vlaamse partners, wel aan dat dit decreet principieel belangrijke gevolgen zal hebben, vooral dan in combinatie met de op stapel staande federale lastenverlaging?

Ik trek voorlopig de conclusie dat de Vlaamse oppositie bezwaren inroept om de bezwaren zelf, en niet langer wegens een andere visie op het algemeen belang. Het is niet meer dan normaal dat een oppositiepartij reageert tegen een maatregel van de regering. Dat is het volste recht, en zelfs de plicht van elke oppositiepartij. Maar het minste dat men mag verwachten is dat zij strijden met rationeel onderbouwde argumenten. Ze vechten echter tegen dit ontwerp omwille van de verkeerde motie-

van den Abeelen

ven en gebruiken daardoor de verkeerde argumenten.

Dat doen ze inderdaad vanuit een frustratie. De regering was jarenlang verplicht te besparen. Nu moet ze vaststellen dat de nieuwe creatieve bewindsploeg op federaal en regionaal vlak voldoende financiële ruimte heeft om een positief beleid te voeren, en de burgers een deel van de vruchten te laten plukken van hun fiscale inspanningen van de voorbije jaren. De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat de economische hoogconjunctuur deze situatie en deze maatregelen mee mogelijk heeft gemaakt. Maar dat deze beslissing genomen kan worden, is in hoofdzaak te danken aan de duidelijke keuze van prioriteiten van de meerderheidspartijen. De Vlaamse meerderheidspartijen hebben in het regeerakkoord immers duidelijk geopteerd voor een Vlaamse belastingverlaging, die ze budgettair mogelijk willen maken met een pakket van vernieuwende maatregelen. De Vlaamse belastingverlaging kan evenwel niet los gezien worden van de federale plannen terzake en zal dan ook een belangrijke impact hebben op de dagelijkse financiële situatie van de Vlamingen.

Voor mij en voor de VLD-fractie is het duidelijk dat de reactie getuigt van een gespeelde koelheid. Met ware pokergezichten poogt men de publieke opinie wijs te maken dat de Vlaamse belastingverlaging onnozel is. De werkelijke reactie is niet zo koel. Net zoals hun Waalse collega's van de PSC, weten de CVP-leden dat de combinatie van Vlaamse en federale belastingmaatregelen een enorme impact zal hebben op de portefeuille van de burgers. Daar gaat het om. Ze zijn kwaad omdat het niet hun partij is die met zo een positieve maatregel wordt geassocieerd, en gefrustreerd omdat hun partij en hun gewezen premier steeds verbonden zullen blijven met onhoudbare belastingdruk, met de invoering van een crisisbelasting, met besparingen, en met onpopulaire maatregelen. We moeten toegeven dat die besparingen noodzakelijk waren, maar dan moet men ook de moed hebben, als de financiën het toelaten, om de belastingen terug te schroeven. Ik ben ervan overtuigd dat de publieke opinie dat zal weten te appreciëren.

De VLD-fractie zal dit ontwerp met fierheid en enthousiasme goedkeuren. De VLD is ervan overtuigd dat dit decreet zal leiden tot het verhogen van de welvaart en het welzijn van alle Vlamingen en tot het realiseren van het vooropgesteld Vlaams

project van maatschappelijke vernieuwing en emancipatie.

Wij rekenen erop dat, in overleg met het Vlaams Parlement, een verdere belastingvermindering wordt onderzocht om het bedrag van 50 miljard frank te bereiken over de hele zittingsperiode. Voor minder doet de VLD-fractie het niet. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, deze regering houdt ons voor dat Vlaanderen met de Sint-Hedwigakkoorden meer fiscale autonomie heeft verkregen. Het werd uiteindelijk iets wat de spreekwoordelijke kinderhand moet vullen. Ondanks het feit dat we niet echt iets kregen om over te jubelen, werd dit binnen de meerderheid op gejubel ontvangen. Een geacht lid van deze vergadering sprak zelfs over de binnenlandse onafhankelijkheid. Ik vraag me nog steeds af wat dit betekent. Een kip is in haar ren ook onafhankelijk. Ze gaat en staat waar ze wil binnen de beperktheid van haar omheining, maar de boer beslist wat met haar eieren gebeurt.

Vlaanderen en dit parlement zitten in eenzelfde soort beperktheid opgesloten. De regering is er enkel toe gekomen een korting op de personenbelasting toe te kennen. Het is niet echt een slechte maatregel. Voor de genietter is het prettiger 2.500 frank aan iets aangenaams of nuttigs te besteden, dan aan de fiscus af te staan. Economisch gezien heeft deze maatregel echter weinig zin. Een stimulerend effect op het binnenlands verbruik, of op de vraagzijde van de economie zal dit niet of weinig hebben. Het is zelfs de vraag of de vraag stimuleren wel wenselijk is.

Het argument dat de maatregel een bestrijding van de werkloosheid inhoudt, is evenmin valabel. De omvang van de korting is te gering om betekenisvolle stimulansen te genereren. De maatregel is bovendien gezinsonvriendelijk. De enige differentiatie die u had kunnen invoeren voor de gezinslasten, hebt u nagelaten te verwezenlijken. Wij trachten dit te verhelpen met ons amendement. U kunt zo nog terug op het goede spoor komen.

Verloning is nog steeds de meest aangewezen prikkel om iemand tot werken aan te zetten. De spanning tussen enerzijds het nettoloon uit arbeid en anderzijds de werkloosheidsvergoeding is nog steeds te klein om aan te zetten tot het aanvaarden

Van Goethem

van bezoldigde arbeid. Dit probleem stelt zich voornamelijk voor laaggeschoolden. Het is een doelgroep die in de maatschappij ondanks de hoogconjunctuur nog steeds oververtegenwoordigd is in de werkloosheidsstatistieken, zowel in aantal als in werkloosheidsduur. Het feit dat de grootste werkloosheidsgraad bij de laagstgeschoolden waar te nemen valt en de vaststelling dat de bedrijven hun vacatures voor laaggeschoolden slecht kunnen invullen, staft deze stelling.

Moeten we daarom van het standpunt vertrekken dat het nettoloon niet dient te worden opgetrokken ? Dit is zeker niet het geval. De verhouding tussen bruto- en nettoloon is in België – en dus ook in Vlaanderen – in de loop der jaren zodanig scheefgetrokken dat een ingreep noodzakelijk is. Een ingreep die zich beperkt tot het verhogen van de nettolonen van de werkende bevolking zonder dat daar een stijging van de tewerkstelling in handel en nijverheid tegenover staat, houdt echter een inflatoir gevaar in. Zowel de OESO als het IMF waarschuwen in hun recente rapporten dat ons land fiscale maatregelen moet nemen die de tewerkstelling bevorderen. Ze waarschuwen ook voor fiscale maatregelen die de vraagzijde van de economie stimuleren zonder dat daar een verhoogde tewerkstellingsgraad aan verbonden is. In een periode van hoogconjunctuur kan een vraagstimulerende maatregel immers aanleiding geven tot oververhitting van de economie, met alle nefaste gevolgen van dien. Gelukkig kan dit risico, gezien de geringe omvang van de maatregel, niet echt acuut worden genoemd.

De fiscale maatregelen van de regering zouden zowel en gelijktijdig in de persoons- als in de vennootschapsbelasting moeten worden doorgevoerd, alsook in het domein van de parafiscaliteit of in de sector van de sociale bijdrage. Een ingreep in de vennootschapsbelasting kan leiden tot meer investeringen en dus een hogere tewerkstelling. Een ingreep op de druk van de sociale lasten kan een positieve impuls geven op de arbeidsmarkt, vooral voor de laaggeschoolden. Juist daar stel ik vast dat beide bevoegdheden, cruciaal voor eender welke fiscale maatregel die een economische implicatie wil inhouden, u volledig ontgaan. De boer beslist nog steeds wat er met de eieren gebeurt.

Mijnheer de minister-president, veel gejubel over uw minifiscale bevoegdheden vind ik hier dan ook misplaatst. Ze zijn en blijven een pleister op een houten been, hooguit een aangenaam gevolg voor de rechthebbende. Het is jammer dat u dit ontwerp

van decreet niet op 6 december kon laten goedkeuren. Het zou dan de geschiedenis zijn ingegaan als het Sinterklaasdecreet, een naam die het door zijn gebrek aan implicaties terecht zou dragen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister-president Patrick Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil in eerste instantie de heer Denys als verslaggever danken voor zijn uitstekend verslag.

We hebben deze aangelegenheid in de commissie uitvoerig besproken. Dit ontwerp van decreet sluit aan bij de bestaande bijzondere financieringswet. Er is een communautair akkoord om die financieringswet de komende maanden effectief te wijzigen. De fiscale autonomie zal daarna substantiëler worden. Het betreft hier niet meer of minder dan de toepassing van de techniek van de kortingen of de afcantiemen binnen de huidige financieringswet.

Diegenen die in het verleden en ook vandaag nogal neerbuigend doen over de omvang van die belastingverlaging, wil ik erop wijzen dat het gaat om een korting van 2.500 frank. Voor een gezin betekent dit 5.000 frank. Ik onderschrijf wat de heer van den Abeelen heeft gezegd. We hebben tijdens de voorbije jaren aanhoudende lastenverhogingen moeten doorvoeren om de criteria van Maastricht te halen. Of dit terecht was of niet, daar spreek ik me niet over uit.

Nu moet het tij echter worden gekeerd. Talrijke rapporten geven aan dat de fiscaliteit moet dalen en dat de mensen opnieuw moeten worden beloond voor de arbeid die ze presteren. De burger zal een algemene beoordeling maken van het geheel van de belastingmaatregelen in het land en in de regio waar hij leeft. Dan verwijst ik naar een aantal maatregelen in het kader van de door de federale regering aangekondigde personenbelasting : de geleidelijke afschaffing van de crisisbijdrage en de maatregelen inzake de indexering van de belastingen. Vlaanderen doet daar nog iets bovenop. We hebben daartoe voorzien in een bedrag van 10 miljard frank op jaarbasis. Ik zou daar niet al te minimalistisch over doen.

Mevrouw Grouwels, uw fractie maakt zich zorgen over de niet-toepasbaarheid van dit ontwerp van decreet in Brussel. U moet weten wat u wilt. Uw fractie gaat dit immers niet goedkeuren. Dus u maakt zich zorgen over het feit dat de Vlaamse

Dewael

Brusselaars die bedragen niet zullen ontvangen, maar ik zal aan de Vlaamse Brusselaars laten weten dat er voor uw partij geen lastenverlaging moet komen, noch in Brussel, noch in Vlaanderen. Dat is de realiteit. (*Applaus bij de VLD*)

U moet consequent zijn terzake. In het begin van mijn betoog heb ik gezegd dat we moeten werken binnen het bestek van de huidige financieringswet. Die wet stelt uitdrukkelijk dat, om kortingen, om afcontiemen te kunnen toepassen, er overleg nodig is tussen de federale en de gewestregeringen. U weet zeer goed dat gemeenschapsfiscaliteit niet bestaat, wat ik trouwens betreurt. Minister Anciaux heeft hier onlangs nog eens de hele zaak uit de doeken gedaan. Hij verklaarde terecht dat, als men gemeenschapsfiscaliteit wil invoeren, men daartoe een constitutionele basis moet creëren. Met andere woorden, men moet daartoe een grondwetsherziening doorvoeren. Dat kan men nu niet. Ik ben een voorstander van het invoeren van gemeenschapsfiscaliteit, maar dat veronderstelt een systeem van subnationaliteit, wat op dit ogenblik helaas niet bestaat.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Wij zitten nu niet in de regering. Het is aan u om creatief te zijn in deze zaak. U zegt dat dit niet kan. We zijn het niet eens met de argumentatie die minister Anciaux terzake heeft ontwikkeld. Maar we blijven bereid om hierover van gedachten te wisselen in een of andere commissie van dit parlement en dit samen uit te pluizen.

Minister-president Patrick Dewael : Dan moeten we daar in de commissie misschien toch wel eens wat nader op ingaan. Het is gemakkelijk om te verklaren dat men het er niet mee eens is. Maar ik herhaal : grondwettelijk kan dit niet. Het desbetreffende artikel van de Grondwet voor herziening vatbaar verklaren zou een perspectief geven voor een volgende zittingsperiode, maar ik moet voor de zoveelste maal vaststellen dat die mogelijkheid op dit ogenblik niet bestaat. Men kan creatief zijn en trachten naar andere oplossingen te zoeken, maar de enige zuivere vorm om dit te doen, vanuit de tweeledigheid van onze staatsstructuur waarvan we allen een voorstander zijn, is door het invoeren van de notie van de gemeenschapsfiscaliteit. Binnen het bestek van de bijzondere financieringswet kan men dit echter niet doen voor de Brusselse Vlamingen. Uw tegenstem betekent dat u dit ook onthoudt aan de inwoners van het Vlaams Gewest : kom dan niet klagen over de Vlaamse Brusselaars.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Ik noteer dat u bereid bent om in de commissie hierover met ons van gedachten te wisselen.

Minister-president Patrick Dewael : Daartoe ben ik steeds bereid.

Wat er dan zal gebeuren in de volgende jaren hangt af van de – naar ik hoop – snelle wijziging van de bijzondere financieringswet. Hierdoor zullen we, uiteraard binnen het bestek van die 10 miljard frank op jaarbasis, aan andere oplossingen kunnen werken. Die kunnen bijvoorbeeld de vorm aannemen van selectieve afcontiemen. Ik geef toe dat mijn voorkeur daarnaar uit ging. Dat is hic et nunc niet mogelijk, maar het zal mogelijk worden door de wijziging van de financieringswet. Er kan sprake zijn van het kijk- en luistergeld. Er kan sprake zijn van andere fiscale maatregelen. De regering moet daar inderdaad een standpunt over innemen, maar ik zou het goed vinden mocht het debat terzake in dit parlement worden gevoerd.

Mijnheer Van Rompuy, ik stel dan wel één vraag : zijn alle fracties bereid om daartoe een budgettaire inspanning te doen ? Als ik uw betoog in het begrotingsdebat goed heb begrepen, dan zegt u dat u het er niet mee eens bent dat deze regering in deze zittingsperiode 50 miljard frank reserveert om aan fiscale lastenverlaging te doen. U gaat daar niet mee akkoord. U vindt dat er andere noden zijn. Voor de heer Martens moet er bijvoorbeeld sprake zijn van 84 miljard frank voor het onderwijs alleen. Dat vreet natuurlijk de budgettaire ruimte voor elke vorm van lastenverlaging helemaal aan.

Ik noteer nog eens het volgende : of het nu gaat over afcontiemen op een forfaitaire basis of op een selectieve basis of over andere belastingmaatregelen, de CVP-fractie in dit parlement is daarvan geen voorstander.

Mijnheer Coens, ik verwijs naar wat ik in de commissie heb gezegd. Ik ben geen voorstander van uw amendementen omdat we deze lastenverlaging niet zien als een instrument om aan gezinspolitiek te doen. Het is trouwens ook wel vreemd dat men aan de ene kant niet akkoord gaat over 40 of 50 miljard frank in het bestek van de legislatuur, maar aan de andere kant amendeert men, en komt men dus eigenlijk tot een bedrag dat groter of omvangrijker zal zijn. Ik heb dus zowel problemen met de filosofie van de maatregel als met de budgettaire omvang ervan. Ik vraag dus aan het Vlaams Parlement om deze amendementen niet goed te keuren.

Dewael

Het is belangrijk dat we na zovele jaren van aanhoudende lastenverhogingen nu in de politiek kunnen vaststellen dat er een keerpunt is bereikt. Er is nu opnieuw wat ruimte. Er bestaat een mogelijkheid om iets te doen. Het wordt tijd dat we aan de mensen iets teruggeven na zovele jaren van inspanningen. Ik ben het dan ook eens met de heer Van den Abeelen. Dit is inderdaad een historische dag. *(Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende toekenning van een korting op de personenbelasting.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

§ 1. Voor wat het Vlaamse Gewest betreft, wordt, per aanslagjaar, een korting van 2.500 frank toegekend op de personenbelasting, aan iedere natuurlijke persoon die overeenkomstig artikel 3 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 aan deze belastingen onderworpen is en zijn woonplaats heeft in het Vlaamse Gewest en die niet als ten laste wordt aangemerkt overeenkomstig artikel 136 van datzelfde Wetboek.

§ 2. Deze korting kan niet meer bedragen dan de belasting waarop zij wordt toegekend.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 4

voorgesteld door de heren Joachim Coens
en Eric Van Rompuy

Artikel 2

In § 1, op de zevende, achtste en negende regel de woorden "en die niet als ten laste wordt aangemerkt overeenkomstig artikel 136 van datzelfde Wetboek" schrappen.

Amendement Nr. 5

voorgesteld door de heren Joachim Coens
en Eric Van Rompuy

Artikel 2

Aan § 1 de volgende zin toevoegen :

"De korting van 2.500 frank wordt verhoogd met 750 frank per persoon ten laste."

Amendement Nr. 3

voorgesteld door de heren Roland Van Goethem,
Herman De Reuse en Mathieu Boutsen

Artikel 2

Aan § 1 de volgende zin toevoegen :

"De korting van 2.500 frank wordt verhoogd met 500 frank voor elk kind ten laste."

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking vanaf aanslagjaar 2001.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Voorzitter

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Francis Vermeiren, Gilbert Bossuyt, Ludo Sannen en Paul Van Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven
– 512 (2000-2001) – Nr. 1

Intrekking

De voorzitter : Ik kan aan de vergadering meedelen dat Stuk 512 van de heren Vermeiren, Sannen, Bossuyt en Van Grembergen ingetrokken wordt.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Francis Vermeiren, Gilbert Bossuyt, Ludo Sannen en Paul Van Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven
– 519 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, daarstraks heeft de heer Vermeiren bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van decreet van de heren Vermeiren, Bossuyt, Sannen en Van Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, we hebben deze morgen een commissievergadering gehouden over dit voorstel van decreet van de vier meerderheidsfracties. Tijdens die bespreking zijn fundamentele opmerkingen gemaakt door het Rekenhof. Bij het geleverde legistische werk rijzen heel wat vragen. Als men dit voorstel van decreet goedkeurt, weet men

niet wat de gevolgen zullen zijn voor de begroting en voor de uitgaven die men op basis van dit voorstel van decreet zou doen.

Deze morgen heeft het Rekenhof zes specifieke opmerkingen gemaakt. Men creëert een fonds, terwijl in het parlement was gezegd dat men daarmee wilde stoppen. Men doorbreekt de annaliteit en de specificiteit van de begroting. Men doet afbreuk aan het controlerecht van het parlement, want men richt een VOI op, met een eigen begrotingsprocedure, waarbij het Rekenhof slechts post factum visum kan geven. Men creëert een post 'allerhande uitgaven', waarvan het Rekenhof zegt dat het niet weet wat daar allemaal in zal worden opgenomen. Men geeft geen definitie van de term 'eenmalige investeringsuitgaven'. In de commissie heeft men zich zelfs niet bereid getoond om die definitie in de tekst van het decreet op te nemen. Dit is essentieel bij het opmaken van een decreet. Ik herinner me trouwens dat de heer De Gucht bij de bespreking van het decreet op het risicokapitaal indertijd heel wat definities heeft ingevoerd.

Ik zou hier een beroep willen doen op de waardigheid van dit parlement. Men wil een decreet goedkeuren dat de uitgaven voor de jaren 2000 en 2001 zal wijzigen. In de commissie heeft het Rekenhof hierover vragen gesteld. De meerderheidspartijen hebben die vragen niet beantwoord. De kans is zeer groot dat dit decreet geen rechtsbasis heeft. Omdat men de uitgavenbegroting niet wil wijzigen, gebruikt men een afzonderlijk decreet voor de jaren 2000 en 2001. Aangezien er geen rechtsgrond is voor deze uitgaven, roept dit voorstel van decreet enorme budgettaire-technische vragen op.

De CVP is bereid om over dit voorstel van decreet te discussiëren. De grond van de zaak blijft de keuze tussen de schuldafbouw, de eenmalige investeringen en de provisies. De grote vraag is echter hoe men dit wil aanpakken. Welke procedure wil men hierbij hanteren ? Hoe zal men concreet te werk gaan ? Welke rechtsgrond heeft dit parlementaire initiatief ?

De meerderheidspartijen hebben deze vragen niet beantwoord. Ze hebben geïmproviseerd. Er zijn heel wat amendementen ingediend. Deze amendementen worden nu opnieuw ingediend. Dit is slecht legistisch werk. De CVP blijft er dan ook bij dat het voorstel van decreet het onderwerp moet worden van een discussie ten gronde. Er is geen gegronde reden voor de hier ingeroepen hoogdringendheid. Men wil dit er met de karwats doorkrijgen. Aangezien er geen rechtsgrond is gecreëerd, kan dit voor

Van Rompuy

ons niet. De CVP zal zich tegen de spoedbehandeling verzetten.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Ik sta hier met een zwaar gemoed. We hebben deze ochtend goed werk geleverd in de commissie. Ik zeg dit eerder als lid van het Vlaams Parlement dan als lid van de meerderheidsfracties. De oppositie heeft hieraan goed meegewerkt. Ik heb dit in de commissie overigens ook al gezegd.

Samen met de oppositie hebben we geprobeerd om het onderwerp snel en efficiënt af te handelen. Ook het Vlaams Parlement moet immers snel en efficiënt kunnen werken. De oorspronkelijke tekst van het voorstel van decreet was niet voldoende uitgewerkt. Dit had tot inefficiënt werk kunnen leiden.

Deze ochtend hebben we in de commissie de mensen van het Rekenhof gehoord en hebben we een advies van de legistieke dienst van het Vlaams Parlement ontvangen. We hebben een zeer goed debat gevoerd. Tot 11.45 uur heeft de CVP zich als een goede parlementaire oppositiefractie gedragen. Alle meerderheidsfracties hebben dit trouwens in alle openheid gezegd.

Persoonlijk ken ik weinig decreten die op zo een diepgaande wijze zijn besproken. De commissie heeft zowel het advies van de legistieke dienst van het Vlaams Parlement, als de opmerkingen van het Rekenhof gehoord. De meerderheidsfracties hebben het voorstel van decreet aangepast. Het is evenwel duidelijk dat men het niet steeds over alles eens was. (*Opmerkingen bij de CVP*)

Ik sta hier met een zwaar gemoed omdat de CVP zich niet heeft gehouden aan de afspraken die gisteren in openbare zitting zijn gemaakt. Er was afgesproken om dit voorstel van decreet in de commissie te bespreken, om met een mondeling verslag naar deze plenaire vergadering te komen en om op basis van dit mondeling verslag het voorstel van decreet op een snelle wijze af te werken.

De CVP heeft zich niet aan deze afspraak gehouden. De CVP heeft teruggegrepen naar de mogelijkheid van de reflectienota. Dit is tegen de afspraak. Ik ben vijftien jaar lang fractieleider geweest in de oppositie. Het was niet altijd gemakkelijk om met mij een afspraak te maken, maar als die afspraak er toch kwam, dan werd die door mij scrupuleus gehonoreerd. Zonder afspraken kan dit

parlement niet functioneren. Collega's van de CVP, als jullie denken dat dit parlement enkel kan functioneren op basis van een strikte interpretatie van zijn Reglement, dan hebben jullie het mis. Dat is precies wat deze morgen gebeurd is en wat ik hier wens aan te klagen.

Mijnheer Van Rompuy, ik heb altijd respect gehad voor de wijze waarop u oppositie voert, maar vandaag stelt u mij diep teleur. U laat u opzweepen door Decaluwes en Coensen. Als dat de nieuwe bijtjes moeten zijn van de bijenkorf, dan kan ik niet anders dan muggenzifters noemen. U maakt het parlement belachelijk en onwerkbaar ! Daarom grijpen we naar een middel of instrument dat ik liever niet hanteer om de zaak bij hoogdringendheid te behandelen. Dit voorstel van decreet komt niet op een normale wijze uit de commissie, maar is er wel op een volwaardige manier en correct besproken. Ik vraag dan ook dat we dit met spoed kunnen behandelen, overeenkomstig wat in de commissie is afgesproken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren van de regering, collega's, het voordeel van nooit betrokken te worden in afspraken, is uiteraard dat men achteraf niet het verwijt kan krijgen woordbreuk te hebben gepleegd.

Mijns inziens is er op het einde van deze morgen in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting een vrij onwaardig debat gevoerd. Dit is betreurenswaardig. Een debat van dergelijk niveau hoort men zelfs niet in de kantine van een voetbalclub van vierde provinciale.

Onze fractie heeft zich in deze procedureslag vrij afzijdig gehouden. Het is wel mijn stellige overtuiging dat een reflectienota in deze zaak perfect mogelijk was. Dit is een juridisch standpunt dat men bij de meerderheid blijkbaar vreesde en dit brengt ons in dezelfde situatie als gisteren. Dit betekent dus dat we opnieuw moeten stemmen over het al of niet bij spoed behandelen van dit ontwerp.

Mijn overige beschouwingen zal ik formuleren tijdens de eventuele bespreking ten gronde. Wel kan ik u nu reeds zeggen dat wij een dergelijk spel niet meespelen, ook al omdat we nogal wat inhoudelijke opmerkingen hebben op dit voorstel. Wij zullen de spoedbehandeling dus zeker niet steunen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mag ik meestemmen over dit ontwerp van decreet op de afcentiemen ?

De voorzitter : We spreken ons nu eerst uit over het voorstel tot spoedbehandeling. U mag zich daarover uitspreken. U mag echter niet meestemmen bij een eventuele hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet, omdat het hier gewestmaterie betreft.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik heb me bij deze stemming onthouden en zal dat bij de volgende ook doen wegens een stemafpraak met de heer Cordeel.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet van de heren Vermeiren, Bossuyt, Sannen en Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Vermeiren, Bossuyt, Sannen en Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Demeester heeft het woord.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer De Batselier, ik zou graag hebben dat u nog een minuutje blijft. Ik begrijp dat u andere verplichtingen kunt hebben.

De heer Norbert De Batselier : Mevrouw Demeester, ik moet de installatie doen van de VZW van oud-leden. Die mensen wachten al sedert 14 uur op mij, maar ik zal toch nog naar u luisteren.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik wil u niet ophouden, maar ik wil niets zeggen dat niet klopt. Ik lees in het Beknopt Verslag van gisteren dat u naar aanleiding van artikel 80 van het programmadecreet en het amendement hierop van mevrouw Merckx hebt gezegd : ‘Het is wellicht zo dat de regering enkele parlementsleden heeft verzocht een amendement in te dienen. Maar zelfs in dat geval blijven die parlementsleden verantwoordelijk voor het amendement wat ze tenslotte zelf hebben ondertekend’.

Mijnheer De Batselier, het klopt dat het om een amendement ging en niet over het voorstel van decreet dat we gisteren in spoedbehandeling voorgelegd kregen en dat we vandaag in een enigszins gewijzigde vorm opnieuw in spoedbehandeling bespreken. U had echter evengoed kunnen zeggen : ‘Het is wellicht zo dat de regering enkele parlementsleden heeft verzocht om een voorstel van decreet in te dienen, maar zelfs als dat zo is, blijven de parlementsleden verantwoordelijk voor het voorstel van decreet dat ze hebben ondertekend’. (*Opmerkingen van de heer Paul Van Grembergen*)

Mijnheer Van Grembergen, ik weet dat u uw verantwoordelijkheid zult opnemen, maar ik zeg dit niet zomaar.

De heer Norbert De Batselier : Mevrouw Demeester, uiteraard geldt deze paragraaf ook voor de andere voorstellen of amendementen die parlementsleden ondertekenen. Ik weet niet waarom u mijn woorden citeert, ze gaan immers over een vanzelfsprekendheid waarover niet te discussiëren valt.

Er is een groot verschil met gisteren, ten eerste omdat het toen over een samenwerkingsakkoord ging. U en ik weten uit een vorige leven dat een samenwerkingsakkoord op zich al een aantal mogelijkheden van het parlement fnuikt. Ten tweede werd het samenwerkingsakkoord geïntroduceerd in een decreet ter begeleiding van een begroting. Ook dat is een aberratie. Ten derde gebeurde de in-

De Baetselier

troductie per amendement, en dat vond ik van het goede teveel.

Het voorstel van decreet dat nu voorligt, blijft binnen de bepalingen van ons Reglement, want dat bepaalt dat bij hoogdringendheid de behandeling van een voorstel van decreet kan worden gevraagd. Het is trouwens niet de eerste keer dat dit recht wordt benut.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer De Baetselier, ik betwist dat helemaal niet. Ik haal mijn argumenten enkel aan om aan te tonen dat bijzonder slecht legistiek werk wordt verricht. Deze voormiddag spraken enkele leden van de meerderheid in de commissie over 'het werken in een parlement zoals we dat nooit tevoren hebben gekend'.

Het klopt dat we over een heel fundamenteel decreet praten, maar we doen dit op een heel slechte wijze. We vragen immers geen advies van de Raad van State en volgen evenmin de normale procedures. Volgens mij vergroot deze manier van werken de sterkte van het parlement helemaal niet – en ik druk me nu heel zwak uit. Ik vind het slecht legistiek en inhoudelijk werk om de teksten op het einde van het jaar af te haspelen. We zullen nog worden geconfronteerd met dit slechte werk. Ik blijf bij mijn mening dat het veel beter was geweest als wij het advies van de Raad van State hadden gekend. Ondertussen hebben we wel een legistiek advies en een taaladvies ontvangen, maar het was beter geweest indien we ook de beschouwingen van de adviseurs van Financiën hadden gelezen.

Deze morgen hebben we een bespreking ten gronde gevoerd. Als het parlement vaststelt dat de schuldafbouw sneller gaat dan nodig, heb ik helemaal geen bezwaar om naar goede formules te zoeken om de begroting optimaal en ten voordele van de burger aan te wenden. Maar de begroting heeft eigen regels. Ze is eenjarig en specifiek. Bovendien moet men ze kunnen controleren. Dat zijn drie belangrijke kenmerken die door de oprichting van dit fonds verloren gaan. Het fonds is immers niet eenjarig en niet specifiek. Bovendien kan het parlement of het Rekenhof de normale begrotingscontrole niet uitvoeren.

De begroting is een contract met de burger dat betrekking heeft op de belastingen die hij betaalt en op wat daarmee gebeurt. Juist begroten is een kunst. Verschillende mensen, waaronder de heer

Denys, hebben dat reeds gezegd. Het is een kunst om juiste keuzes te maken en zo de gemaakte beloftes na te komen.

Wat zal het effect van het Financieringsfonds zijn? Niet het parlement maar de regering zal nu bij de begrotingscontrole bepalen wat er met het geld zal gebeuren en ze zal dat ter informatie aan het parlement meedelen. Het Rekenhof heeft dus terecht gezegd dat de normale begrotingscontrole niet zal kunnen.

Ik denk bovendien dat het risico bestaat dat ministers niet langer worden gestimuleerd om de aangegeven engagementen te realiseren binnen het jaar waarin ze zijn aangegaan. Ik heb vanmorgen in de commissie enkele voorbeelden aangehaald. Ik zou die trouwens kunnen herhalen.

Vroeger gebeurde het regelmatig dat we op het einde van een jaar nog snel moesten beslissen wat er met het overschot zou gebeuren. Wat later ontstond er een nieuwe cultuur, waarbij de ministers trachtten de aangegeven engagementen daadwerkelijk in te vullen. Het is ons op die manier gelukt om het aanwijzingspercentage van de middelen van een begroting op te drijven. Wij wisten dat er een probleem was, maar we hebben dat probleem toen opgelost.

Ik begrijp dat deze regering, die uit allemaal nieuwe mensen bestaat, plots wordt geconfronteerd met het feit dat er op het einde van het jaar nog een aantal zaken snel moeten worden afgehandeld en dat ze een aantal kredieten niet zal kunnen gebruiken. Ik begrijp dan ook de indieners van dit decreet. Ze willen de engagementen immers zo goed mogelijk nakomen. Dit zal echter aanleiding geven tot onnauwkeurigheden en tot minder openheid en transparantie.

We moeten even luisteren naar de kritiek van het Rekenhof. We hebben helaas niet meer de kans om het te horen, maar ik heb genoteerd wat een aantal van de leden van het Rekenhof op persoonlijke titel hebben gezegd. Ik herkende wat zij zeiden, omdat we bij alle begrotingen, bij alle begrotingscontroles en bij alle programmadecreten toegevoegd aan de begrotingscontrole telkens opnieuw de kritiek van het Rekenhof hoorden. We zijn ooit gestart met veel kritische bedenkingen van de heer Lievens van het Rekenhof. We zijn geëvolueerd, telkens met nieuwe opmerkingen, maar we deden ons best.

Demeester-De Meyer

Het Rekenhof staat bijzonder kritisch tegenover een VOI van categorie A, niet wegens de categorie – van alle categorieën zou het zelf ook voor A kiezen – maar omdat er weer een nieuwe VOI bij komt. Mijnheer Denys, ik herinner me bijzonder levendig dat u enkele jaren geleden het aantal VOI's geteld had. Bij het aantreden van de tweede regering-Van den Brande namen we ons voor om er geen of zo weinig mogelijk te creëren. We hebben ons daar vrij strikt aan gehouden, op enkele na.

Deze regering, die nota bene een trendbreuk wil realiseren, komt plots met een nieuwe VOI van categorie A aan. Dat gebeurt dan nog vlak nadat minister Sauwens heeft aangekondigd dat de administratie totaal wordt hervormd. Hij wil paal en perk stellen aan die aparte VOI's die hun eigen leven leiden en moeilijk controleerbaar zijn door het Rekenhof.

Volgens het Rekenhof worden de regels van de rijkscomptabiliteit met dit fonds omzeild. De uitgaven ten laste van het fonds, weliswaar met verschillende artikelen binnen het fonds, kunnen immers a priori niet worden gecontroleerd. Pas over een jaar of vijf zouden dan misschien de fouten blijken. Nochtans moet elke uitgave ten laste van de begroting worden gecontroleerd door de Inspectie van Financiën, door de begrotingscontrole en door het Rekenhof. Dat was soms moeilijk. Men wil graag snel betalen, maar men heeft het visum van het Rekenhof nodig. Met een VOI van categorie A heeft men dat visum niet meer nodig. Op die 10, 20 of 30 miljard frank bestaat geen normale controle meer.

Het Vlaams Parlement heeft in deze zin resoluties aangenomen, aldus het Rekenhof. Eind 1994 heeft het parlement, met de steun van de toenmalige zogenoemde commissie-Platteau, een resolutie aangenomen om die reglementen niet te omzeilen. Mijnheer Sannen, het spijt me als ik weer als een juf overkom. Mijnheer Platteau, ik vind dat we degelijk parlementair werk moeten leveren. In het verleden werd enorme kritiek geleverd op deze manier van werken. Het Rekenhof heeft eraan toegevoegd dat dergelijke figuren in de wetgeving de annaliteit, de specificiteit en de transparantie omzeilen. Twee inspecteurs van Financiën zetelen in een bepaalde commissie waarvan de naam me nu ontsnapt, waarin ook alle entiteiten zijn vertegenwoordigd. Men heeft het daar over de begroting en de boekhouding van de overheden. Men zei dat dit in de toekomst niet meer mogelijk is. Niet-gesplitste kredieten geven aanleiding tot heel wat problemen. Men moet die vermijden. We kennen de re-

sultaten nog niet. Op een bepaald ogenblik worden we daar zeker mee geconfronteerd.

De begrotingscontrole en de invulling van wat men 'allerlei uitgaven' noemt, kan deze door het Rekenhof geformuleerde tekorten niet opvangen. Men blijft de annaliteit, de specificiteit, de transparantie en de regels van de rijkscomptabiliteit omzeilen.

Het Rekenhof stelde dat de bevoegdheid van het parlement hiermee wordt uitgehold. De parlementsleden zelf hollen dus de eigen bevoegdheden uit door dit voorstel in te dienen. Het Rekenhof merkte zelfs op dat de herstructurering van de Vlaamse Gemeenschap wellicht tegengesteld zal zijn aan wat vandaag geschiedt. Bovendien zei het dat men goede definities moet bepalen. Dat was gisteren ook ons betoog. We vroegen uitleg over wat men verstaat onder eenmalige investeringsuitgaven. We hebben dat deze morgen in de commissie geprobeerd. De heer Denys heeft een goede poging ondernomen. Als we echter op de concrete toepassing van het voorstel proberen in te gaan, dan zitten we strop.

Mijnheer Sannen, één van uw bekommernissen is dat we zouden investeren in de schoolgebouwen. Ik ben het daarmee eens. De definitie van de heer Denys liet dit echter niet toe. We hebben dat dus niet gedaan. De vraag blijft wat via dit fonds kan worden betaald, wat men erin kan begroten en wat niet.

Het Rekenhof stelde ook dat het zindelijker – toegegeven, niet verplicht – zou zijn met gescheiden voorstellen van decreet te werken. Dat heeft de heer Van Rompuy gisteren ook gezegd. Men zou inderdaad beter drie afzonderlijke voorstellen in te dienen : een eerste voor de creatie van het fonds, een tweede voor de aanpassing van de begroting 2000 en een derde voor de aanpassing van de begroting 2001.

Bij de begrotingscontrole hebben we te maken met een nieuwe begroting binnen de begroting. Het Vlaams Parlement kan ze echter niet meer controleren. De meerderheid zal dus een voorstel goedkeuren waardoor een vorm van carte blanche wordt gegeven. Ik heb deze morgen zeer goed naar de minister-president geluisterd. Hij zei dat hij die gegevens ter informatie zal voorleggen. Men kan de zaak daarna inderdaad bespreken.

U moet maar eens kijken naar de begrotingen van Kind & Gezin, van het Vlaams Fonds, van de Vlaamse Landmaatschappij, van de OVAM en an-

Demeester-Demeyer

dere VOI's. Ik heb nooit meegemaakt dat we in het Vlaams Parlement een begroting van deze VOI's hebben afgekeurd of dat we ze hebben gewijzigd. We kunnen ze inderdaad niet wijzigen. Ik zeg echt wel gewijzigd, want men kan een begroting eigenlijk niet wijzigen. Men kan haar wel afkeuren of goedkeuren.

Ik wil eindigen met een constructief voorstel.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mevrouw, ik heb u laten uitspreken omdat het belangrijk is, en omdat wat u gezegd hebt eigenlijk uit het verleden dateert. U bent er zich wellicht van bewust dat u in het verleden niet altijd zo met het Rekenhof geschermd hebt als u dat nu doet. Ik was eerder degene die met het Rekenhof schermdde, en ik zal dat blijven doen.

Ten tweede zou ik willen zeggen dat de VOI's bij mijn weten geen uitvinding zijn van deze regering, ik meen dat de VOI's door de vorige regering werden gecreëerd, en dat men er overvloedig gebruik van heeft gemaakt. Men kan deze regering dan moeilijk verwijten dat zij terugvalt op een rechtsvorm zoals het VOI. U haalde aan, en u bent daar correct in, dat het Rekenhof vanmorgen zei dat het gescheiden decreten prefereert. Het liefst nog drie : de begroting voor 2000, de begroting voor 2001 en het voorstel van decreet dat nu voorligt.

Toch is ook het voorliggende voorstel van decreet niet totaal uitgesloten, en het Rekenhof zegt ook dat er een precedent bestaat, namelijk het VERF. De objectiviteit moet gerespecteerd worden, de waarheid heeft haar rechten en dat mag ook worden gezegd. Vanmorgen heb ik zorgvuldig geneeerd en heb ik amper iets gezegd, maar nu wil ik u toch terechtwijzen. Er zijn heel wat zaken die niet alleen volgens uw visie in de kraam passen, maar ook volgens de andere visie.

Persoonlijk ben ik ook niet voor VOI's, maar op dit moment is dat misschien nog niet zo'n slechte oplossing. Het debat over de saldi, de overschotten en het gebruik daarvan is momenteel volop aan de gang, en het is een zinnig en interessant debat. Ik denk dat deze rechtsvorm, de VOI, misschien op dit ogenblik, hoewel het niet de ideale vorm is, toch een vorm kan zijn die de mogelijkheid biedt om aan onze noden tegemoet te komen. Me dunkt was de bedoeling van de regering en van het parlement goed. Als men nu dit VOI-punt weer ophaalt, we-

tend dat we bezig zijn met de VOI's af te bouwen, dan heb ik daartegen persoonlijk geen bezwaar, en het Rekenhof dus evenmin. De objectiviteit beveelt ons te zeggen dat het wel mogelijk is om uit te voeren wat men wil doen, en dat wat men wil doen ook goed is, in het belang van de Vlaamse regering en in het belang van iedereen.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Platteau, om te antwoorden op uw bekommernis heb ik, in overleg met de legistische diensten van het parlement, geprobeerd een amendement te formuleren, en ik zie dat als een tegemoetkoming. Men zegt soms wel dat we niet willen samenwerken, maar dat willen we wel. Wij hebben het amendement voorgelegd aan de heren Vanparrys en Van Den Abbeele, en we denken dat het legistisch in orde is, hoewel de tijd heel kort was. Met wij bedoel ik dan de heer Van Rompuy, het ijverige 'bieke' de heer Coens en ikzelf. We willen voorstellen om artikel 2 tot en met 5 te vervangen door het volgende.

'Aan de inkomsten van de middelenbegroting van het jaar 2001 wordt een bedrag toegevoegd van maximaal 2 percent van de som van de niet-gesplitste kredieten enerzijds, en van de gesplitste vastlegingskredieten anderzijds van de uitgavenbegroting 2000, met dien verstande dat dit bedrag niet groter is dan de effectieve begrotingssaldi van datzelfde jaar.' De minister-president heeft me deze morgen op dit idee gebracht. Ik zal het amendement aan de voorzitter bezorgen.

Wat is nu de bedoeling van dit amendement ? De minister-president heeft inderdaad gezegd dat we op het einde van het jaar vaststellen dat een aantal begrotingskredieten niet gebruikt zijn. Het gaat niet om de vastgelegde, maar om de effectief niet-gebruikte kredieten. Ik erken dat. De minister-president had het deze morgen over 2 percent. Soms is het misschien wat meer, en soms, bij een zeer goede uitvoering, eventueel wat minder.

Dit voorstel is technisch perfect mogelijk. Het is opgesteld naar Nederlands voorbeeld, zij het dan aangepast aan onze eigen begrotingstechnieken. Aan de inkomsten van de middelenbegroting van het jaar 2001 wordt een bedrag toegevoegd van maximaal 2 percent van de som van de niet-gesplitste kredieten enerzijds – dat komt uit uw tekst – en van de gesplitste vastlegingskredieten anderzijds van de uitgavenbegroting 2000, met dien verstande dat het bedrag niet groter is dan de effectieve begrotingssaldi van hetzelfde jaar.

Demeester-De Meyer

Dat betekent dat men deze saldi inderdaad bij de begrotingscontrole kan gebruiken in de begroting 2001, maar ook dat ze niet meer ontsnappen aan de regels van de rijkscomptabiliteit. Ze worden dan immers beschouwd als gewone middelen in de mid-delenbegroting. Dat betekent dus ook dat er geza-menlijk beslist moet worden over wat men met deze middelen gaat doen. Zo is er een perfecte controle door het Vlaams Parlement en door het Rekenhof. Dat is een mooie handreiking aan de leden van de meerderheid. (*Opmerkingen van de heer André Denys, rumoer*)

Mijnheer Denys, ik wil daarover geen polemie-k beginnen. Als u creatief wil meedenken, en u wil van-daag uw tekst goedkeuren, dan kunnen we dit voorstel begin januari indienen, zodat het in de commissie besproken kan worden. Dit is voor mij fundamenteel.

Mijnheer Platteau, het Rekenhof had inderdaad kritiek op het VERF. We hebben ons toen aan de bedenkingen van het Rekenhof aangepast. Ik zou het vandaag, na deze bespreking, inderdaad op een andere manier doen. Mijns inziens is het VERF in de toekomst trouwens niet meer nodig, als men, wanneer bij een begrotingcontrole blijkt dat er een tekort is aan reserves voor het afbetalen van de rente, dat men dat kan halen uit de toegevoegde kredieten van de begroting van het jaar voordien. Het is dus echt niet onze bedoeling om aan ob-structie te doen, maar om op basis van een overtui-ging het parlement nog enige inhoud te geven. Het zou wel een poppenkast zijn, als we zouden discus-siëren over dingen waarover we niet moeten beslis-sen. Ik denk dat dit de juiste benadering zou zijn.

Mijnheer de minister-president, ik laat het aan u over om eventueel 3 percent te nemen in plaats van 2 percent, als het maar beperkt wordt tot het maximum van de saldi. Het kan zijn dat het ook maar 1,5 percent is. Dat is ook wenselijk, want dat zou betekenen dat men de engagementen heeft waargemaakt.

Ik heb geprobeerd te zoeken naar een manier om dit probleem op te lossen, omdat ik ietwat bekom-merd was om de kritiek die altijd werd gespuid. Waarom zouden wij niet willen dat de middelen optimaal worden besteed ? Als er geen nood aan verdere schuldafbouw bestaat, als u op een andere manier 112 miljard frank kunt bekomen, waarom zouden we dan de niet-opgebruikte kredieten niet opnieuw aan de begroting toevoegen ? We zouden

wel de eigen controleregels in dit parlement blijven behouden.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik vind het spijtig dat het voorstel dat nu voorligt, en waarin zeker constructieve elementen zitten, niet deze voormiddag werd geformuleerd. Intussen is een diepe kloof ontstaan en zijn er zware woor-den gevallen. Ik vind het moeilijk om terug te keren naar zoals het daarvoor was. Mocht dit voor-stel deze voormiddag zijn voorgelegd, stonden we nu heel wat verder.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, men mag ons niet kwalijk nemen dat we niet sneller denken. De minister-president heeft mij in zijn antwoord op deze gedachte gebracht. Ik heb hem gevraagd of dit geen goed voorstel was, gezien dit in Nederland wordt toegepast.

De heer Stefaan Platteau : De minister-president heeft dit voorstel zelf gedaan. Hij heeft het als voorbeeld aangehaald. Intussen zijn er vele andere dingen gezegd.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik heb in-tussen naar iedereen geluisterd en deze namiddag geconsulteerd en nagedacht. U kunt mij niet ver-wijten dat ik dit deed op een manier zodat het Vlaams parlement een duidelijke controle behoudt en dat toch wordt tegemoetgekomen aan de be-denkingen die het Rekenhof deze voormiddag heeft geformuleerd.

De heer Joachim Coens : Hetgeen de heer Platteau zegt, bewijst dat reflectie soms nuttig en nodig kan zijn. Dit was de bedoeling en het bewijs is al gele-verd dat reflectietijd inbouwen, tot een intrinsieke verbetering van voorstellen kan leiden.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik had niet de bedoeling mevrouw Demeester op ideeën te bren-gen. Ik heb deze morgen enkel naar een aantal lan-den, zoals Nederland en de VS, verwezen. Daar wordt de techniek van overdracht eveneens ge-bruikt. In Nederland loopt dit inderdaad op tot twee percent. Mevrouw Demeester heeft net iets te gretig mijn naam geciteerd. Ik laat het vader- of moederschap van het amendement aan haar over. Ze moet mij dit niet in de schoenen proberen te schuiven.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Dat was ook niet mijn bedoeling. Ik heb enkel gezegd dat ik

Demeester-De Meyer

op deze gedachte ben gekomen door aandachtig te luisteren. Ik vermoed dat dit op elk moment kan worden ingediend en dat dan deze middelen duidelijk kunnen worden overgedragen naar de begroting van het volgende jaar.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik wil hier niet zozeer technisch, maar wel kort meedelen welke politieke betekenis dit voorstel van decreet heeft. Ik zal de voornaamste punten van kritiek weerleggen en schetsen binnen welke globale context wij dit voorstel van decreet zien.

De politieke betekenis van dit voorstel van decreet is voor ons tweevoudig. Aan de ene kant betekent het als parlement inzage krijgen in wat men de begrotingsoverschotten noemt of de saldi van de kredieten die worden vastgelegd in de begroting maar om een of andere reden niet worden uitgevoerd.

Wat mevrouw Demeester ook mag zeggen over deze VOI-discussie, het parlement heeft hier vandaag geen enkele inspraak in. Vandaag wordt het gewoon gebruikt voor schuldafbouw.

De minister-president is er voor de eerste keer in geslaagd om in het kader van het samenwerkingsakkoord een grotere autonomie te krijgen voor Vlaanderen. De begrotingsoverschotten moeten niet meer uitsluitend worden gebruikt voor schuldafbouw, zoals in het verleden. Vlaanderen heeft voor meer dan 92 miljard frank geparticipeerd in de globale schuldverlaging en heeft nu ook de autonomie gekregen om dit niet alleen te gebruiken voor schuldafbouw, maar ook voor eenmalige investeringsuitgaven. Dat is voor ons de politieke betekenis van dit voorstel van decreet : ten eerste krijgt het parlement via het fonds meer inzicht in wat er gebeurt, ten tweede krijgt Vlaanderen meer autonomie binnen het kader van het samenwerkingsakkoord dat moet worden afgesloten met de federale overheid.

Tijdens de commissievergadering van vanmorgen zijn drie kritieken geuit die hier grotendeels zijn herhaald door mevrouw Demeester. Als men de begrotingsoverschotten automatisch overhevelt naar één groot fonds, dan zullen de diverse vakministers niet meer de nodige stimulans hebben om ervoor te zorgen dat ze bij de uitvoering 100 procent bereiken van wat ze hebben begroot. Het

voorliggende voorstel speelt op een perfecte manier in op twee mankementen uit het verleden.

Ten eerste werden vroeger, tijdens de laatste maand of maanden van het jaar, een aantal politieke beleidsbeslissingen genomen, om de toegekende kredieten toch volledig te kunnen opgebruiken. Deze beslissingen waren niet steeds even rationeel. Vóór de splitsing van het departement Openbare Werken ontstond er tijdens de laatste maanden van het jaar steeds een wedloop om nog een aantal projecten goed te keuren, zo niet was men het geld toch kwijt. Ik heb ooit een uitzending gezien op RTBF over 200 miljard frank nutteloze werken. Tachtig procent van deze werken waren gerealiseerd omdat men vreesde het geld te verliezen als de beslissing niet voor het eind van het jaar werd genomen. Deze druk valt nu weg.

Ten tweede blijft er voldoende stimulans voor de betrokken minister om er het maximum uit te halen. Als het geld van zijn departement wordt overgeheveld naar een grote pot, dan moet opnieuw met de hele regering worden genegotieerd.

Verder wil ik het nog hebben over de opmerking van het Rekenhof die mevrouw Demeester zonet nog heeft herhaald, namelijk dat de specificiteit van de begroting zal worden geschonden. Het is echter duidelijk dat dit voorstel moet aansluiten bij de afspraken met Europa naar aanleiding van het Stabiliteitspact. Een niet-bestemde uitgave zal later bij de begrotingscontrole moeten worden gespecificeerd volgens de ESR-code.

Tot slot was er de vraag wat een eenmalige uitgave precies is. Men vroeg of dit niet beter kon worden omschreven. Ik heb een poging gedaan : ik hou het daarbij en wil dat niet verder specificeren. Voor ons is een eenmalige investeringsuitgave een patrimoniumverrijkende uitgave die het actief van de Vlaamse Gemeenschap doet toenemen. Verder wil ik in geen geval gaan. Uit het debat van deze ochtend blijkt dat er zoveel diverse financieringen en subsidiëringmethodes bestaan dat men beter een principe hanteert dan dit gedetailleerd uit te schrijven in een voorstel van decreet.

Ik ben tegen het door mevrouw Demeester ingediende amendement, om twee redenen. Een eerste reden behelst het inhoudelijke. De minister-president heeft deze ochtend het voorbeeld van Nederland aangehaald, waar men werkt met het tweepercentniveau. Mevrouw Demeester verwerkte dit ook in haar nota. Welnu, of het nu gaat over 100, 98 of 95 procent, de druk om alles op te maken blijft bestaan. Het Nederlandse voorbeeld is aangehaald,

Denys

maar ik vind dit persoonlijk geen goed voorbeeld. Mits een goede uitvoering lijkt onze aanpak mij beter.

Een tweede reden is persoonlijk van aard. Toen ik vroeger een keuze voor een politieke partij overwoog, heb ik lang getwijfeld tussen de christen-democratie, de Volksunie en het liberalisme. Gezien mijn herkomst en mijn entourage was er veel reden om voor de christen-democratie te kiezen. Ik heb dat uiteindelijk niet gedaan. Ik ben immers zes jaar een interne collegeleerling geweest, bij de Broeders van Barmhartigheid. Daar heb ik geleerd dat de christen-democratie de mensen wantrouwt als zondaars. Ik ben iemand die optimistisch de mens vertrouwt en ook de markt vertrouwt. Daarom ben ik liberaal geworden. Eens echter mijn vertrouwen is geschonden, duurt het lang alvorens men dit terug kan winnen. Deze ochtend hebben u en uw fractie, de CVP-fractie, mijn vertrouwen geschonden. Het zal een tijdje duren alvorens dit opnieuw in orde komt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik heb een vraag voor de indieners van dit voorstel van decreet. Deze ochtend hebben we dit uitvoerig besproken in de commissie. De indieners van het voorstel hebben daar hun betoog gehouden. We hebben er het legistische advies gekregen van de diensten van het parlement. We hebben ook het Rekenhof gehoord. Vervolgens hebben we het debat gevoerd. Op bepaalde vragen kwam er een antwoord, op andere dan weer niet. Nu is er sprake van een bespreking in plenaire vergadering. Er heeft in de commissie geen stemming plaatsgevonden. Men heeft het voorstel ingetrokken en nu is er sprake van een nieuw voorstel van decreet. Bestaat er een verslag van deze commissievergadering ? Deze discussie is immers onvolledig. De indieners hebben nu eigenlijk niet verklaard wat het verschil is met het voorstel van gisteren. Vanuit legistisch oogpunt zal men zich in de volgende dagen moeten baseren op dit voorstel van decreet. Welke toelichting is er daarbij ? Welke interpretatie moeten de mensen die dit moeten uitvoeren, en ook het Rekenhof, dat erop moet toezien, hieraan geven ? We zitten nu al anderhalve dag met deze fundamentele vraag.

Het Rekenhof zegt dat het legistisch wenselijker of 'zindelijker' zou zijn om te werken met drie decreten : een decreet dat een fonds opricht en twee de-

creten die de uitgaven 2000 en 2001 wijzigen. Wat is het juridische antwoord dat men daarop geeft ? Als men geen rekening houdt met de opmerkingen van het Rekenhof, en gewoon doorgaat met wat men van plan was, wat zullen daarvan dan de implicaties zijn ?

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer Van Rompuy, ik heb de indruk dat u vragen stelt waarop u geen antwoord wilt. Ik kan u echter een zeer concreet antwoord geven. Het was natuurlijk mogelijk hier een verslag te brengen waarover we hadden kunnen stemmen. Door uw houding is dat echter onmogelijk. Tegen de afspraken in hebt u het immers nodig geacht om een reflectienota te vragen.

Er zal wel een spoor terug te vinden zijn in de Handelingen van deze vergadering. Die mensen maken namelijk een getrouw en goed verslag. U zult daar een en ander kunnen lezen. Ook van wat er in de commissie is gebeurd, zullen we via de normale procedures wel een verslag krijgen. Zelfs zonder het verslag gelezen te hebben, durf ik toch te stellen dat ik vanwege de mensen van het Rekenhof het woord 'onzindelijkheid' niet heb gehoord.

Er is ook iets dat me verwondert, en tegelijk ook sterkt. Het moet eigenlijk toch wel een valabel decreet zijn, aangezien men het de moeite waard vindt om het te amenderen. In die zin ben ik dus wel gerustgesteld. U had er echter wel degelijk voor kunnen zorgen dat er een verslag was waarop men zich juridisch had kunnen baseren.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Van Rompuy, u verwijst naar opmerkingen van het Rekenhof. Het Rekenhof heeft er inderdaad wel vragen bij gesteld, maar het heeft niet gezegd dat het niet zou kunnen. Ook de legistische cel van het Vlaams Parlement heeft bepaalde zaken geformuleerd, maar ook die zegt niet dat het niet zou kunnen. Het is misschien niet mooi, maar het zou best wel kunnen. Ik zie dus uw legistisch probleem niet. Uw legistisch probleem is er hooguit eentje van esthetiek of van vormgeving. Het heeft minder te maken met het legistische zelf. Wat dat betreft, is er volgens mij geen probleem. Er werd trouwens verwezen naar voorbeelden uit het verleden, waarbij programma-decreten ook soms dergelijke elementen bevatten. Dezelfde methodiek werd daar dus toegepast. Dat

Sannen

was misschien ook niet zindelijk, maar juridisch en legistiek kon het wel.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Ik wil even ingaan op de vraag van de fractievoorzitter. De normale interpretatie van legistische teksten zoals decreten en wetten begint uiteraard met de tekst zelf. Als die duidelijk is, is er geen probleem van interpretatie. Dan is het enkel de tekst die geldt. Als de tekst echter onduidelijk is, moet men gebruik maken van andere bronnen. Als op bepaalde vragen geen antwoorden te vinden zijn in de tekst zelf, kijkt men naar de parlementaire voorbereiding : de Stukken en de Handelingen.

Voor dit voorstel van decreet zal het gaan om het verslag van deze plenaire vergadering en niet om het verslag van de commissievergadering deze voormiddag. Aangezien het voorstel is ingetrokken, zal er daar nooit een parlementair stuk van worden opgemaakt. Het enige wat hier blijkbaar nogal eens gebeurt, is dat er notulen zijn van de vergadering, maar die kunnen mijns inziens niet beschouwd worden als parlementaire voorbereiding.

Als men in de bespreking wil verwijzen naar de opmerkingen van het Rekenhof of van de legistische dienst van het Vlaams Parlement, dan zal men deze opmerkingen hier letterlijk moeten voorlezen zodat ze in de Handelingen van deze vergadering worden opgenomen.

De heer Eric Van Rompuy : Het gebrek aan duidelijke definities schept enorme problemen. We hebben dit deze morgen al besproken. Wat is een investeringsuitgave ? De essentiële vraag is welke investeringen onder dit fonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven vallen.

Is een investering in scholenbouw een eenmalige investering ? Het voorbeeld van de DIGO toont aan dat het hier tenslotte om een vorm van subsidiëring gaat. Is een participatie in een VOI een eenmalige investering ? Er zullen her en der doe-maatschappijen worden opgericht. Deze doe-maatschappijen zullen bijvoorbeeld investeren in de Antwerpse Ring. Bij die investeringen zijn echter ook andere personen en instellingen betrokken, bijvoorbeeld het pensioenfonds, de institutionele beleggers en de GOM's. Vallen dergelijke investeringen ook onder de hier bedoelde eenmalige investeringen ?

Hoewel we hier een discussie in plenaire zitting voeren, weten we nog steeds niet wat er precies met die eenmalige investeringen wordt bedoeld. De artikelen van het voorstel van decreet bevatten geen definitie.

Het Rekenhof heeft geen basis om deze uitgaven te controleren. De uitgavenpost is immers omschreven als 'allerhande uitgaven'. Het Rekenhof weet niet hoe men dit zal libelleren. Het gaat hier niet om 5 of 10 miljoen frank, maar om een massale uitgavenpost van 10 tot 20 miljard frank. Men kent de draagwijdte hiervan echter niet. Wat hoort hier thuis ? Wat zijn eenmalige investeringsuitgaven ?

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Van Rompuy, u wil blijkbaar het debat van deze ochtend helemaal opnieuw voeren. U weet nochtans dat de bedoelde post enkel kan worden aangewend voor schuldafbouw, voor de opbouw van reserves en voor eenmalige materiële investeringen.

We hebben bewust voor de huidige definitie gekozen. Indien deze mogelijkheid concreet wordt toegepast en indien problemen betreffende de definitie rijzen, kan het Vlaams Parlement de definitie alsnog verfijnen. Voorlopig willen we ons echter bewust beperken tot de definitie zoals ze momenteel in de toelichting is opgenomen. Dit is een bewuste keuze. Het is mogelijk dat die keuze u niet bevalt.

De heer Eric Van Rompuy : De middelen voor de eenmalige investeringsuitgaven zullen zich in een fonds bevinden. Dit fonds is echter een VOI. Mevrouw Demeester heeft reeds aangetoond dat dit gevolgen heeft voor de parlementaire controle. Het visum moet niet vooraf worden gegeven. De controle gebeurt a posteriori, enkele jaren later.

Er zijn grote verschillen tussen het uitgavenmechanisme en de parlementaire controle in een VOI en in de normale begroting. Het voorliggende voorstel van decreet wil een fonds de mogelijkheid geven om geld uit te geven. We weten echter niet welke soort uitgaven dit zullen zijn.

Aangezien ik merk dat men de discussie hier eigenlijk niet wil voeren, zal ik hier niet langer op ingaan. Ik merk dat men onze vragen vervelend vindt. Ik heb het begrepen. Ik stel voor dat de meerderheidspartijen dit voorstel van decreet goedkeuren. We zullen de volgende maanden wel zien wat de juridische gevolgen zijn.

Van Rompuy

De huidige meerderheid heeft ons jarenlang de les gespeld inzake nieuwe politieke cultuur en inzake parlementaire controle. Nu willen diezelfde partij- en beleidsruimte voor de volgende jaren creëren. Dat is tenslotte hun bedoeling.

Ik vraag me af waarom het allemaal zo snel moet gaan. Waarom zit dit voorstel van decreet niet vervat in het programmadecreet of in een afzonderlijk decreet? Waarom wil men dit nu, enkele dagen voor Kerstmis en midden in de begrotingsbesprekingen, halsoverkop goedkeuren?

De meerderheid wil beleidsruimte creëren voor het volgende jaar. De meerderheid wil volgend jaar investeringen doen, maar beschikt niet over de nodige middelen. De begrotingscontrole ziet er immers problematisch uit.

Indien men niet zo gehaast was, zou men dit tijdens de begrotingscontrole rustig kunnen bespreken en vanaf het volgende jaar kunnen toepassen. Er zijn immers inhoudelijke argumenten om dit voorstel te steunen.

We hebben dergelijke argumenten nooit betwist. Het amendement bewijst trouwens dat er daar inderdaad argumenten voor bestaan. Kan dat echter niet op een zindelijke manier gebeuren? Kan dit niet gebeuren met uitoefening van het controle-recht van het parlement, met een verslag, met een commissiebespreking en met een antwoord van de minister? Het Rekenhof heeft amper dertig minuten gekregen om een en ander te bekijken.

Dit alles wordt hier met één zwaai weggeveegd. Dit alles telt niet meer omdat men volgend jaar zo snel mogelijk wil uitgeven. Dit is het ondergraven van onze parlementaire fierheid. Wat we deze morgen hebben meegemaakt, is een echt dieptepunt.

Mijnheer Geysels, mag ik me even speciaal tot u richten? Jarenlang hebt u systematisch over dergelijke zaken vragen gesteld in dit parlement. Hoe vaak bent u niet naar het Rekenhof gestapt om een en ander te controleren? Nu horen we van het Rekenhof dat dit legistiek slecht onderbouwd is en dat het parlement zijn functie niet vervult.

Maar ach, we werken iedereen hier duidelijk op de zenuwen met onze vragen, vragen waarop we toch geen antwoorden krijgen. Onze fractie zal in ieder geval niet nalaten om alles wat hier werd gesteld, in de volgende weken en maanden legistiek op te volgen. We zullen daar vragen over blijven stellen –

dat is nu eenmaal de taak van de oppositie – om de eenvoudige reden dat een juridische basis hier volledig ontbreekt.

We beleven hier een echt dieptepunt: in publieke zitting worden fundamentele zaken besproken waarbij de commissies zo goed als overbodig worden verklaard. Mijnheer de voorzitter, zitten we dan nog in ons vertrouwde parlement? Zitten we dan niet in een andere soort instelling? Is het niet de bedoeling voorstellen en ontwerpen van decreet te bespreken in kleine groepen die geadviseerd worden, waarna die voorstellen en ontwerpen met een omstandig verslag naar het plenum worden gebracht? Deze werkwijze wordt nu in spoedbehandeling overruled omdat men in de volgende maanden beleidsruimte nodig heeft.

Hoe vaak moet ik nog zeggen dat het geld reeds voor een groot deel is vastgelegd? Men wil nieuwe investeringen doen, maar men heeft daartoe niet de middelen. Dat is precies de reden waarom deze paars-groene coalitie de urgentie vraagt. Dat het parlement daarvoor wordt overruled, dat nemen ze er zomaar bij. Zij hebben nu immers de macht en beweren dat wij dat niet kunnen verdragen.

Mijnheer De Gucht, was u niet de grote man die wekenlang in de onderzoekscommissie voor Scheepskredieten naar het onderscheid hengelde tussen een krediet en een participatie? Nu gaat u een decreet goedkeuren waarin die definities evenmin worden gegeven. Dat daarover in de volgende jaren zware discussies zullen ontstaan, kan u blijkbaar geen barst schelen. Dit parlement is herleid tot een stemmachine. Daarom zullen we in dit debat het woord niet meer voeren. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Rompuy heeft gealludeerd op het verslag. Ik ben steeds bereid een kort mondeling verslag uit te brengen van de vergadering van deze morgen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, er zijn een paar dingen die ik niet begrijp.

Eerst verwijt de heer Van Rompuy ons dat we meer beleidsruimte willen en daartoe enkele restanten van de begroting 2000 willen aangrijpen. Ik stel echter vast dat het door de CVP ingediende amendement eigenlijk van hetzelfde idee uitgaat,

Sannen

namelijk meer beleidsruimte creëren met de overschotten van het jaar 2000. Ik zie dus geen tegenstelling.

Ten tweede zou het met het amendement van de CVP zelfs automatisch mogelijk worden om 2 procent van een begrotingsoverschot van 2000 over te dragen naar 2001. Dit automatisme gaat mijns inziens te ver.

Ten derde mogen volgens de CVP de van 2000 naar 2001 overgedragen uitgaven voor alles worden aangewend. In ons voorstel worden die mogelijkheden juist beperkt. Wij zeggen dat dit enkel kan voor schuldafbouw, voor reserve-opbouw of voor eenmalige materiële investeringen. We beperken de vrijheid om de resterende middelen van het vorige jaar te gebruiken. De CVP stelt voor om de middelen aan te wenden voor om het even welke begrotingspost, en wel automatisch. Dat voorstel vind ik te verregaand.

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Mijnheer de voorzitter, ik ben blij dat ik eindelijk het woord krijg, want uw vervanger heeft het mij niet gegeven toen het me, naar mijn mening, toekwam.

Zowat alles is ondertussen al gezegd. Vanmorgen is trouwens ook heel veel gezegd. Een paar zaken wil ik nog kwijt. Het lijkt me – en ik gebruik de term uitdrukkelijk – onzindelijke wetgeving. Men weet immers niet precies wat het voorstel van decreet regelt en op welke manier. Een aantal indieners slaakt een soort noodkreet en stelt dat wat nu niet precies kan worden bepaald, later wel kan worden ingevuld. Een paar pogingen werden ondernomen om termen zoals ‘eenmalige investeringen’ uit te leggen. Bij een poging om de termen te definiëren, merkten we dat zelfs de indieners van het voorstel een verschillende opvatting hadden. Ik vraag me daarbij toch af waar we mee bezig zijn. Natuurlijk zal ooit een rechtsinstantie – misschien wel het parlement – mogen bepalen wat de inhoud is van de termen die niet op voorhand werden vastgelegd. Toch is dit geen zindelijk werk. Het schept geen rechtszekerheid, noch veiligheid en is evenmin een uiting van goed bestuur. Op een bepaald ogenblik moeten we met een vrij en vrank gemoed durven zeggen wat we precies willen.

Ik weet dat dit onzindelijke werk is veroorzaakt doordat op de valreep een voorstel van decreet uit de mouw werd geschud, waarvan we allemaal de

bedoeling wel snappen. De bedoeling op zich is trouwens niet slecht. Onze fractie heeft dit in de commissie al laten verstaan. Het is immers de bedoeling om te remediëren. In tegenstelling tot onze handelwijze lappen andere entiteiten de specificiteit van de begroting wel aan hun laars. Zij schrijven wel bedragen over van het ene jaar op het andere jaar. Wij hebben dat nooit gedaan. Dat heeft ertoe geleid dat wij de afgelopen negen jaar 92,5 miljard frank meer hebben betaald dan werd afgesproken in het samenwerkingsakkoord.

We zijn er zeker geen voorstander van om nog langer te veel te betalen. Het is voor ons zeker geen probleem dat naar een oplossing wordt gezocht. De manier waarop dat nu gebeurt, is echter dubieus, zowel op het vlak van de formulering als op het vlak van de uitvoering. Mensen die vroeger altijd tegen het systeem van de VOI's waren, zeggen nu dat ze het in de gegeven omstandigheden wel willen aanvaarden. De voorzitter van de subcommissie voor Financiën was vroeger de grootste voorstander van de afschaffing van alle VOI's. Voor die afschaffing waren goede redenen, want het parlement heeft er indertijd een resolutie over goedgekeurd. Iedereen wist dat het systeem van de VOI's de bevoegdheid van het parlement en de parlementaire controlemogelijkheid uitholt. Ik denk trouwens dat ook de impact van de ministers op de instellingen kleiner werd. Wij hebben het systeem van de VOI's nooit aanvaard.

Nu gaat men die weg op. Er komt een amendement, nadat de minister-president het voorbeeld van Nederland heeft aangehaald. De heer Denys zegt bepaalde zaken die me eigenaardig in de oren klinken. Hij zegt dat door die 2 procent iedereen naar 98 percent gaat. Dan krijgen we hetzelfde als wat nu zal gebeuren, want iedereen wil in december opsouperen wat hem werd toegekend. Anderzijds zegt hij dat er voldoende stimulansen blijven omdat men weet dat er opnieuw zal worden onderhandeld binnen het kader van de algemene middelen. Ik begrijp dat niet goed.

Die 2 percent lijkt me geen onaardig idee. Het is op een bepaald vlak verregaander dan het voorstel dat voorligt, alhoewel we niet goed weten wat dat inhoudt. De heer Sannen zegt dat het ook voor provisies zou gelden. Bij mijn weten staat dat niet in de tekst van dit voorstel van decreet. Volgens mij gaat het enkel over schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven. Het blijft allemaal in de mist, ondanks de goede bedoelingen die we ook onderschrijven. Het Vlaams Parlement moet wat meer vrijheid krijgen om de regering het vertrouwen te geven de beschikbare middelen aan te wenden

De Reuse

naar best vermogen. Daaraan willen we meewerken. We keuren af wat er op dat vlak in andere entiteiten gebeurt.

Ik heb al gezegd dat we een belangenconflict kunnen inroepen. Dat is in feite het sterkste politieke middel om de begroting van andere entiteiten te blokkeren. Dat zou een sterk signaal zijn. Deze regering durft dat echter niet omdat ongeveer dezelfde partijen de meerderheid vormen op federaal niveau. Het zou nochtans een goed signaal zijn om iedereen die onzindelijk is, op de vingers te tikken. Dat gebeurt niet. Men probeert een decretale basis te vinden om tot hetzelfde resultaat te komen. Het voorstel van decreet voldoet niet aan een aantal normen van precisie en daarom zullen we het niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, we hebben vandaag en in het verleden al heel wat gepraat over dit thema. De bedoeling is volstrekt duidelijk. Het parlement wil zijn zeg hebben over de overschotten die in de begroting worden gerealiseerd. We wensen niet dat er in de toekomst een verdere automatische toewijzing gebeurt. De CVP is blijkbaar bang van dit parlement. In het amendement dat die fractie heeft ingediend zit opnieuw een automatisme vervat.

We aanvaarden de begrotingsnorm die de minister-president heeft uitgestippeld, namelijk halvering van de schuld. Dat betekent een beperking van de mogelijkheden. Ik hoor hier allerlei enorme bedragen vernoemen. Als we onze doelstelling willen bereiken, zullen er nog wat inspanningen moeten gebeuren. Ik vind evenzeer dat het parlement daar een belangrijke rol in moet spelen. Naarmate de doelstelling wordt bereikt en de schuld op een laag peil komt, moet het parlement zijn verantwoordelijkheid nemen en discussiëren over het vaststellen van het schuldpeil.

Ik heb daar geen problemen mee. We zijn in deze onverdacht. We hebben in een periode van besparingen ons deel gedaan als beleidsverantwoordelijke, we willen ook nu onze verantwoordelijkheid nemen. We willen dat het parlement meer inzicht krijgt in deze materie.

Ik heb geen enkel juridisch bezwaar gehoord, ook deze morgen niet. Ik vond het pijnlijk dat men het Rekenhof inriep om te oordelen over een voorstel van decreet. Dat is een nieuwigheid. Die mensen

waren zeer voorzichtig. Het is hun taak om de financiën van de overheid te controleren en ons daarvan verslag uit te brengen. Ze spraken over de methode, en ik heb er geen moeite mee om toe te geven dat het niet het mooiste kind is. Het kan een mooie jongeling worden als we er werk van maken.

Deze stap is noodzakelijk om iets met de begrotingsoverschotten van 2000 te kunnen doen. We waren verplicht om het voorstel van decreet op deze manier in te dienen. We wilden de begrotingsoverschotten van 2000 en 2001 ergens onderbrengen. Het parlement zal beslissen wat ermee gebeurt. Dat kan schuldafbouw alleen zijn, of schuldafbouw en besteding. We willen die besteding beperken : het kan alleen om een materiële besteding gaan die een meerwaarde inhoudt.

Het voorstel van decreet bevat geen verfijnde definitie, maar het zal op dat vlak geen alleenstaand geval zijn. Gisteren nog hebben we een ontwerp van decreet goedgekeurd waarbij we aan een tweetal begrippen wel een definitie wilden geven. Ik zie geen onoverkomelijke bezwaren. Ik nodig het parlement uit om rekening te houden met de verdere schuldafbouw en zich uit te spreken over de begrotingsoverschotten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Het voorliggende voorstel van decreet is de vertaling van een resolutie die werd goedgekeurd in dit parlement. Uiteraard heeft de regering er geen enkele moeite mee. Gisteren werden mij vragen gesteld, u vindt de antwoorden terug in de Handelingen. Ik zal niet herhaling vallen, ook al doen sommigen dat vandaag wel.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Vermeiren, Bossuyt, Sannen en Van Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven.

Voorzitter

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Er wordt een Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven opgericht, hierna het Fonds te noemen.

Het Fonds wordt opgericht als een instelling van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Artikel 3

De middelen van het Fonds zijn :

- 1° een dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° alle inkomsten voortvloeiend uit activiteiten van het Fonds ;
- 3° het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds ;
- 4° de terugvorderingen voortvloeiend uit ten onrechte gedane betalingen.

De dotatie, bedoeld in het eerste lid, 1°, is gelijk aan de som van de bedragen, voortkomende uit de hieronder opgenomen herschikkingen, welke in uitzondering op de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, over de begrotingsprogramma's heen en tussen kredietsoorten onderling mogen worden doorgevoerd :

- 1° de op het einde van het betreffende begrotingsjaar beschikbare niet-gesplitste kredieten van het lopende jaar, met uitzondering van de vastleggingssaldi, die in uitvoering van bepalingen in begrotingsdecreten en normatieve decreten worden overgedragen naar het volgende begrotingsjaar ;

- 2° de op het einde van het begrotingsjaar beschikbare gesplitste vastleggingskredieten, beperkt tot de som van de niet-geordonnanceerde gesplitste ordonnanceringskredieten.

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd de saldi die voor de berekening van de dotatie in aanmerking komen te beperken.

Artikel 4

§ 1. De middelen van het Fonds kunnen uitsluitend aangewend worden voor de gehele of gedeeltelijke financiering van :

- 1° eenmalige investeringen, ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest ;
- 2° reservevorming ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest ;
- 3° afbouw van de directe en indirecte schuld van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

§ 2. De middelen voortkomende uit overdrachten, van saldi van het voorgaande begrotingsjaar kunnen slechts aangewend worden na goedkeuring ervan door het Vlaams Parlement naar aanleiding van de begrotingscontrole.

Artikel 5

§ 1. Op de uitgavenbegroting 2000 van de Vlaamse Gemeenschap – programma 24.20 wordt een basisallocatie geopend 41.01 : Dotatie aan het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven. Eenzelfde dotatie wordt op de begroting 2001 geopend.

§ 2. Wordt toegevoegd aan de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 2000 en voor het jaar 2001 : de hieronder opgenomen begrotingen van inkomsten en uitgaven van het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven.

Voorzitter

Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven

Begroting voor het jaar 2000

ESR-code	ONTVANGSTEN	
08.21	Overgedragen overschot vroegere begrotingsjaren	0
46.00	Terugstortingen	0
46.01	Ontvangsten Vlaamse Gemeenschap	P.M.
UITGAVEN		
01.01	Allerhande uitgaven	0

Begroting voor het jaar 2001

ESR-code	ONTVANGSTEN	
08.21	Overgedragen overschot vroegere begrotingsjaren	P.M.
46.00	Terugstortingen	P.M.
46.01	Ontvangsten Vlaamse Gemeenschap	P.M.
UITGAVEN		
01.01	Allerhande uitgaven	P.M.

Op de artikelen 2 tot en met 5 is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 1

voorgesteld door de heer Eric Van Rompuy,
mevrouw Wivina Demeester-De Meyer
en de heer Joachim Coens

Artikelen 2 tot 5

Deze artikelen vervangen door wat volgt :

" Artikel 2

Aan de inkomsten van de middelenbegroting van het jaar 2001 wordt een bedrag toegevoegd van maximaal 2 % van de som van de niet-gesplitste kredieten enerzijds en van de gesplitste vastlegingskredieten anderzijds van de uitgavenbegroting 2000, met dien verstande dat dit bedrag niet

groter is dan de effectieve begrotingssaldi van datzelfde jaar."

We spreken ons uit over het amendement.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement tot vervanging van de artikelen 2 tot 5.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
27 leden hebben ja geantwoord ;
12 leden hebben zich onthouden ;
63 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Caluwé Ludwig

Voorzitter

Coens Joachim
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Walter
 Vanleenhove Gilbert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaays Jozef
 Ceysens Patricia
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne

Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Verrijken Miel

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan zijn de artikelen 2, 3, 4 en 5 aangenomen.

Voorzitter

Artikel 6

Dit decreet treedt in werking op 31 december 2000.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Vermeiren, Bossuyt, Sannen en Grembergen houdende oprichting van een financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringssuitgaven.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
63 leden hebben ja geantwoord ;
13 leden hebben zich onthouden ;
26 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
63 leden hebben ja geantwoord ;
13 leden hebben zich onthouden ;
27 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Ceysens Patricia
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans

De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Schepens Cis
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Grembergen Paul
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Walter
 Vanleenhove Gilbert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Verrijken Miel

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIE van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sonja Becq en mevrouw Brigitte Grouwels betreffende een belangenconflict – 520 (2000-2001) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Dames en heren, daarstraks heeft de heer Caluwé c.s. bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heer Caluwé, mevrouw Becq en mevrouw Grouwels betreffende een belangenconflict.

Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat de motie van de heer Caluwé, mevrouw Becq en mevrouw Grouwels betreffende een belangenconflict onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heer Caluwé, mevrouw Becq en mevrouw Grouwels betreffende een belangenconflict.

De bespreking is geopend.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, op 15 maart 2000 is hier een motie van belangenconflict aanvaard met betrekking tot de problemen van de gerechtelijke kantons. Die problemen zijn het gevolg van een vergissing bij het opstellen van de wet.

Op het ogenblik dat de indeling van de kantons wijzigde, zou de taalkennisvereisten voor bestuurlijke faciliteiten worden gelijkgeschakeld met die voor kantons zonder faciliteiten, waardoor van de Vrederechter, van zijn vervanger en van de Hoofdgriffier werd verlangd dat zij kennis zouden hebben van de andere taal.

Door de goedgekeurde motie inzake het belangenconflict werd de procedure opgeschort. De aangelegenheid was ondertussen om andere redenen aan de orde. Het Arbitragehof heeft op 30 mei 2000 een arrest geveld. Men kan discussiëren over het resultaat. Het arrest is in wezen een compromis. Net zoals de kandidaten voor het Amerikaans pre-

Caluwé

sidentschap zich moeten neerleggen bij de uitspraken van de hoogste gerechtshoven, moeten ook wij dat doen. Het hof volgt het Vlaams Parlement ten aanzien de problematiek van de Hoofdgriffier. Dat gebeurde niet inzake de Vrederechter en zijn plaatsvervanger.

Hierdoor heeft de regering letterlijk de tekst van de uitspraak van het Arbitragehof opgenomen in het ontwerp dat ondertussen aanhangig was in de Kamer. Het ontwerp moet om andere redenen op 1 januari 2001 in werking treden. Dat is ook de reden van de hoogdringendheid van deze motie. De Kamer heeft de versie goedgekeurd hoewel sommige Franstaligen verder wilden gaan inzake de vereiste talenkennis bij de griffie.

In de Senaatscommissie voor Justitie heeft men op dit ontwerp een amendement aanvaard. De uitspraak en het dispositief van het arrest van het Arbitragehof schuift vereisten inzake de talenkennis bij de griffie naar voren. Ofwel de Hoofdgriffier, ofwel een adjunct-griffier, ofwel iemand van de griffie moet de andere taal kennen.

Zonder een grondige discussie heeft men snel-snel een beslissing genomen. Over enkele minuten staat de zaak op de agenda van de plenaire vergadering van de Senaat. Sommige onderdelen van het ontwerp moeten op 1 januari 2001 in werking treden zodat ook de plenaire vergadering van de Kamer het onderwerp kan behandelen.

Men kan discussiëren over de extra voorwaarden. Men dient echter een grondiger debat te voeren dan nu het geval is. Het is dan ook passend dat het Vlaams Parlement de motie van belangenconflict goedkeurt. Hierdoor kunnen we met de federale collega's gesprekken voeren. Op 15 maart werd unaniem een motie goedgekeurd. Ik hoop dat men consequent zal zijn en deze motie unaniem zal aanvaarden.

Sommige collega's denken misschien dat ze zich uit solidariteit met hun federale collega's moeten onthouden. In het Reglement staat echter dat een motie van belangenconflict slechts wordt aanvaard indien ze door drie vierde van de uitgebrachte stemmen wordt goedgekeurd. Een onthouding is dus in feite een tegenstem. Ik roep dan ook ieder-

een op om de motie goed te keuren. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de leden van de VU&ID-fractie zijn het eens met de hoogdringende behandeling van deze motie. Conform het regeerakkoord, waarin staat dat we streven naar de afschaffing van de faciliteitenregeling, moeten we onze belangen principieel verdedigen als men op federaal vlak poogt om deze regeling uit te breiden. We zijn het dan ook eens met de grond van de zaak. (*Applaus bij VU&ID en bij de CVP*)

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Voorzitter, minister-president, collega's, het is evident dat we ons moeten verzetten tegen een zoveelste poging om een aanslag te plegen op de taalwetgeving in dit land. Ik neem dan ook aan dat dit gesteund zal worden door het voltallige parlement, op één stem na misschien.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mag ik verzoeken om een schorsing van vijf minuten ?

De voorzitter : Is het parlement het eens met het verzoek tot schorsing van de vergadering ? (*Instemming*)

De vergadering wordt geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 15.43 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.18 uur.*

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, allerlei verwarde verhalen doen de ronde, zodat ik graag even uitleg waarover het precies gaat. Ik citeer uit pagina 13, aan het einde van het overwegend gedeelte en vlak voor de besluiten, van het arrest van het Arbitragehof van 30 mei 2000 : 'Alle in het geding zijnde gerechtelijke kan-

Lachaert

tons bedoeld in de artikelen 10 en 11 van de wet van 25 maart 1999 zijn kantons waarin taalgrensgemeenten met faciliteiten in bestuurszaken gelegen zijn.' Dat is waarvoor we vorige keer een procedure wegens belangenconflict hebben ingeleid.

Ik citeer verder : 'Het gegeven dat een gerechtelijk kanton een taalgrensgemeente omvat, verantwoordt objectief en redelijkerwijze dat de wetgever maatregelen neemt om te waarborgen dat de vrederechten in die kantons de bijzondere regeling in acht zouden kunnen nemen die ten voordele van de anderstalige inwoners van die taalgrensgemeente is aangenomen. Het Hof moet echter ook nagaan of de maatregel redelijk kan worden verantwoord ; het moet in dat opzicht nagaan of de taalkennisvereisten waarin die maatregel voorziet, niet buitensporig zijn rekening houdend met de objectieve situaties die door de wetgever worden beoogd. Het Hof stelt vast dat de bestreden bepalingen niet vereisen dat alle magistraten het bewijs leveren van de kennis van de andere taal. Alleen een Vrederechter of een plaatsvervangend Vrederechter is daartoe gehouden. Die vereiste kan niet worden beschouwd als onevenwichtig ten opzichte van het nagestreefde doel. Artikel 11 van de bestreden wet daarentegen verplicht de Hoofdgriffier van elk van die vrederechten te bewijzen de andere taal te kennen. Die vereiste is kennelijk onevenredig ten opzichte van het nagestreefde doel.'

De heer Caluwé heeft al uitgelegd dat er vervolgens een wetsontwerp werd ingediend tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de gerechtelijke kantons. Daarmee werd tegemoetgekomen aan de laatste overweging in het arrest van het Arbitragehof. Waar in eerste orde was gesteld dat de Hoofdgriffier of een griffier de andere taal diende te kennen, is gisterenavond in de commissie voor Justitie van de Senaat door middel van een amendement een zinsnede toegevoegd die bepaalt dat daarvoor een lid van de griffie wordt aangeduid.

Deze problematiek heeft dus niets te maken met de behandeling van gerechtelijke zaken door het Vrederecht. Er is een geëigende regeling. De problematiek die ons hier bezighoudt gaat over het te woord staan, niet door de Hoofdgriffier, maar door de griffie als dusdanig. In een griffie kan er een hoofdgriffier zijn, een griffier, een adjunct-griffier, een opsteller, een klerk, en een adjunct-klerk, die de betrokkene te woord kan staan in de andere taal. Hier gaat het om. Het amendement en het wetsontwerp volgt met andere woorden wat het Arbitragehof in zijn overwegingen stelde, namelijk

dat het kennen van de andere taal voor de leden van het griffiepersoneel niet enkel voor de hoofdgriffier geldt, maar ook moet worden uitgebreid naar de mensen die het woord voeren namens de griffie.

Deze zaak is het gevolg van de regeling van het taalgebruik in bestuurszaken, omdat de behandeling van de mensen die een griffie bezoeken door het Arbitragehof niet als een gerechtelijke, maar als een administratief-bestuurlijke daad aanvaard wordt. Een dienstverlening door een administratie is een dienstverlening van de griffie. Dit is een zinsnede uit hetzelfde arrest. Het gevolg is dat de burger conform de wet op het taalgebruik in bestuurszaken de mogelijkheid heeft om zich in een andere taal bij een van de leden van de griffies aan te bieden. Dit heeft niets te zien met de behandeling van de rechtszaken en de procedures inzake taalgebruik.

Behoudens de VU&ID en behoudens de leden van dit parlement die behoren tot het arrondissement Halle-Vilvoorde zullen de meerderheidsfracties dus tegen het belangenconflict stemmen, omdat uitvoering wordt gegeven aan het arrest van 30 mei.

De heer Herman De Reuse : Dit zegt genoeg. Is de rest niet beschaamd om zich Vlaming te noemen ?

De heer Patrick Lachaert : Ik antwoord hierop dat zij, zoals jullie, het signaal willen geven tegen de taalfaciliteiten te zijn. Persoonlijk vind ik dit mugenzifterij.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik ben altijd een legalist geweest en zal het altijd blijven. Dit houdt in dat ik me houd aan wat de hoogste rechtscolleges in dit land zeggen. Dit veronderstelt dat deze door iedereen op een correcte manier worden ingevuld. Als de spelregels niet voor iedereen dezelfde zijn, voelen mijn fractie en ikzelf ons niet langer door deze regels gebonden.

In een aantal kantons, waaronder dat van Edingen, bestonden vroeger ook taalfaciliteiten voor Nederlandstaligen. De taalwetgeving voorzag erin dat een vrederechter of een plaatsvervangend vrederechter tweetalig moesten zijn. De hoofdgriffier moest dit eveneens zijn. We hebben vastgesteld dat deze regel niet werd gerespecteerd. Er werd immers een eentalige benoemd.

Van Vaerenbergh

Ik stel ook vast dat in het gerechtelijk arrondissement Brussel/Halle-Vilvoorde door de opeenvolgende ministers van Justitie – Moureaux, Gol en Wathelet of andere Franstaligen – de taalwetgeving jarenlang met de voeten werd getreden. Er werden eentaligen benoemd op plaatsen waar het tweetaligen moesten zijn. Er wordt nu trouwens nog gewag van gemaakt. Ik denk aan het laatste belangenconflict waarover werd gestemd. Het gerechtelijk apparaat werkt niet. We moeten afstappen van deze tweetaligheid.

Wat dit concreet probleem betreft, heeft het Arbitragehof een uitspraak gedaan, die de heer Lachaert zonet heeft uitgelegd. Wat zijn echter bestuurlijke handelingen op gerechtelijk vlak? Het kan toch niet dat we niet weten wat een bestuurlijke handeling is. Ik verwijs in dit verband naar de vraag om verduidelijking van de CVP.

Het gaat hier over bestuurlijke handelingen voor een bepaald aantal personen. Ik neem het voorbeeld van het kanton Sint-Pieters-Leeuw-Herne waar alle herrie is begonnen. De faciliteitengemeente Bever maakt deel uit van dit kanton en telt maximaal 4.000 inwoners. Niemand in Bever kan op het gemeentebestuur een in het Frans opgestelde akte vragen. Alle bescheiden moeten in het Nederlands worden ingevuld. Mondelinge vragen kunnen wel in het Frans. Dat zijn bestuurlijke faciliteiten.

Als inwoner van de gemeente Bever ga ik naar de zetel van het kanton in Herne. Ik stel daar een vraag in het Frans. Volgens de interpretatie van de heer Lachaert zijn dat faciliteiten op administratief vlak. Ik ben het daar niet mee eens. Als ik me als Franstalig inwoner, afkomstig uit Edingen, richt tot het vredegerecht van Herne, moet de interpretatie mogelijk zijn dat dit alleen geldt voor diegenen die op die bestuurlijke faciliteiten aanspraak kunnen maken, meer bepaald voor de 4.000 inwoners van Bever, maar niet voor de inwoners van Herne, noch voor die van Sint-Pieters-Leeuw. Zolang er geen verduidelijking komt op federaal vlak, blijft dat belangenconflict bestaan.

Dit conflict blijft ook bestaan omdat in de Vlaamse regeringsverklaring duidelijk staat dat we de faciliteiten willen afbouwen. Als deze op een of andere manier, terecht of onterecht, worden uitgebreid, dan strookt dit niet met het belang van Vlaanderen. We hebben daar immers een akkoord over afgesloten. VU&ID zal dit belangenconflict blijven steunen omdat er onduidelijkheid blijft bestaan. Als

legalist en jurist vind ik dat we ons moeten neerleggen bij de uitspraken die worden gedaan. Deze uitspraken en interpretaties moeten echter duidelijk zijn. De minister van Justitie moet duidelijk omschrijven wat administratieve daden zijn die kunnen worden gesteld op een gerecht. Bovendien moet dit worden beperkt tot de inwoners die daarop een beroep kunnen doen. In Sint-Pieters-Leeuw-Herne zijn dat enkel de 4.000 inwoners van Bever en niet de inwoners van Sint-Pieters-Leeuw, noch die van Beersel. Nu wordt het probleem in zijn geheel verdrongen met als gevolg dat de faciliteiten zullen worden uitgebreid en dat iedereen overal, te pas en te onpas, in het Frans te woord zal worden gestaan. (*Applaus bij VU&ID, de CVP en het VB*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Lachaert heeft zonet een eigenaardige redenering gevolgd. Waar het eigenlijk gaat om een politieke discussie, wordt een juridische discussie gevoerd en wordt het een zaak van bevoegdheden.

Ik verklaar me nader. Men moet het arrest van het Arbitragehof volledig lezen. Het Arbitragehof begint met zich te beperken : 'Het komt het Hof niet toe te oordelen of een bij de wet ingevoerde maatregel opportuun of wenselijk is. De wetgever bepaalt de maatregelen die moeten worden genomen om het door hem nagestreefde doel te bereiken.'

Het Arbitragehof is dus niet ingegaan op de vraag of het opportuun of wenselijk is dat er voor Vrederechters, plaatsvervangende Vrederechters en de griffie extra taalvereisten zouden komen. De Arbitragehof heeft alleen gezegd dit marginaal te mogen toetsen, mocht de wetgever daartoe beslissen. Het Hof mag namelijk wel nagaan of men niet over de schreef gaat. Het heeft geoordeeld dat dit opleggen aan een hoofdgriffier helemaal niet meer in overeenstemming is met het doel. Daarom heeft het dit verboden. Ik vermoed dat het Hof, had het wel geoordeeld over de opportuniteit en de wenselijkheid, ook had geoordeeld dat dit niet nodig was wat de Vrederechter en de plaatsvervangende Vrederechter betrof. Maar dan betreedt het Hof het terrein van de wetgever en daar moet het vandaan blijven.

Deze redenering achter de vernietiging inzake de Hoofdgriffier wordt gebruikt om te beargumenteren dat er toch taalbepalingen moeten komen in de griffie, maar dat heeft het Arbitragehof niet gezegd. Het Hof heeft geoordeeld dat de wetgever

Caluwé

daar zelf over moet beslissen. Het kan dat, als hij dat doet, het Arbitragehof dit niet overdreven acht, maar de wetgever hoeft dat niet te doen. Dat is net de politieke discussie, en daarom werd dit belangenconflict ingediend. Mocht de Vlaamse regering hiertegen beroep aantekenen bij het Arbitragehof, dan kan het zijn dat dit Hof nu vindt dat dit niet kennelijk onredelijk is. Maar het is niet om die reden dat men dit politiek moet doen, dat men nieuwe faciliteiten moet invoeren in deze gemeenten. Dit is een politieke beoordeling inzake belangen. Daarom roepen we terecht een belangenconflict in.

Ik hoor dat de leden van de meerderheid die verkozen zijn in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde met de anderen mogen meestemmen. Tegelijk stel ik echter vast dat de meerderheidsleden van Aalst-Oudenaarde accepteren dat er nieuwe faciliteiten worden ingevoerd in Ronse. Ik stel vast dat de leden van Kortrijk-Roeselare-Tielt accepteren dat er in de buurt van Kortrijk nieuwe faciliteiten worden ingevoerd. Ik stel vast dat de leden van Ieper-Veurne-Diksmuide en Oostende accepteren dat er in Spiere-Helkijn nieuwe faciliteiten worden ingevoerd. Zij moeten blijkbaar mee tegenstemmen terwijl er in hun arrondissement nieuwe faciliteiten worden ingevoerd.

De heer Van Vaerenbergh verwees naar het regeerakkoord. Dat regeerakkoord bepaalt duidelijk welke houding de meerderheid wat dit betreft zou moeten aannemen. Nu er in de meerderheid verdeeld wordt gestemd, is het niet de VU&ID-fractie die het regeerakkoord verbreekt, maar wel de andere meerderheidspartijen. (*Applaus bij de CVP, het VB en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik neem net kennis van een verslag van een vergadering in de Senaat. Tot mijn verbazing stel ik vast dat vanwege de CVP, hoewel deze partij er drie leden heeft, slechts één persoon aanwezig was. Die ene persoon van de CVP heeft zich toen onthouden. Ik zou de reden daarvoor willen kennen. Ik wil dit onderzoeken, maar kan dit niet vanop deze banken. Daarom vraag ik een schorsing.

De voorzitter : De heer Van Hautem heeft het woord.

De heer Joris Van Hautem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega-muggenzifters, als het gaat om ervoor te ijveren dat de taalwetgeving wordt gerespecteerd, zijn wij blijkbaar muggenzifters. Ook de heer Vermeiren, de heer Platteau en mevrouw Guns behoren nu blijkbaar tot de club der muggenzifters.

Toen dit parlement op 15 maart van dit jaar een motie betreffende een belangenconflict goedkeurde, was dat belangenconflict in feite verregaander dan het belangenconflict dat hier nu ter stemming voorligt. Het belangenconflict van toen ging effectief over de regeling in het kanton Herne-Sint-Pieters-Leeuw, maar ook in Ronse, Poperinge, enzovoort, in verband met én de Vrederechter én de Hoofdgriffier. Toen was heel het parlement het ermee eens dat de regeling die op federaal vlak was uitgewerkt, niet kon. Zelfs de Vlaamse regering is toen naar het Arbitragehof gestapt.

Dit belangenconflict gaat niet eens zo ver. Met dit belangenconflict willen we enkel het volgende zeggen. De wetgeving werd aangepast. Het Arbitragehof heeft een stuk vernietigd, namelijk de reglementering in verband met de Hoofdgriffier. We willen dat dit in de wetgeving gerespecteerd wordt. Dat is wat dit belangenconflict zegt : federale wetgever, respecteer op zijn minst het arrest van het Arbitragehof, ook al hadden we liever gezien dat het Arbitragehof ook de regeling in verband met de Vrederechter zelf had gewijzigd. Maar daar heeft het Arbitragehof in feite geen uitspraak over gedaan. Het is niet omdat dit onderdeel niet vernietigd is, dat het Arbitragehof het eens is met de regeling.

Nu stellen we vast dat een fractie zegt dat ze niet meer meespeelt. Ze speelt niet meer mee over een motie betreffende een belangenconflict dat minder verstrekkende bedoelingen heeft dan het belangenconflict dat we hier allemaal samen – ook de VLD-fractie – op 15 maart van dit jaar hebben goedgekeurd. Dat is toch wel vreemd. Ik weet ook wel dat de VLD in de Senaat na het belangenconflict van 15 maart – buiten de ontvankelijkheid – alles met de Franstaligen heeft meegestemd en dat ze gisteren ook de regeling in de Senaat heeft meegestemd. Dat is de enige reden waarom dit Vlaams Parlement daarvoor moet buigen. In de vorige legislatuur ging het wel degelijk op een andere manier.

Als we hiertegen geen belangenconflict kunnen instellen, dan vind ik dat bijzonder erg. Als dit belangenconflict niet wordt goedgekeurd, zullen we na de stemming in het federale parlement aan de

Van Hauthem

Vlaamse regering vragen om even consequent te zijn als toen, en opnieuw naar het Arbitragehof te trekken. (*Applaus bij het VB en VU&ID*)

De voorzitter : Ik stel voor om de vergadering te schorsen. (*Instemming*)

De vergadering wordt geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.42 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.08 uur.*

De heer De Gucht heeft het woord. (*Rumoer*)

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, collega's, we hebben vernomen dat de CVP zich bij de stemming over deze aangelegenheid in de Senaatscommissie heeft onthouden. Deze aangelegenheid is in eerste instantie trouwens bedoeld om een aantal onvolmaaktheden recht te trekken in een wet die indertijd door voormalig minister van Justitie De Clerck is ontworpen. (*Rumoer*)

Op basis van de argumenten die tijdens het korte debat van daarnet naar voren zijn gebracht, heeft onze fractie zich even kunnen beraden. Ons inziens heeft de heer Van Vaerenbergh daarnet terecht gepleit voor een verduidelijking van de administratief-rechterlijke taalfaciliteiten. Waar beginnen en eindigen die faciliteiten eigenlijk ? Deze vraag vormt een redelijk argument in de discussie.

De heer Van Vaerenbergh heeft het kanton Sint-Pieters-Leeuw als voorbeeld aangehaald. In dit kanton moet men de gelegenheid krijgen om zich in administratief-rechterlijke aangelegenheden in de eigen taal tot de administratie te richten. Dit mag echter geen olievlek in heel het kanton worden. Het gaat hier om een aantal kantons die telkens één faciliteitengemeente omvatten. Een verduidelijking lijkt ons dan ook nuttig en noodzakelijk.

Onze fractie heeft beslist om het belangenconflict op dit ogenblik goed te keuren. De minister van Justitie moet de taalfaciliteiten verduidelijken voor de eindstemming van deze wet in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. In functie van het antwoord van de minister zullen we in het begin van januari 2001 in het Vlaams Parlement beslissen om deze motie al dan niet in te trekken. Op dit ogenblik zal onze fractie de motie betreffende een belangenconflict echter goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van de heer Caluwé, mevrouw Becq en mevrouw Grouwels betreffende een belangenconflict.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
104 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle

Voorzitter

Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris

Van Duppen Jan
 Van Goethem Roland
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

NEEN heeft geantwoord :

Van Eyken Christian

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, de stemming in de Senaat begint om 18 uur. Ik neem aan dat het resultaat van deze stemming op tijd zal worden doorgegeven.

De voorzitter : We zullen de Senaat onmiddellijk op de hoogte stellen.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de amateurkunsten
 – 482 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 5 en 9 en over de artikelen 5 en 9 van het ontwerp van decreet betreffende de amateurkunsten.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 2 van de heer Vandenbossche, mevrouw Van Hecke en de heren Keulen, Stassen en Lauwers op artikel 5.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
91 leden hebben ja geantwoord ;
14 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter

Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Nieuwerkerke André
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo

Voorzitter

Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verrijken Miel

Het amendement is aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 5 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 3 van de heer Vandebossche, mevrouw Van Hecke en de heren Keulen, Stassen en Lauwers op artikel 5.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 9 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde ontwerp van decreet betreffende de amateurkunsten.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 90 leden hebben ja geantwoord ;
 14 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André

Voorzitter

Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verrijken Miel

Dientengevolge neemt het parlement het aldus gemendeerde ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk – 487 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 89 leden hebben ja geantwoord ;
 14 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Roo Johan
 De Smet Bart

Voorzitter

Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan

Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandembroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verrijken Miel

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende toekenning van een korting op de personenbelasting – 489 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op artikel 2 en over artikel 2 van het ontwerp van decreet houdende toekenning van een korting op de personenbelasting.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Voorzitter

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 4 van de heren Coens en Van Rompuy op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
26 leden hebben ja geantwoord ;
14 leden hebben zich onthouden ;
65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Caluwé Ludwig
Coens Joachim
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Gardeyn-Debever Gisèle
Heeren Veerle
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van den Brande Luc
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Rompuy Eric
Vanleenhove Gilbert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Croes Lisette
De Batselier Norbert

De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Grembergen Paul
Van Nieuwerkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul

Voorzitter

Zich ONTHOUDEN hebben :

Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verrijken Miel

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 5 van de heren Coens en Van Rompuy op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
40 leden hebben ja geantwoord ;
65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
Coens Joachim
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan

Librecht Julien
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vanleenhove Gilbert
Verrijken Miel
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman

Voorzitter

Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 3 van de heren Van Goethem, De Reuse en Boutsen op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 14 leden hebben ja geantwoord ;
 25 leden hebben zich onthouden ;
 66 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verrijken Miel

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo

Voorzitter

Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 2 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende toekenning van een korting op de personenbelasting.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 64 leden hebben ja geantwoord ;
 40 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman

Voorzitter

Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien

Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verrijken Miel
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen, Herman Lauwers en Marino Keulen houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid – 484 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Vandenbossche, Stassen, Lauwers en Keulen houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

Voorzitter

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 91 leden hebben ja geantwoord ;
 14 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc

Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk

Voorzitter

Van Overmeire Karim
Verrijken Miel

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dany Vandenbossche, Marino Keulen, Jos Stassen en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen

– 485 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Vandenbossche, Keulen, Stassen en Lauwers houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
105 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Coens Joachim

Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schepens Cis
Schuermans Eddy

Voorzitter

Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

EINDEJAARSWENSEN

De voorzitter : Dames en heren, nu de stemmingen achter de rug zijn, wens ik van deze gelegenheid gebruik te maken om tot u allen, naar aanleiding van de jaarwisseling, een woord van dank te richten. Zeker in de eindspurt heeft iedereen – de ene

zelfs meer dan de andere – ertoe bijgedragen er wat sfeer in te brengen of een andere bijdrage te leveren waarbij elke invalshoek belangrijk is en een meerwaarde kan opleveren. Het is door aan verschillende ideeën een meerwaarde te geven en zo tot goede resultaten te komen dat men gestalte geeft aan een parlementaire assemblee.

Ondanks de gemeente- en provincieraadsverkiezingen was 2000 een vrij productief jaar. Dat was niet zo voorspeld. Het jaar 2000 was het jaar van de behandeling van de beleidsnota's, de oprichting van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijke en Technologisch Aspectenonderzoek, de evaluatie van het verzoekschriftendecreet, het nieuwe samenwerkingsprotocol tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering, onze werkingsbegroting die voor het eerst een officieel en openbaar stuk is geworden en waarmee we de eersten zijn die dit doen, het jaarverslag van de Vlaamse ombudsman en het feit dat dit nu in drie commissies wordt geanalyseerd om die resoluties ernstig te nemen en bij te sturen, het tweede jaarverslag van de Kinderrechtencommissaris, de eerstesteenlegging van het Huis van de Vlaamse Volksvertegenwoordigers, het tweede jaarverslag dat tot een echt naslagwerk is uitgegroeid, het omstandig onderzoek van de scheepskredieten, de goedkeuring over de inkomsten- en uitgavenbegroting met de daarbij behorende cruciale discussies. Het is een beetje jammer dat dit alles niet in dezelfde mate door de pers werd geapprecieerd.

Ik dank de parlementsleden voor hun werkzaamheden en hun medewerkers voor het ondersteunende werk.

Ik dank het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement dat ons met al zijn medewerkers gedurende het hele jaar en zeker in deze eindperiode bijzonder goede diensten heeft bewezen.

Ik dank ook de geschreven pers voor de berichtgeving over ons parlement. Helaas stel ik vast dat de beeldmedia – en in het bijzonder onze eigen openbare televisieomroep – veel minder interesse vertonen voor het Vlaams Parlement dan voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers. (*Applaus bij de VLD, VU&ID, de CVP en het VB*) Dat kan onze schuld zijn, maar ook bij goede debatten en bij belangrijkere evenementen dan in de Kamer – zij die dit hebben gevolgd, weten wel wat ik bedoel – merk ik een scheeftrekking. Het is dus mijn nieuwjaarswens dat de media hun houding in 2001 zouden corrigeren. Dit mag ons niet beletten noest verder te werken en ik wens u daarvoor van harte te danken.

Voorzitter

Ik wens u allemaal – collega's, personeelsleden, persmensen, leden van de regering – een verkwikkende vakantie, een fijne Kerst en een bijzonder goed geslaagd Nieuwjaar toe. Mijn wensen gaan uiteraard ook uit naar uw vrienden en familie. (*Applaus*)

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik ben niet naar de tribune gekomen om de plichtigheid wat meer luister te even, maar wel omdat ik niet graag spreek met mijn rug naar de collega's, want dat geeft de indruk in het ijle te spreken.

Ik wens mij eerst te verontschuldigen omdat ik gisteren dit GSM-ding niet meester was. Dit toestel maakte me zenuwachtig, want ik doorgrond niet alle geheimen ervan. Ik wilde uw opmerkingen over het GSM-gebruik tijdens de plenaire vergadering zeker niet negeren.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, we krijgen nu allemaal een beetje tijd voor vrienden, familie, de mensen uit onze omgeving en de mensen waarmee we wensen om te gaan. De tijd loopt voorbij, en het is goed om af en toe de tijd te nemen. Het is zoals het panta rhei van de Grieken : alles loopt en vliegt. Soms is het goed om de tijd tegen te houden.

Namens de collega's fractievoorzitters, wens ik de voorzitter, alle collega's, de regeringsleden, maar ook het voltallige personeel van de instelling een fijne kerst- en nieuwjaartijd. Toch hoop ik dat iedereen in die periode ook eens denkt over de mensen die zich ver van huis, vaderland of eigen kring bevinden. Ik hoop dat iedereen eens denkt aan al die mensen die op de dool zijn omwille van een van de vele redenen die de wereldgeschiedenis aanreikt. Ik heb een groot mededogen voor die mensen. Ik voel me altijd een beetje gepakt als minachtend over hen wordt gepraat, als deze mensen worden beschouwd als zaken die aan ons voorbijgaan. Menselijkheid is de basis van alles, zeker van een parlementaire instelling.

Onze werkzaamheden kennen ups en downs. Vandaag was er opnieuw een parlementair debat zoals het vroeger redelijk veel voorkwam in een andere instelling. De verbaliteit, de tegenstellingen en de kracht van de overtuiging, zijn er kenmerken van.

Het was aangenaam. Voor de jonge collega's was het misschien een openbaring dat het Vlaams Parlement ook op die wijze discussie kan voeren. We moeten niet steeds op de Nederlandse manier werken, want onze Bourgondische eigenschappen mogen af en toe tot uiting komen tijdens een debat.

We hebben vernomen dat een aantal collega's ons zullen verlaten. Ze zullen andere opdrachten uitvoeren met nieuwe verantwoordelijkheden. Die collega's wens ik een fijne toekomst toe. Sommigen willen rust of kiezen voor iets anders dan de politiek, anderen willen een ander politiek ambt uitoefenen. We wensen hen allemaal een goede vaart.

Ook de secretaris-generaal neemt afscheid van ons. Hij heeft gedurende vele jaren de instelling mee gedragen. Zoals een groot zegelbewaarder deed aan hoven, heeft hij ervoor gezorgd dat deze instelling functioneerde. We wensen hem een fijne toekomst toe, en we danken hem voor de wijze waarop hij de instelling heeft gediend. (*Applaus*)

Dames en heren, ik wens iedereen fijne kerst- en nieuwjaarsdagen. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister-president Patrick Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil me aansluiten bij uw woorden en bij die van de heer Van Grembergen. De voorbije dagen hebben we inderdaad nogal hectische uren beleefd. Op het ogenblik dat velen het Reglement bovenhaalden en er over de procedure werd gediscussieerd, dacht ik dat ik me opnieuw in de Kamer van Volksvertegenwoordigers bevond. Dat is goed, want kunnen overgaan tot een directe confrontatie is in het belang van de parlementaire democratie.

Ik wil namens de Vlaamse regering dank zeggen aan het personeel dat ons enorm goed bijstaat, zeker op die moeilijke momenten dat het wat later wordt. We verliezen af en toe ons humeur, maar worden altijd met de glimlach bijgestaan, waarvoor dank.

Aan de aanwezige pers wil ik zeggen dat niet de kwantiteit maar de kwaliteit telt. (*Applaus*)

De Belga-verslaggeving wordt gretig overgenomen door vele andere media. De afwezigheid van de pers is een pijnpunt waaraan moet worden geredd. Het zou echter verkeerd zijn om ons te

Dewael

richten tot zij die er wel zijn. We richten ons voornamelijk tot de afwezigen.

Mijnheer de voorzitter, u wil ik danken voor de onpartijdige wijze waarop u deze debatten leidt in het belang van onze democratische instellingen.

Ik wens iedereen namens de regering een fijn kerstreces en een voorspoedig Nieuwjaar.
(*Applaus*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 10 januari 2000 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.30 uur.*
